

UDKAST

Forslag

til

Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering¹
(uafhængig erklæringsudbyder-loven)

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne lov omfatter betingelserne for registrering og godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering m.v., samt regler om offentligt tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

Stk. 2. Loven finder anvendelse ved uafhængige erklæringsudbyderes afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Uafhængig erklæringsudbyder: Et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering med henblik på afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.
- 2) Verifikator: En person, der efter §§ 11, 19 eller 20 er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.
- 3) Bæredygtighedsrapportering: Bæredygtighedsrapportering som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.
- 4) Virksomheder af interesse for offentligheden:
 - a) Virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15.

inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og

- b) pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a og b, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Kapitel 2

Registrering og godkendelse m. v.

Offentligt register

§ 3. Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over

- 1) virksomheder, der er akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 5,
- 2) virksomheder, der i et andet EU-land eller EØS-land er akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 9, og
- 3) personer, der er godkendt som verifikatorer, jf. §§ 11, 19 eller 20.

Registrering

§ 4. En virksomhed registreres som uafhængig erklæringsudbyder i det offentlige register, jf. § 3, når den af DANAK er akkrediteret til at udføre erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. En virksomhed, hvis registrering som uafhængig erklæringsudbyder er bortfaldet, jf. § 10, kan kun registreres på ny, jf. § 3, hvis årsagen til bortfaldet ikke længere er til stede.

Stk. 3. En person registreres som verifikator i det offentlige register, jf. § 3, når vedkommende er godkendt som verifikator, jf. §§ 11, 19 eller 20.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om registrering og om registerets førelse, herunder vedligeholdelse heraf, indberetning samt offentliggørelse.

Akkreditering

§ 5. Uafhængige erklæringsudbydere skal være akkrediteret af DANAK til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i henhold til denne lov og skal

- 1) opfylde betingelserne i §§ 6, 7 og 8 samt
- 2) beskæftige mindst en godkendt verifikator.

Stk. 2. Uafhængige erklæringsudbydere akkrediteres efter internationale (ISO/IEC) standarder og regler i denne lov samt regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om krav til akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder, herunder anvendelse af relevante standarder.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at nærmere angivne standarder, der henvises til i regler udstedt efter stk. 3, ikke indføres i Lovtidende. Erhvervsstyrelsen fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysning om indholdet af sådanne standarder kan fås.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at standarder, der henvises til i regler udstedt efter stk. 3, skal være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

§ 6. En uafhængig erklæringsudbyder skal have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystemet, med henblik på at forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og verifikators uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelse af en erklæringsopgave vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. En uafhængig erklæringsudbyder skal kunne dokumentere opfyldelsen af kravene i stk. 1, herunder anvendelsen af kvalitetsstyringssystemet.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kravene til intern organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse.

§ 7. En uafhængig erklæringsudbyder skal som et led i sit kvalitetsstyringssystem have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af regler fastsat i lovgivningen om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. En uafhængig erklæringsudbyder må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af reguleringen efter stk. 1.

Stk. 3. Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen efter stk. 1, jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

§ 8. En uafhængig erklæringsudbyder og de heri beskæftigede verifikatorer har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af DANAK.

Stk. 2. Kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kravene, jf. § 5, samt udførelsen af erklæringsopgaven og uafhængigheden i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. En uafhængig erklæringsudbyder omfattet af § 9 har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af DANAK for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering afgivet her i landet.

§ 9. En virksomhed, der er akkrediteret i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer her i landet, skal registreres i det offentlige register, jf. § 3.

Stk. 2. Virksomheder, der er omfattet af stk. 1, skal indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter § 1, stk. 2, påbegyndes.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for registrering efter stk. 1 og om underretning af hjemstatens kompetente myndighed.

§ 10. Registrering som uafhængig erklæringsudbyder bortfalder, hvis DANAKs akkreditering af virksomheden ophører.

Stk. 2. Er en akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder bortfaldet efter stk. 1, slettes virksomheden af det offentlige register, jf. § 3.

Godkendelse som verifikator

§ 11. Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, hvis vedkommende

- 1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med,
- 2) er myndig og ikke er under værgemål eller samværgemål,
- 3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
- 4) ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne,
- 5) har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler udstedt i medfør af § 35,
- 6) i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver, og
- 7) er forsikret mod økonomiske krav, som måtte blive rejst i forbindelse med udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Opgaver efter stk. 1, nr. 6, skal være udført i en uafhængig erklæringsudbyder eller en godkendt revisionsvirksomhed. Godkendelse opnås, hvis opgaverne er udført under tilsyn af en godkendt verifikator eller en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. Godkendelse kan nægtes

- 1) under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder,
- 2) hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde, eller
- 3) hvis den pågældende har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. og derover.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan undtage fra kravet i stk. 1, nr. 6.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forsikringen efter stk. 1, nr. 7, herunder om forsikringens omfang og art samt dens tidsmæssige udstrækning.

Efteruddannelse

§ 12. En verifikator har pligt til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der sikrer, at den pågældende til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkelig højt niveau.

Stk. 2. En verifikator skal til enhver tid kunne dokumentere, at kravene om efteruddannelse er opfyldt.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf.

Deponering

§ 13. En verifikator kan deponere sin godkendelse i Erhvervsstyrelsen. Deponering forudsætter, at godkendelsen ikke er bortfaldet efter § 14, frataget efter §§ 15 eller 16, eller frakendt efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79.

Stk. 2. En person, der har deponeret sin godkendelse, kan ved anmodning herom blive godkendt igen, forudsat at vedkommende opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 7, og § 12, samt at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. § 16 og § 18, stk. 3, finder anvendelse i forbindelse med godkendelse efter deponering.

Stk. 3. En verifikator, der deponerer sin godkendelse, slettes af registret.

Bortfald

§ 14. Godkendelse som verifikator bortfalder, hvis betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 eller 7, ikke længere er opfyldt.

Stk. 2. Efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen skal verifikator godtgøre at være dækket af en forsikring efter § 11, stk. 1, nr. 7. Dokumentation herfor skal være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at anmodningen er meddelt. Modtages dokumentationen ikke senest ved fristens udløb, bortfalder godkendelsen.

Fratagelse m.v.

§ 15. Erhvervsstyrelsen kan fratage en verifikator godkendelsen, hvis verifikator har en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. og derover. Godkendelsen kan fratages, indtil forholdet er bragt i orden. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 61 og om fristen herfor.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan desuden fratage en verifikator godkendelsen, hvis verifikatoren nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, jf. § 8.

§ 16. Mangler en verifikator hele eller dele af efteruddannelsen, jf. § 12, kan Erhvervsstyrelsen påbyde en verifikator inden for en fastsat frist at opfylde kravene til efteruddannelse.

Stk. 2. Kan en verifikator ikke dokumentere at have vedligeholdt og opdateret sin efteruddannelse, kan Erhvervsstyrelsen påbyde verifikatoren at deltage i et antal efteruddannelses timer på nærmere vilkår.

Stk. 3. Vurderer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med tilsynet, jf. § 33, stk. 2, at en verifikator har behov for yderligere efteruddannelse inden for et nærmere afgrænset fagområde, kan styrelsen påbyde verifikatoren på nærmere angivne vilkår at deltage i en sådan efteruddannelse.

Stk. 4. Opfylder en verifikator ikke kravene til efteruddannelse, eller efterkommer en verifikator ikke et påbud efter stk. 2 og 3, kan Erhvervsstyrelsen

- 1) fratage verifikatoren godkendelsen betinget på vilkår af, at vedkommende i den indeværende eller næstkommende efteruddannelsesperiode ikke tilsidesætter kravene til efteruddannelse under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet kvalitetskontrol skal fratages godkendelsen,
- 2) nedlægge forbud mod, at verifikatoren i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode kan udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, eller

3) fratage verifikatoren godkendelsen.

Konkurskarantæne efter konkursloven

§ 17. En verifikator, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, må ikke afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.

Virkning af bortfald m.v.

§ 18. Er en godkendelse som verifikator bortfaldet efter § 14, frataget efter §§ 15 eller 16, eller frakendt efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, slettes personen af det offentlige register, jf. § 3.

Stk. 2. Ophører årsagen til en godkendelses bortfald eller fratagelse, eller udløber eller ophæves frakendelsen af en godkendelse, skal godkendelsen efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. § 4, stk. 3. Det er en forudsætning, at betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-5, og § 12 er opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Stk. 3. For en person, som har været uden godkendelse i en årrække, kan kravet om efteruddannelse efter § 12 erstattes af en særlig prøve efter regler, som fastsættes af Erhvervsstyrelsen.

Anden godkendelse som verifikator

§ 19. Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, når vedkommende

- 1) godtgør at være godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter national lovgivning i et EU-/EØS-land og
- 2) opfylder betingelserne i § 11, stk. 3 og 5.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om beståelse af en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering forud for godkendelsen.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for personer, der godkendes eller er godkendt efter stk. 1.

§ 20. Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, når vedkommende

- 1) er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter revisorloven.
- 2) er ansat i en virksomhed akkrediteret efter § 5.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der er godkendt efter stk. 1.

Kapitel 3

Den uafhængige erklæringsudbyders virksomhed m.v.

Accept og fortsættelse af en erklæringsopgave

§ 21. En uafhængig erklæringsudbyder skal, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, vurdere og dokumentere,

- 1) at den opfylder kravene om uafhængighed, jf. kapitel 4,
- 2) om der er trusler mod dens og verifikators uafhængighed, og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler,
- 3) at den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre erklæringsopgaven korrekt, og
- 4) at verifikator er godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Udførelse af erklæringsopgaver m.v.

§ 22. En verifikator er offentlighedens tillidsrepræsentant under udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og skal under udførelse af opgaven udvise den nøjagtighed og hurtighed, som opgaverne beskaffenhed tillader. Verifikatoren skal endvidere udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne.

Stk. 2. Verifikatoren skal under planlægningen og udførelsen af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering udvise professionel skepsis i erkendelse af, at der kan forekomme omstændigheder, der kan indikere væsentlig fejlinformation i bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler og standarder om etik, tilrettelæggelse og udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Styrelsen kan bestemme, at verifikator og uafhængige erklæringsudbydere skal benytte digital signatur eller en tilsvarende elektronisk signatur i forbindelse med udøvelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Særlige krav til erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering

§ 23. Verifikator skal gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, der er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, herunder arbejde udført af uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Verifikator kan kun anvende det udførte arbejde, hvis verifikator har indhentet samtykke fra de pågældende uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant dokumentation vedrørende erklæringsarbejdet under udførelsen af erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Verifikator skal dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheders arbejde. Arbejdspapirerne skal dokumentere disse uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

Stk. 2. Er verifikator forhindret i at gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, som er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven, jf. stk. 1, skal verifikator træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom. Passende foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at verifikator selv udfører eller lader udføre yderligere arbejds handlinger i den omhandlede dattervirksomhed.

Stk. 3. Er erklæringsarbejde af betydning for erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering udført af en eller flere uafhængige erklæringsudbydere, revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal verifikator opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdspapirer, for det udførte arbejde, jf. dog stk. 5. Verifikator kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået aftale om fyldestgørende og ubegrænset adgang hertil efter anmodning, eller der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger.

Stk. 4. Er verifikator forhindret i at modtage dokumentationen efter stk. 3, skal arbejdspapirerne dokumentere disse hindringer, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med det pågældende land.

§ 24. Fratræder en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende uafhængige erklæringsudbyder pligt til at give en tiltrædende uafhængig erklæringsudbyder eller revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.

Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 25. Når verifikator har afsluttet en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, skal verifikator afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering om det udførte arbejde og konklusionen herpå. Erklæringen skal underskrives af den eller de verifikatorer, der har forestået og har det endelige ansvar for opgaven. Erklæringen må alene afgives sammen med andre godkendte verifikatorer eller revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Skal flere erklæringsafgivere, jf. stk. 1, 3. pkt., afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal disse nå til enighed om resultatet af det udførte erklæringsarbejde og afgive en fælles erklæring om bæredygtighedsrapportering. Kan erklæringsafgiverne ikke nå til enighed, skal hver erklæringsafgiver afgive en konklusion i et særskilt afsnit i erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

Rapportering om uregelmæssigheder

§ 26. Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden.

Dokumentation

§ 27. En verifikator skal for enhver erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering udarbejde arbejdspapirer, der dokumenterer grundlaget for den afgivne erklæring. Arbejdspapirerne og genparter af de afgivne erklæringer og bæredygtighedsrapporteringer skal opbevares i 5 år fra tidspunktet for underskrivelsen af den erklæring, som materialet vedrører. Har Erhvervsstyrelsen meddelt verifikator, at styrelsen har iværksat en un-

dersøgelse efter § 38, skal arbejdspapirerne og genparter af de afgivne erklæringer og bæredygtighedsrapporteringer, som undersøgelsen vedrører, opbevares, indtil styrelsen har meddelt resultatet af undersøgelsen, jf. § 41.

Kapitel 4 *Uafhængighed*

§ 28. En verifikator, den uafhængige erklæringsudbyder og andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, skal ved udførelse af erklæringsopgaven være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Uafhængighed kræves både i opgaveperioden og den periode, bæredygtighedsrapporteringen dækker. Opgaveperioden begynder ved påbegyndelse af udførelse af erklæringsopgaven og ophører, når erklæringen er afgivet.

Stk. 2. En verifikator er ikke uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af andre ydelser end erklæringer om bæredygtighedsrapportering, mellem verifikator og den virksomhed opgaven vedrører, der for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om verifikators uafhængighed. Det samme gælder, hvis forholdet foreligger mellem andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, eller den uafhængige erklæringsudbyder, og den virksomhed, som opgaven vedrører.

Stk. 3. I tilfælde af trusler mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, herunder egenkontrol, egeninteresse, partiskhed, nære personlige, herunder familiære, relationer eller intimidering, skal verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske sådanne trusler. Er truslen af en sådan art i forhold til de truffe sikkerhedsforanstaltninger, at verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed er bragt i fare, skal verifikator afstå fra at udføre erklæringsopgaven.

Stk. 4. Den uafhængige erklæringsudbyder skal sikre, at en verifikator i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaver i sine arbejdspapirer dokumenterer alle væsentlige trusler mod verifikators og den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at mindske disse trusler.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forhold omfattet af stk. 2 og 3, herunder trusler, sikkerhedsforanstaltninger og situationer, hvor verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder ikke er uafhængig.

§ 29. Udfører verifikator en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed, som i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed, skal verifikator identificere og vurdere alle tidligere og nuværende interesser eller relationer, herunder levering af eventuelle andre ydelser end erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering til den pågældende virksomhed, som under hensyntagen til tilgængelige sikkerhedsforanstaltninger kan bringe verifikators uafhængighed og evne til at fortsætte erklæringsopgaven efter fusions- eller overtagelsesdatoen i fare.

Stk. 2. Verifikator skal hurtigst muligt og senest inden for 3 måneder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afslutte nuværende interesser eller relationer, som, jf. stk. 1, kan bringe verifikators uafhængighed i fare. Verifikator skal endvidere træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske eventuelle trusler mod sin uafhængighed som følge af tidligere og aktuelle interesser og relationer.

§ 30. Den eller de verifikatorer, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i en virksomhed, må ikke påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen, tilsynsorganet eller et revisionsudvalg i denne virksomhed, før 1 år efter at vedkommende er fratrukket som verifikator. Vedrører erklæringen om bæredygtighedsrapportering en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet efter 1. pkt. i 2 år.

Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for enhver anden verifikator, der er tilknyttet den uafhængige erklæringsudbyder, og som har været direkte knyttet til erklæringsopgaven.

§ 31. Den uafhængige erklæringsudbyder må ikke for udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering betinge sig

- 1) et højere vederlag for sit arbejde, end der kan anses for rimeligt, eller
- 2) et vederlag, hvis betaling eller størrelse gøres afhængig af andre forhold end det udførte arbejde.

Kapitel 5 *Tavshedspligt*

§ 32. Straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på verifikatorer. For så vidt angår medarbejdere i en uafhængig erklæringsudbyder finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e kan en verifikator i en dattervirksomhed videregive oplysninger til en uafhængige erklæringsudbyder, en revisor eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed. En verifikator og en revisor, der i samme virksomhed er valgt til at udføre revision, kan tilsvarende til hinanden videregive oplysninger, der har betydning for udførelsen af deres opgave.

Kapitel 6

Offentligt tilsyn m.v.

Generelt

§ 33. DANAK er ansvarlig for kvalitetskontrollen af uafhængige erklæringsudbydere efter §§ 36 og 37.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for

- 1) prøver, jf. § 35, og efteruddannelse, jf. § 12,
- 2) undersøgelser, jf. § 38, og
- 3) disciplinære sanktioner, jf. §§ 43-47.

Stk. 3. DANAK og Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed efter stk. 1 og 2 udveksle oplysninger med hinanden og indhente oplysninger hos andre danske og udenlandske kompetente myndigheder og forlange nødvendige oplysninger hos uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, herunder udlevering af arbejds papirer og andre dokumenter vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og hos eventuelle organisationer m.v., der varetager opgaver efter stk. 2. DANAK og Erhvervsstyrelsen kan samarbejde og udveksle oplysninger med andre landes kompetente myndigheder.

Stk. 4. Giver resultatet af Erhvervsstyrelsens kontrol i medfør af anden lovgivning på styrelsens område anledning hertil, anmoder Erhvervsstyrelsen DANAK om at iværksætte kvalitetskontrol af en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 8.

§ 34. Revisorrådet, jf. revisorlovens § 32 a, rådgiver styrelsen om generelle forhold i denne lov og i forbindelse med tilsynet med verifikatorer og uafhængige erklæringsudbydere efter § 33, stk. 1 og 2. Revisorrådet bistår endvidere styrelsen i forhold til reglerne om prøven i erklæringer om bæredygtighedsrapportering m.v., jf. § 35 for godkendelse som verifikator mv.

*Prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering
m.v.*

§ 35. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til følgende prøver:

- 1) Prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 11, stk. 1, nr. 6.
- 2) Særlig prøve for personer, der har været uden godkendelse i en årække, jf. § 18, stk. 3.
- 3) Egnethedsprøve for personer, som i et andet EU-land eller EØS-land er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 19, stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter endvidere regler om de i stk. 1 nævnte prøver, herunder indholdet og kravene til prøverne, prøvernes afholdelse og kvalitetskontrol, behandling af klager, foranstaltninger ved prøvesnyd, hvem der forestår afholdelsen af prøverne og grundlaget for betaling for aflæggelse af prøverne samt dispensationsadgang.

Stk. 3. Uanset § 52 kan Erhvervsstyrelsen til den, der forestår afholdelsen af prøven efter stk. 2, videregive de oplysninger, der er nødvendige for dennes varetagelse af opgaven.

DANAKs kvalitetskontrol

§ 36. Den uafhængige erklæringsudbyder skal bedømmes af DANAK i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Stk. 2. Kvalitetskontrollen skal i hver akkrediteringsperiode vurdere, hvorvidt kravene i henhold til § 5 er opfyldt.

Stk. 3. Udgifterne til kvalitetskontrollen afholdes af den uafhængige erklæringsudbyder, der er blevet kvalitetskontrolleret.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kvalitetskontrollen og dens gennemførelse.

§ 37. DANAK kan offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis det i forbindelse med en opfølgende kvalitetskontrol konstateres, at der ikke er fulgt op på henstillinger fra forrige kvalitetskontrol. DANAK kan bestemme, i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Offentliggørelsen sker på DANAKs hjemmeside.

Stk. 2. Giver resultatet af en kvalitetskontrol anledning hertil, anmoder DANAK Erhvervsstyrelsen om at iværksætte en nærmere undersøgelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, jf. § 38, stk. 2. DANAK kan udlevere arbejdspapirer, herunder rapporter og arbejdspapirer udarbejdet af kvalitetskontrollanter til Erhvervsstyrelsen.

Undersøgelser

§ 38. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at der er risiko for, at verifikator har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af denne lov, kan styrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Styrelsen kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 33, stk. 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en verifikator har overtrådt de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om anvendelse af eksternt bistand i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1 og 2. En ekspert, der udpeges til at gennemføre en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, skal opfylde kravene i § 28, og der må ikke foreligge interessekonflikter mellem eksperten og en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator, som undersøgelsen vedrører.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på udenlandske verifikatorer, der er godkendt efter § 11. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser efter stk. 1-3.

§ 39. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger af en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator herunder arbejds papirer, korrespondance og andre dokumenter, der skønnes at være nødvendige for styrelsens afgørelse af, om der er sket eller vil ske en overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Ved en undersøgelse kan Erhvervsstyrelsen hos den uafhængige erklæringsudbyders kunde indhente relevant bæredygtighedsmateriale vedrørende afgivne bæredygtighedserklæringer. Den uafhængige erklæringsudbyders kunde skal give Erhvervsstyrelsen adgang til materialet.

§ 40. Erhvervsstyrelsen har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til en uafhængig erklæringsudbyder og til virksomhedens fortegnelser, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares elektronisk, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for en undersøgelse efter § 38, jf. dog § 9 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelsen af undersøgelse efter stk. 1. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan ved gennemførelse af en undersøgelse efter § 38 tillade, at personale fra den pågældende udenlandske myndighed ledsager styrelsen.

§ 41. Efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervsstyrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til

- 1) afslutning af undersøgelsen uden yderligere bemærkninger,
- 2) at give en påtale,
- 3) at påbyde, at overtrædelse skal bringes til ophør, eller
- 4) at indbringe verifikator for Revisornævnet, jf. § 43.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen offentliggør en afgørelse efter stk. 1, nr. 3, jf. § 49.

§ 42. Medlemmer af en uafhængig erklæringsudbyders bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ og verifikatorer kan af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at

- 1) efterkomme en anmodning om oplysninger efter § 39, eller
- 2) efterkomme et påbud givet af styrelsen efter § 40, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan som tvangsmiddel pålægge den, som styrelsen i medfør af § 39 har anmodet om at udlevere bæredygtighedsmateriale, daglige eller ugentlige bøder, hvis pågældende undlader at efterkomme anmodningen.

Stk. 3. Tvangsbøder tilfalder statskassen.

Stk. 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav efter stk. 1 og 3 efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Behandling af klager over verifikator ved Revisornævnet

§ 43. Revisornævnet, der er nedsat i henhold til § 43, stk. 1, i revisorloven, behandler, jf. stk. 4, klager over verifikatorer.

Stk. 2. Ved Revisornævnets behandling af en sag skal der foruden formanden eller 1 næstformand deltage

- 1) mindst 1 medlem af Revisornævnet med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen, som har dokumenteret deltagelse i mindst 8 måneder i udførelsen af bæredygtighedsrapportering eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og

2) 1 repræsentant for regnskabsbrugerne.

Stk. 3. Deltager der ved behandlingen flere medlemmer, skal antallet af medlemmer af Revisornævnet med baggrund som nævnt i stk. 2, nr. 1, svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor der er nedlagt påstand om betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4 og 5, skal foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke 2 medlemmer af Revisornævnet med baggrund som nævnt i stk. 2, nr. 1, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.

Stk. 4. Klager over, at en verifikator ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan indbringes for Revisornævnet.

Stk. 5. Revisornævnet eller formanden kan afvise at behandle klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold, klagen angår, og klager, der på forhånd må skønnes grundløse. Er en klage indbragt af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Skatteministeriet eller anklagemyndigheden, skal Revisornævnet behandle klagen. Foruden at afvise en klage efter 1. pkt. kan Revisornævnet eller formanden afvise at behandle en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen udpeger 3 eller flere medlemmer af Revisornævnet, som opfylder de i stk. 2, nr. 1, nævnte betingelser. De pågældende deltager, jf. stk. 3, 1. og 2. pkt., ved nævnets behandling af sager omfattet af stk. 1 og 4. Medlemmerne udpeges for en periode på indtil 4 år.

§ 44. En verifikator, der ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, tilsidesætter de pligter, som stillingen medfører, kan af Revisornævnet tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 300.000 kr. Er verifikators tilsidesættelse af de pligter, som stillingen medfører, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 600.000 kr.

Stk. 2. Har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udøvelsen af sin virksomhed, kan Revisornævnet betinget frakende vedkommende godkendelsen som verifikator. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at vedkommende i en prøvetid på op til 5 år regnet fra Revisornævnets afgørelse ikke tilsidesætter reglerne under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet kvalitetskontrol skal frakendes godkendelsen. Indbringer verifikator, senest 4 uger efter at Revisornævnets afgørelse er meddelt den pågældende, afgørelsen for

domstolene, og stadfæster retten afgørelsen om betinget frakendelse, regnes prøvetiden fra endelig dom. Ved den betingede frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden. Begår verifikator i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af godkendelsen, fastsætter Revisornævnet en fælles frakendelse for dette forhold og det tidligere påkendte forhold.

Stk. 3. Har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgaven, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.
- 2) Udøve funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder.
- 3) Udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden.

Stk. 4. Har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, kan Revisornævnet frakende godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Det samme gælder, hvis verifikators omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at verifikator ikke kan varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde. Ved afgørelsen lægger Revisornævnet afgørende vægt på, at verifikator, jf. § 22, er offentlighedens tillidsrepræsentant.

Stk. 5. Revisornævnet kan under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 midlertidigt frakende en verifikator godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 4, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at verifikator under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som verifikator. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse i sagen efter stk. 4 er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 61.

Stk. 6. Verifikator skal skriftligt orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, om en kendelse fra Revisornævnet, hvor nævnet har fundet verifikator skyldig i en klage, der angår et forhold mellem verifikator og dennes kunde, medmindre klagen er indgivet af den pågældende kunde. Verifikator skal orientere kunden senest 4 uger efter modtagelsen af Revisornævnets kendelse.

Stk. 7. Bøder pålagt i medfør af stk. 1 tillægges udpantningsret.

Stk. 8. Afgørelser efter stk. 3 og 4 skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 61, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

En afgørelse efter stk. 5 skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 62, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

§ 45. Revisornævnet kan ved behandlingen af sager lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parten eller vidnet bor.

Stk. 2. Formanden for Revisornævnet kan ved behandlingen af større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed.

§ 46. Revisornævnet kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en afgørelse om forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, eller en frakendelse efter § 44, stk. 4.

Stk. 2. Er en frakendelse sket indtil videre, og afslår nævnet en ansøgning efter stk. 1 om ophævelse af frakendelsen, kan verifikatoren forlange afgørelsen prøvet ved retten, hvis der er forløbet 5 år efter frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest er nægtet ved dom. § 44, stk. 8, og § 61 finder tilsvarende anvendelse.

§ 47. Fristen for at indbringe en sag for Revisornævnet er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt.

Stk. 2. Fristen afbrydes ved indgivelse af klage til Revisornævnet og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse til den, som undersøgelsen berører.

§ 48. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om Revisornævnet, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berømmelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, og offentliggørelse af nævnets kendelser. Der betales ikke gebyr for klager, der er indbragt efter § 43, stk. 5, 2. pkt., af Erhvervsstyrelsen eller af anden offentlig myndighed.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager efter § 44, stk. 5. Erhvervsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at forvaltningslovens § 8, stk. 1, og § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges.

Offentliggørelse

§ 49. Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter denne lov jf. § 41, stk. 1, nr. 3. Afgørelser vedrørende verifikatorer offentliggøres i anonymiseret form.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 16, stk. 3 og stk. 4. En afgørelse anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken den har virkning.

Stk. 3. Offentliggøres afgørelsen inden udløbet af klagefristen i § 60, eller påklages afgørelsen til Erhvervsankenævnet, skal offentliggørelsen efter stk. 1, 1. pkt., indeholde oplysning om status og resultatet af påklagen til Erhvervsankenævnet.

§ 50. Erhvervsstyrelsen kan, hvor det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en undersøgelse efter § 38 iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af en undersøgelse efter § 41.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen bestemmer, i hvilken form offentliggørelsen efter stk. 1 sker. Styrelsen kan offentliggøre identiteten på den verifikator, som er omfattet af undersøgelsen, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Offentliggørelsen sker på styrelsens hjemmeside.

§ 51. Revisornævnet offentliggør på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 1-4.

Stk. 2. Kendelser, hvor Revisornævnet har fundet en verifikator skyldig i en klage efter § 43, stk. 4, offentliggøres med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre den pågældende af nævnet er tildelt en advarsel, offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Anonymisering af identiteten sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. Uanset 2. pkt. anonymiseres kendelser efter § 44, stk. 3 og 4, først efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionen har virkning, dog tidligst 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen og senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.

Stk. 3. Revisornævnet offentliggør endvidere på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 5. Har Revisornævnet midlertidigt frakendt en verifikator godkendelsen, offentliggøres kendelsen med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre offentlig-

gørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeds stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Anonymisering af identiteten sker, når nævnet har truffet afgørelse i sagen efter § 44, stk. 4.

Stk. 4. Offentliggøres en kendelse inden udløbet af klagefristerne nævnt i denne lov, eller indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.

Tavshedspligt og udveksling af oplysninger

§ 52. Erhvervsstyrelsens og DANAKs ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter desuden personer, der udfører serviceopgaver for styrelsen eller DANAK, enhver, der er beskæftiget med, og som inddrages i arbejdet med en kvalitetskontrol, eksperter, der handler på styrelsens eller DANAKs vegne, og personer, der ledsager styrelsen ved gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 38 eller et tilsyn efter § 32. Det i 1. pkt. anførte gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, der er nævnt i stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Fortrolige oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK modtager i henhold til dette kapitel, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis styrelsens og DANAKs afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

§ 53. Uanset § 52 kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til

- 1) Revisornævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov,
- 2) Finanstilsynet til varetagelse af dets opgaver efter den finansielle lovgivning og årsregnskabsloven,
- 3) andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, til varetagelse af deres opgaver efter deres respektive lovgivninger,
- 4) tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, med hvilke EU har indgået aftale, og som har ansvaret for tilsyn

med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, og

- 5) tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre lande end de i nr. 4 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Videregivelse efter stk. 1, nr. 5, kan alene ske

- 1) hvis oplysningerne eller dokumenterne vedrører bæredygtighedsrapporteringen af virksomheder, der
 - a. har udstedt værdipapirer i det pågældende land eller
 - b. indgår i en koncern, der udarbejder lovpligtigt koncernregnskab i det pågældende land,
- 2) hvis der er indgået en aftale om gensidighed med det pågældende land,
- 3) hvis formålet med anmodningen kan retfærdiggøres,
- 4) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i stk. 1, og kun kan anvende oplysningerne og dokumenterne til varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, og
- 5) hvis videregivelsen sker i overensstemmelse med Europa- Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om betingelserne i stk. 2.

Stk. 4. Uanset stk. 1 kan oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.

Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 1, nr. 1-3, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen og DANAK, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligt efter § 52.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til styrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov.

§ 54. Erhvervsstyrelsen kan udveksle nødvendige oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, om

- 1) verifikatorer efter denne lov, der er godkendt her i landet, jf. § 9, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som verifikator i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, og
- 2) verifikatorer, der er godkendt efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som ansøger om ret til at etablere sig som verifikator her i landet, jf. § 19.

Stk. 2. Ved en kompetent myndighed i stk. 1 forstås i denne lov den eller de myndigheder, der administrerer uafhængige erklæringsudbydere i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige, for at myndighederne efter stk. 2, i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens og DANAKs udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på uafhængige erklæringsudbydere, som er godkendt efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som ansøger om registrering i det offentlige register, jf. § 3.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1 og 5.

Finansiering af tilsynet

§ 55. Erhvervsstyrelsen kan opkræve et gebyr hos uafhængige erklæringsudbydere til finansiering af registeret, jf. § 3, samt undersøgelses- og disciplinærsystemet.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan opkræve et gebyr hos uafhængige erklæringsudbydere, der er omfattet af § 9, til finansiering af registeret, jf. § 3, samt undersøgelses- og disciplinærsystemet.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 omhandlede gebyrer tillægges udpantningsret.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om størrelsen af gebyret.

Kapitel 7 *Kommunikation*

§ 56. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra styrelsen og DANAK om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 57. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at styrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen som afsender.

§ 58. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen eller Revisornævnet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

§ 59. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Revisornævnet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Kapitel 8

Klageadgang

§ 60. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Afgørelser truffet efter §§ 8 og 38 kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det samme gælder afgørelser truffet i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 56.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Revisornævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 61. En afgørelse efter § 15, stk. 1, § 44, stk. 3 og 4, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for retten. Retten kan stadfæste, opheve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Anmodning om indbringelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 15, stk. 1, skal være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Styrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 15, stk. 1, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Ankes en dom, jf. stk. 3, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at en verifikator ikke må udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering under ankesagens behandling.

Stk. 5. Anmodning om indbringelse af en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4, skal være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3 og 4, har opsættende virkning. Retten bestemmer på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

§ 62. En verifikator kan forlange en afgørelse efter § 44, stk. 5, indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg skal fremsættes over for Nævnenes Hus, inden 14 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger herefter uden ugrundet ophold sag i den borgerlige retsplejes former mod verifikatoren. Retten træffer afgørelse inden for 4 uger efter sagens anlæg.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, medmindre retten undtagelsesvist beslutter dette. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

§ 63. Indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske senest 4 uger, efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal sagen dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3-5.

Kapitel 9

Frister

§ 64. Hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages, et bestemt antal dage, uger, måneder eller år, efter at en nærmere angivet begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted.

Stk. 3. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i måneder, udløber fristen for at foretage handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde.

Stk. 4. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden.

Stk. 5. Udløber fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest være foretaget den førstkommande hverdag derefter.

Kapitel 10

Straffebestemmelser

§ 65. Overtrædelse af §, 9, stk. 2, § 17, §§ 26-28, §§ 30 og 31, og § 44, stk. 6, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. En verifikator, der under udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering afgiver urigtig skriftlig erklæring, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Det samme gælder en verifikator, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i et regnskab, som ikke er gennemgået af vedkommende, uden at dette fremgår af den afgivne erklæring om bæredygtighedsrapportering, eller uden at være tilknyttet en uafhængig erklæringsudbyder.

Stk. 5. En uafhængig erklæringsudbyder, der afgiver erklæringer efter denne lov uden at være registreret, jf. § 4, straffes med bøde.

Stk. 6. En person, der handler i strid med et forbud efter § 16, stk. 4, nr. 2, og § 44, stk. 3, nedlagt over for den pågældende, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 7. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Kapitel 11

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser m.v.

§ 66. Loven træder i kraft 1. januar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 9 træder i kraft den 6. januar 2027.

Stk. 3. § 68, nr. 2, træder i kraft den 6. januar 2030.

Stk. 4. § 68, nr. 3, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Overgangsbestemmelse

§ 67. Indtil den 1. januar 2026 kan Erhvervsstyrelsen godkende en person som verifikator, hvis vedkommende

1) opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4, 6 og 7, og stk. 4,

- 2) har bestået en samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidatuddannelse og
- 3) gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan dispensere fra kravet til uddannelse efter stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere krav til efteruddannelse efter stk. 1, nr. 3.

Kapitel 12

Ændring i anden lovgivning

§ 68

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, som ændret ved lov nr. 735 af 13. juni 2023, § 79 i lov nr. 1535 af 12. december 2023 og lov nr. 480 af 22 maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 18 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

2. I § 99 a indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

3. I § 99 a indsættes som *stk. 13*:

»*Stk. 13.* § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

4. I § 135 b, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »koncernregnskaber«: », jf. dog stk. 2.«.

5. I § 135 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Uanset stk. 1, 2. pkt., kan erklæringer om bæredygtighedsrapportering afgives gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. I § 135 c, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », og gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere.«.

7. I § 138, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

8. I § 159, stk. 1, 1. pkt., udgår »fra en revisor«.

9. I § 159 b, stk. 1, indsættes efter nr. 14 som nyt nummer:

»15) Lov om uafhængige erklæringsudbydere.«

Nr. 15 bliver herefter nr. 16.

10. I § 159 b, stk. 1, nr. 15, der bliver nr. 16, ændres »nr. 1-14.« til: »nr. 1-15.«

11. I § 160 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

12. I § 162, indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis den uafhængige erklæringsudbyder, som har afgivet erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, undlader at give oplysning i henhold til § 160.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 69

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1219 af 31. august 2022, som ændret ved § 342 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 og § 2 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 18 a indsættes efter »en tiltrædende revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

2. I § 19, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:
»2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis der er valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.«
3. I § 19, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:
»Uanset 2. pkt. kan en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgives sammen med en verifikator, der på vegne af en valgt uafhængig erklæringsudbyder udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.«
4. I § 30, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:
»3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«
5. I § 31, stk. 3, nr. 4, indsættes som 2. pkt.:
»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering afgives af en uafhængig erklæringsudbyder.«
6. I § 31, stk. 3, nr. 5, indsættes som 2. pkt.:
»Er en uafhængig erklæringsudbyder valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, finder kontrollen og overvågningen efter 1. pkt. anvendelse på den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 28-30 i lov om uafhængige erklæringsudbydere.«
7. I § 32 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »10 andre« til: »12 andre«, og efter »for revisionsbranchen« indsættes: », 2 medlemmer skal være repræsentanter for uafhængige erklæringsudbydere«.

§ 70

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 og § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 149 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere«.
2. I § 149 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig

erklæringsudbyder«.

3. I § 149 a, stk. 3, indsættes efter »revisor«: »eller uafhængig erklæringsudbyder«.

§ 71

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 2 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, § 3 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 og § 4 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, indsættes som 5. pkt.:

»4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 11 a, 2. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere«.

4. I § 18, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

5. I § 18, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

6. I § 19, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

7. I § 19, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

8. To steder i § 19, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

9. I § 19, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »jf. revisorlovens § 32«: », henholdsvis tilsynsmyndighed for uafhængige erklæringsudbydere, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere«.

10. I § 19, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Sag om afsættelse af virksomhedens revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder skal afsættes, til følge, fratræder revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors eller uafhængige erklæringsudbyders fratreden i styrelsens it-system.«

§ 72

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, som ændret ved § 11 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 3 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, § 2 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 og § 5 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 75 a, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere«.

§ 73

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, som ændret bl.a. ved § 335 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 7 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 1 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 193 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller

gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. § 193 a, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 195, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

4. I § 199, stk. 12, indsættes efter »dattervirksomheder«: », herunder bestemmelser om intern revision«.

§ 74

I lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, jf. jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 10 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 154 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

2. § 154 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«

3. I § 156, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

4. I § 160, stk. 10, udgår »og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler«.

§ 75

I lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 10 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 187 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.
2. § 187 a, stk. 6, affattes således:
»Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«
3. I § 189, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

§ 76

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 73 og 74 kan ved en kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1	Anvendelsesområde
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Bæredygtighedsdirektivet
2.1.3.	Erhvervsministeriets overvejelser
2.1.4.	Den foreslåede ordning
2.2.	Godkendelse om uafhængige erklæringsudbydere
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Bæredygtighedsdirektivet
2.2.3.	Erhvervsministeriets overvejelser
2.2.4.	Den foreslåede ordning
2.3.	Godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Bæredygtighedsdirektivet
2.3.3.	Erhvervsministeriets overvejelser
2.3.4.	Den foreslåede ordning
2.4.	Faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt
2.4.1.	Gældende ret

2.4.2	Bæredygtighedsdirektivet
2.4.3.	Erhvervsministeriets overvejelser
2.4.4.	Den foreslåede ordning
2.5.	Udførelse af erklæringsopgaver
2.5.1.	Gældende ret
2.5.2.	Bæredygtighedsdirektivet
2.5.3.	Erhvervsministeriets overvejelser
2.5.4.	Den foreslåede ordning
2.6.	Tilsyn
2.6.1.	Gældende ret
2.6.2.	Bæredygtighedsdirektivet
2.6.3.	Erhvervsministeriets overvejelser
2.6.4.	Den foreslåede ordning
2.7.	Andet
2.7.1.	Gældende ret
2.7.2.	Bæredygtighedsdirektivet
2.7.3.	Erhvervsministeriets overvejelser
2.7.4.	Den foreslåede ordning
2.8	Forholdet til databeskyttelsesloven
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne

6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU 2022/24647 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (bæredygtighedsdirektivet).

Efter lov nr. 480 af 22. maj 2024 om virksomheders bæredygtighedsrapportering, som gennemfører bæredygtighedsdirektivet, skal store virksomheder og alle børsnoterede virksomheder (med undtagelse af børsnoterede mikrovirksomheder) rapportere bæredygtighedsoplysninger i ledelsesberetningen i årsrapporten. Bæredygtighedsrapporteringen skal forsynes med en erklæring med begrænset sikkerhed for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og dermed behovene hos brugere af oplysningerne, herunder investorer m.fl. Det er omfattende og vigtige nye rapporteringskrav, som kræver de rette kompetencer hos dem, der afgiver erklæringerne.

Det er i dag kun godkendte revisorer, der kan afgive erklæringer om virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsdirektivet indeholder imidlertid en mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at også uafhængige udbydere af erklæringsydelser kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Regeringen ønsker at udnytte denne option og give mulighed for, at også andre end godkendte revisorer kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Lovforslaget åbner således for, at også andre faggrupper med f.eks. naturfaglige, samfundsvidenskabelige og teknisk videnskabelige kandidatuddannelser kan komme ind på markedet og tilbyde erklæringsydelser til virksomhederne om bæredygtighedsrapportering. Det vurderes, at disse faggrupper besidder relevant viden om bæredygtighedsforhold og

dermed kan understøtte kvaliteten af og tilliden til erklæringer af bæredygtighedsrapportering. Erklæringer fra disse faggrupper vil skulle afgives gennem en uafhængig erklæringsudbyder, der er akkrediteret af Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK) til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Erklæringer fra de uafhængige udbydere vil være sidestillet med erklæringer afgivet af de godkendte revisorer om bæredygtighedsrapportering.

I forbindelse med evaluering af revisorloven i 2021 blev det konstateret, at der er en stor koncentration på det danske marked for revision af virksomheder af interesse for offentligheden, det vil sige børsnoterede virksomheder, penge- og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber. Det fremgår også af bæredygtighedsdirektivet, at der er en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kan være en trussel for revisorerne uafhængighed og øgning af honorarerne, herunder for afgivelse af erklæring om bæredygtighed.

På denne baggrund henviser Erhvervsministeriet til, at virksomhederne bør tilbydes et bredere udvalg af udbydere til afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Lovforslaget skal være med til at øge konkurrencen og give flere valgmuligheder for virksomhederne på området. Ved høringen af lovforslaget om virksomheders bæredygtighedsrapportering var der bred opbakning til udnyttelsen af optionen, som blev vurderet at ville øge konkurrencen til gavn for det danske erhvervsliv.

Bæredygtighedsdirektivet kræver, at uafhængige erklæringsudbydere skal akkrediteres af det nationale akkrediteringsorgan for at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Der eksisterer ikke i dag et marked for uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering i Danmark. Erhvervsministeriet har derfor forud for dette lovforslag gennemført et afklarende arbejde vedrørende etablering og udmøntning af en akkrediteringsordning.

Lovforslaget forudsætter, at der etableres en akkrediteringsordning i samarbejde med DANAK, som efter direktivet er det kompetente organ til at akkreditere erklæringsudbydere til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Akkrediteringskravene tager udgangspunkt i ISO-standarder, som suppleres af specificerede krav, som tilsammen afspejler kravene i bæredygtighedsdirektivet.

Det er centralt, at bæredygtighedsrapporteringen bliver både troværdig og anvendelig for regnskabsbrugerne. Det følger derfor af bæredygtighedsdirektivet, at uafhængige erklæringsudbydere skal underlægges tilsvarende krav, som stilles for revisorer, for så vidt angår afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Det gælder navnlig krav om uddannelse og eksamen, efteruddannelse, kvalitetssikringssystemer, faglig etik, uafhængighed m.v., udnævnelse og afskedigelse, undersøgelser og sanktioner, tilrettelæggelsen af arbejdet, rapportering af uregelmæssigheder samt udførelse af erklæringsopgaven og indholdet af erklæringen. Disse krav er gennemført i revisorloven, og lovforslagets hovedpunkter afspejler disse krav.

Lovforslaget vil fastsætte betingelserne for registrering og godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere, som er virksomheder, der er akkrediteret af DANAK til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapporteringen. Derudover vil lovforslaget fastsætte betingelserne for, at personer beskæftiget i en uafhængig erklæringsudbyder kan blive godkendt som verifikatorer af Erhvervsstyrelsen til at afgive, dvs. underskrive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Derudover omfatter lovforslaget vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt regler om offentligt tilsyn.

Loven er en ny hovedlov, hvor Erhvervsstyrelsen bemyndiges til via bekendtgørelser at fastsætte de specifikke akkrediteringskrav for, at en erklæringsudbyder kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Der vil desuden være behov for, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til i bekendtgørelser at fastsætte kravene for akkreditering, herunder kravene til intern organisation m.v. for den uafhængige erklæringsudbyder, krav til uddannelse og efteruddannelse for verifikatorer samt krav til uafhængighed og tilrettelæggelse af arbejdet. Det skal sikre, at der stilles sammenlignelige krav til den uafhængige erklæringsudbyder, som i dag stilles til revisorerne, ikke mindst for at sikre offentlighedens tillid til rapporteringen.

Regeringen har det som en hovedprioritet, at EU-regulering ikke er unødvendigt byrdefuld, og at Danmark ikke implementerer EU-regulering på en mere bebyrdende måde end de lande, vi konkurrerer med – medmindre væsentlige hensyn taler herfor. Der lægges derfor op til en direktivnær implementering. Der stilles dog krav om, at verifikatorer skal være dækket af en forsikring i overensstemmelse med, hvad der gælder for godkendte revisorer.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1 Anvendelsesområde

2.1.1 Gældende ret

Som følge af implementeringen af bæredygtighedsdirektivet i dansk lov, herunder ændringerne i årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livforsikrings-selskaber og skadesforsikrings-selskaber og andre love, skal omfattede virksomheders bæredygtighedsrapportering ledsages af en udtalelse fra en godkendt revisor på baggrund af en erklæring med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af lovkrav, herunder de europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering.

Revisorloven og bekendtgørelser udstedt i medfør af revisorloven fastsætter i den forbindelse betingelserne for de revisorer, der udfører erklæringsopgaver med sikkerhed, herunder i forhold til godkendelse og registrering af revisorer og revisionsvirksomheder, vilkår for udførelse af opgaver i forbindelse med revision mv. samt regler om offentligt tilsyn med godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Erhvervsstyrelsen kan efter revisorloven godkende en virksomhed som revisionsvirksomhed og til at godkende en person som statsautoriseret eller registreret revisor. I samme ombæring fører Erhvervsstyrelsen et offentligt register over alle godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, herunder eksamen, efteruddannelse, kvalitetskontrol, undersøgelser, disciplinære sanktioner, mv.

2.1.2 Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivet indfører mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der ikke er godkendte revisorer, at afgive udtalelse på baggrund af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen.

En »uafhængig udbyder af erklæringsydelser« defineres i bæredygtighedsdirektivet som et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet.

Bæredygtighedsdirektivet indebærer bl.a. ændringer i direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet) og 2006/43/EF (revisordirektivet).

Akkreditering i Danmark er reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008, som er implementeret gennem bekendtgørelser om akkreditering af virksomheder (BEK 913 af 25. september 2009) og om udpegning af et nationalt akkrediteringsorgan (BEK 1230 af 11. december 2009). I Danmark er det nationale akkrediteringsorgan, i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008, DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond, som derfor er det kompetente akkrediteringsorgan til vurdering af virksomheder, som ansøger om akkreditering som uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Grundlaget for akkrediteringsarbejdet er baseret på internationalt anerkendte standarder, som er fælles for de lande, hvor de anvendes.

DANAK skal som akkrediteringsorgan leve op til ISO/IEC 17011, der fastsætter krav til organisationer, som udfører akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer. Denne standard specificerer kravene til kompetence, upartiskhed og konsistens for akkrediteringsorganer, herunder DANAK, som akkrediterer andre organer, såsom laboratorier, certificeringsorganer, inspektionsorganer og validerings- og verifikationsorganer.

Virksomheder som ønsker akkreditering til at udbyde akkrediterede ydelser eller produkter inden for et givent akkrediteringsområde, skal ligeledes leve op til internationalt anerkendte akkrediteringsstandarder.

Bæredygtighedsdirektivet kræver, at hvis en medlemsstat tillader, at uafhængige erklæringsudbydere kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, forudsættes det, at de opfylder krav, der svarer til dem, som gælder for revisorer i henhold til revisordirektivet. Når denne option i direktivet udnyttes, forudsættes det altså, at uafhængige erklæringsudbydere underlægges krav som er svarende med de krav der stilles revisorer ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det forventes at uafhængige erklæringsudbydere vil skulle akkrediteres til verifikation i henhold til ISO/IEC 17029:2019 - Overensstemmelsesvurdering – Generelle principper og krav for validerings- og verifikationsorganer, kombineret med supplerende af regler, som fastsættes i medfør af lovforslaget. Akkrediteringskravene efter til ISO/IEC 17029:2019 - Overensstemmelsesvurdering – Generelle principper og krav for validerings- og verifikationsorganer og de supplerende regler vil tilsammen afspejle revisordirektivets krav til gennemførelse og afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Akkrediteringskravene for uafhængige erklæringsudbydere De supplerende regler til ISO/IEC 17029:2019 vil afspejle revisordirektivets regler for så vidt angår gennemførelse og afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. De supplerende regler vil navnlig vedrøre revisordirektivets krav til uddannelse og eksamen, efteruddannelse, kvalitetssikringssystemer, faglig etik, uafhængighed m.v., udnævnelse og afskediggelse, undersøgelser og sanktioner, tilrettelæggelsen af arbejdet, rapportering af uregelmæssigheder samt udførelse af erklæringsopgaven og indholdet af erklæringen.

Bæredygtighedsdirektivet kræver, at medlemsstater som tillader, at uafhængige erklæringsudbydere kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, fra den 6. januar 2027 også skal tillade, at uafhængige erklæringsudbydere etableret i en anden medlemsstat kan udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i det pågældende land. Ansvar for tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere fra et andet EU-land hviler på det pågældende lands tilsynsmyndighed, medmindre værtslandet beslutter selv at føre tilsyn, dvs. hjemlandskontrol.

2.1.3 Erhvervsministeriets overvejelser

I takt med at flere virksomheder vil blive omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering, vil det øge arbejdspresset på de revisorer, der for nuværende er godkendte til at varetage erklæringsopgaverne om bæredygtighedsrapportering. En evaluering af revisorloven i 2021 viste allerede dengang en stor koncentration på det danske marked for revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Det vurderes, at der trods igangværende uddannelse af nye bæredygtighedsrevisorer er en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kan være en trussel for revisorernes uafhængighed samt lede til øgning af honorarer grundet begrænset konkurrence.

Bæredygtighedsdirektivets option om at tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelse at afgive udtalelser om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering giver mulighed for at åbne markedet for erklæringsydelse for danske virksomheder, således at virksomhederne kan tilbydes et bredere udvalg af udbydere med deraf følgende øget konkurrence.

Indførelsen af regler om uafhængige erklæringsudbydere vil udnytte en option i direktivet, og loven vil således implementere den del af direktivet, som omhandler disse udbydere.

I den forbindelse er det vigtigt, at der gælder lige vilkår for hhv. revisorer og uafhængige erklæringsudbydere, for så vidt angår erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Der er således tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så de to faggrupper så vidt muligt stilles ens.

2.1.4 Den foreslåede ordning

På revisorområdet har Erhvervsstyrelsen det fulde ansvar for registrering og godkendelse samt kontrol og tilsyn med hensyn til revisionsvirksomheder og revisorer. Den foreslåede ordning vil medføre, at for så vidt angår uafhængige udbydere af erklæringsopgaver vil flere af disse ansvarsområder være delt mellem Erhvervsstyrelsen og Den Danske Akkrediteringsfond DANAK. Erhvervsstyrelsen vil godkende verifikatorer, og DANAK vil akkreditere erklæringsudbydere til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Herudover vil DANAK varetage kvalitetskontrol af de uafhængige erklæringsudbydere og vil kunne offentliggøre resultaterne af kvalitetskontrollen på sin hjemmeside, mens Erhvervsstyrelsen vil varetage tilsynet med prøver, efteruddannelse, undersøgelser og disciplinære sanktioner.

Det foreslås, at anvendelsesområdet for lovforslaget flugter med anvendelsesområdet for revisorloven, for så vidt angår rammerne for revisorers afgivelse af erklæringer bæredygtighedsrapportering. Lovforslaget fastsætter betingelserne for godkendelse og registrering af de individer og virksomheder, der skal varetage erklæringsopgaver, vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver, samt regler om offentligt tilsyn med erklæringsudbydere og verifikatorer.

Der er for revisorer et eksisterende, fastetableret system. Det eksisterende system indebærer, at en revisor eller revisionsvirksomhed vælges til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Lovforslagets ordning vil afspejle dette system.

Som følge af bæredygtighedsdirektivets krav om, at virksomheder skal akkrediteres til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, vil det efter lovforslaget være den juridiske person, der vælges til at udføre en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Det er dog et krav, at virksomheden har en fysisk person beskæftiget, som er godkendt til at afgive erklæringer. Dette har til formål at sikre, at ordningen ikke adskiller sig fra revisorreguleringen, hvorefter erklæringsafgivere er underlagt et personligt ansvar. Tilsvarende ligger tilsynet og sanktionsreglerne for veri-

fikatorer under Erhvervsstyrelsen for at sikre ensartethed, f.eks. ift. disciplinærsystemet, således at verifikatorer også vil kunne indbringes for Revisornævnet.

Med 'uafhængig erklæringsudbyder' forstås efter lovforslaget en virksomhed, der er akkrediteret af DANAK til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Begrebet 'uafhængig erklæringsudbyder' anvendes udelukkende om juridiske personer, som er akkrediteret i henhold til relevante ISO-standarder samt bestemmelser fastsat i eller i medfør af lovforslaget. Det vil være den uafhængige erklæringsudbyder, som vælges af en virksomhed til at afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering, mens erklæringen skal underskrives af en verifikator, der er beskæftiget i den uafhængige erklæringsudbyder.

'Verifikator' vil betegne en fysisk person, som er godkendt til at afgive (dvs. underskrive) erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Det vil være Erhvervsstyrelsen, som godkender verifikator, og supplerende reglerne herfor vil blive fastsat i relevante bekendtgørelser. Verifikator vil være personligt ansvarlig for erklæringsopgaven, men vil altid skulle arbejde under en uafhængig erklæringsudbyder.

2.2 Godkendelse som uafhængig erklæringsudbyder

2.2.1 Gældende ret

Det er i dag alene godkendte revisionsvirksomheder, som kan blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det følger af revisorloven, at Erhvervsstyrelsen godkender revisorvirksomheder, dvs. den juridiske person.

For at blive godkendt som revisionsvirksomhed skal majoriteten af stemmerettighederne i virksomheden indehaves af godkendte revisorer eller revisionsvirksomheder. Af de resterende stemmerettigheder kan andre højst råde over 10% hver, med visse undtagelser for personer med hovedbeskæftigelse i virksomheden og medarbejderforeninger. Flertallet af medlemmerne i virksomhedens øverste ledelsesorgan skal være godkendte revisorer eller revisionsvirksomheder, og virksomheden skal underkaste sig reglerne om kvalitetskontrol.

Betegnelsen "godkendt revisionsvirksomhed" må kun benyttes af godkendte virksomheder, og visse betegnelser er forbeholdt virksomheder,

hvor majoriteten af stemmerettighederne indehaves af statsautoriserede revisorer, jf. revisorloven § 13.

Det følger også af revisorloven, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om udøvelse af revisionsvirksomhed i forskellige virksomhedsformer, herunder regler om konkurs mv.

Revisorloven indeholder regler om, at godkendelse kan nægtes, hvis der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil kunne varetage opgaven på forsvarlig måde. Endelig indeholder revisorloven regler om bortfald, fratagelse og frakendelse af godkendelse som revisorvirksomhed.

Lovkravet om, at virksomheders bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, blev gennemført ved lov nr. 480 af 22. maj 2024, hvor de første virksomheder skal rapportere for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Der gælder i dag ingen regler om processen for godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

2.2.2. Bæredygtighedsdirektivet

Lovforslaget indarbejder kravene fra bæredygtighedsdirektivet vedrørende godkendelse og tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere. Ifølge bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, kan medlemsstaterne tillade, at en uafhængig udbyder af erklæringsydelser afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering, forudsat at disse udbydere underlægges krav svarende til revisordirektivets bestemmelser for så vidt angår uddannelse, eksamen, kvalitetssikring, faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og udførelsen af opgaven.

Dette sikrer, at de godkendte uafhængige erklæringsudbydere skal leve op til samme høje standarder for uddannelse, eksamination og kvalitetssikring som revisorer og revisionsfirmaer, samt at uafhængige erklæringsudbydere fra andre medlemslande kan afgive erklæringer under samme vilkår som nationale godkendte uafhængige erklæringsudbydere.

Bæredygtighedsdirektivet kræver, at det nationale akkrediteringsorgan akkrediterer virksomhederne, før de kan blive registreret som uafhængige erklæringsudbydere. I Danmark er det DANAK, der akkrediterer virksomhederne.

derne i forbindelse med godkendelse til at blive en uafhængig erklæringsudbyder, der kan udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

2.2.3 Erhvervsministeriets overvejelser

I forbindelse med høring af lovforslaget om virksomheders bæredygtighedsrapportering var der generelt opbakning til udnyttelsen af optionen om at tillade, at erklæringen kan afgives af en uafhængig erklæringsudbyder, hvilket blev vurderet at ville øge konkurrencen til gavn for det danske erhvervsliv.

Erhvervsministeriet har lagt vægt på at sikre, at de godkendte revisorer og uafhængige erklæringsudbydere er underlagt samme krav for at sikre, at der er samme tillid til den afgivne erklæring, uanset af hvem erklæringen er afgivet. Dette omfatter bl.a. kravene til kvalitetsstyringssystem, kvalitetskontrol, uafhængighed og personligt ansvar for verifikatorerne, der er ansat hos de uafhængige erklæringsudbydere.

Der er tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så de to faggrupper så vidt muligt sidestilles. Dette er gjort for at sikre, at der er lige vilkår for revisorerne og for de uafhængige erklæringsudbydere, så der dermed ikke sker en konkurrenceforvridning på markedet.

Den i lovforslaget foreslåede ordning for uafhængige erklæringsudbydere adskiller sig fra den gældende ordning for revisorer, da uafhængige erklæringsudbydere vil skulle akkrediteres i DANAK, ligesom det er den uafhængige erklæringsudbyder, dvs. den juridiske person, som vælges til at afgive erklæringen.

2.2.4 Den foreslåede ordning

For at en virksomhed kan blive godkendt som uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæringer på bæredygtighedsrapporteringer, skal virksomheden først akkrediteres af DANAK. Ved anmodning om akkreditering vil DANAK kontrollere, om virksomheden lever op til kravene i den relevante ISO-standard samt kravene i dette lovforslag. Denne kontrol vil i akkrediteringsterminologi blive benævnt ”bedømmelse”.

Dette indebærer bl.a., at der skal være etableret en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem, der sikrer, at eventuelle trusler mod virksomhedens og verifikatorernes uafhængighed og objektivitet bliver forhindret.

Som led i kvalitetsstyringssystemet skal den uafhængige erklæringsudbyder have en ordning, hvor dens ansatte anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af regler fastsat i denne lov.

Det er således et krav, at alle uafhængige erklæringsudbydere skal etablere et anonymt indberetningssystem, som deres ansatte kan benytte til at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser. Formålet er, at en uafhængig erklæringsudbyder hurtigst muligt kan følge op på eventuelle uregelmæssigheder og iværksætte de nødvendige tiltag.

Samtidig vil Erhvervsstyrelsens whistleblowerordning for godkendte revisorer blive udvidet til også at omfatte indberetninger om uafhængige erklæringsudbyderes og verifikatorers erklæringsarbejde vedrørende bæredygtighedsrapportering.

For at sikre at reglerne i denne lov overholdes, skal de uafhængige erklæringsudbydere samt tilhørende verifikatorer underkaste sig løbende kvalitetskontrol af DANAK. Det er et krav, at de uafhængige erklæringsudbydere har ansat en verifikator, for at kunne blive godkendt af DANAK, hvilket derfor også vil blive kontrolleret som del af den løbende kvalitetskontrol, der foretages af DANAK. Kvalitetskontrollen indgår som en del af DANAKs bedømmelse af virksomheden.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over de virksomheder, der er akkrediteret som uafhængige erklæringsudbydere i Danmark og i andre EU/EØS-lande. Virksomhederne skal registreres i det offentlige register, når de er akkrediteret af DANAK, for at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Såfremt DANAKS akkreditering af en virksomhed ophører, vil dette resultere i, at virksomheden ikke længere vil figurere i det offentlige register.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der oprettes et registreringssystem for uafhængige erklæringsudbydere, der sikrer et overblik over, hvilke virksomheder der er akkrediteret af DANAK til at være uafhængige erklæringsudbydere. Den løbende kvalitetskontrol, som foretages af DANAK, vil sikre, at alle de registrerede uafhængige erklæringsudbydere lever op til kravene om uafhængighed og objektivitet samt kvaliteten, integriteten og grundigheden af de udførte erklæringsopgaver.

2.3 Godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering

2.3.1 Gældende ret

Virksomhedernes bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en erklæring med begrænset sikkerhed for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og dermed behovene hos de tilsigtede brugere af oplysningerne.

Det er efter gældende ret kun godkendte revisorer, som kan blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Der er derfor i dag ikke regler om godkendelse af verifikatorer til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Godkendelse af en person som statsautoriseret revisor forudsætter efter bekendtgørelse om eksamener m.v. for godkendte revisorer bl.a., at personen har bestået revisorkandidateksamen eller anden tilsvarende kandidateksamen, har minimum tre års erfaring (efter det fyldte 18. år) med opgaver, der vedrører revision af årsregnskaber, koncernregnskaber eller tilsvarende regnskabsrapporteringer, samt har bestået revisoreksamen. Revisorloven stiller dertil krav om efteruddannelse for godkendte revisorer.

Revisorer skal derudover bestå en særlig eksamen i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for at kunne afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering. Det er bl.a. en betingelse for at indstille sig til eksamen, at revisor har haft mindst 8 måneders praktisk erfaring i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver. Der gælder en undtagelse for revisorer, hvis godkendelse er opnået inden den 1. januar 2026, idet disse revisorer gennem efteruddannelse kan blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering ved at tilegne sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver herom.

De eksisterende regler kræver, at en godkendt revisor for at blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, indenfor en periode på 3 år, minimum skal have 30 timers efteruddannelse vedrørende erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Kravet om den særlige eksamen i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering er indsat i revisorloven, og de nærmere krav til eksamen, herunder indhold, form og varighed, er fastsat i bekendtgørelse om eksamener m.v. for godkendte revisorer (eksamensbekendtgørelsen). Kravet om at blive godkendt til at afgive erklæringer for revisorer, der er godkendt som revisor inden den 1. januar 2026, er indsat i revisorloven, mens de nærmere krav til efteruddannelsen, herunder indhold og omfang, er fastsat i efteruddannelsesbekendtgørelsen.

2.3.2. Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivet sætter rammen for lovforslaget, hvad angår godkendelsen af verifikatorer til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Direktivet stiller krav om uddannelse, eksamination og efteruddannelse, som svarer til de krav, der gælder for at revisorer kan godkendes til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, litra a og b, indeholder krav til uddannelse og efteruddannelse af uafhængige erklæringsudbydere svarende til de krav, som gælder for revisorer. Det følger heraf, at medlemsstaterne herunder skal stille krav om uddannelse og eksamination, der sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser erhverver den nødvendige ekspertise vedrørende bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt krav om efteruddannelse.

Det følger endvidere af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, at medlemsstaterne sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der den 1. januar 2024 er i færd med at gennemføre en akkrediteringsprocedure i overensstemmelse med de relevante nationale krav, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamination omhandlet i første afsnit, litra a), for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, forudsat at de afslutter denne procedure senest den 1. januar 2026.

2.3.3 Erhvervsministeriets overvejelser

Bæredygtighedsdirektivets krav til uddannelse og eksamination samt efteruddannelse er afspejlet i lovforslagets bestemmelser om godkendelse af verifikatorer ved at fastsætte standarder for verifikatorers teoretiske og praktiske uddannelse samt løbende efteruddannelse.

Der er lagt stor vægt på, at de faglige kompetencer hos revisorerne og verifikatorerne er af høj standard. Det har været grundlaget for de høje krav til godkendte revisorer, som skal deltage i minimum 30 timers efteruddannelse i bæredygtighedsrapportering, samt kravene om erfaring og beståelse af bæredygtighedseksamen for verifikatorerne. For at sikre at kravene til revisorerne og verifikatorerne er ens, vil det fra år 2026 være et krav, at alle, som ønsker at afgive erklæringer på bæredygtighedsrapportering (både revisorer og verifikatorer), skal bestå den obligatoriske bæredygtighedseksamen. Derudover vil alle, der ønsker at blive godkendt til at afgive erklæringer på bæredygtighedsrapportering, blive underlagt de samme

krav som nævnt i dette lovforslags § 11. Dette indebærer bl.a., at den pågældende person skal være myndig, ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, ikke have forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. Formålet med at underlægge revisorerne og verifikatorerne de samme krav, er at sikre, at der er samme tillid til erklæringen om bæredygtighedsrapportering, uanset om den er afgivet af en verifikator eller en godkendt revisor.

Med bæredygtighedsrapportering forstås rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Erklæring om bæredygtighedsrapportering forudsætter viden om bæredygtighedsspørgsmål, herunder miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer, herunder personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse. Det vurderes, at en række faggrupper vil kunne bidrage med relevant viden og erfaring i forhold til bæredygtighedsspørgsmål.

For at sikre at verifikatorerne besidder de relevante kompetencer, vil godkendelse til at kunne afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering kræve, at en person i mindst otte måneder skal have deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver, og derudover skal have bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Der findes ikke i dag et marked for uafhængige erklæringsudbydere, hvorfor det ikke har været muligt for andre faggrupper at leve op til kravene til at blive godkendt som verifikator. Der er derfor behov for en overgangsordning, som sikrer, at disse faggrupper kan få adgang til at blive godkendt som verifikator ved at erhverve de nødvendige kompetencer via efteruddannelse.

Der er tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så godkendte revisorer og verifikatorer så vidt muligt sidestilles. I overensstemmelse med de gældende nationale regler for revisorer stilles der krav om, at verifikatorer også skal være dækket af en forsikring i overensstemmelse med, hvad der gælder for godkendte revisorer.

2.3.4 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får beføjelser til at godkende personer som verifikatorer, hvis de opfylder specifikke krav til bopæl, myndighed,

økonomisk status, uddannelse og praktisk erfaring. Verifikatorerne skal opfylde betingelser som bopæl i Danmark, et andet EU- eller EØS-land eller et land, som EU har indgået aftale med, myndighed, fravær af vægemål og økonomisk stabilitet. Desuden må de ikke have været pålagt konkurskarantæne inden for de seneste to år, de skal have mindst otte måneders erfaring med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller lignende og derefter have bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt være dækket af en lovpålagt forsikring.

Erhvervsstyrelsen kan nægte godkendelse under visse omstændigheder, såsom ved tidligere straffelovsovertrædelser eller betydelig gæld til det offentlige. Verifikatorerne er forpligtede til at deltage i efteruddannelsesprogrammer for at opretholde og opdatere deres teoretiske viden og faglige kvalifikationer.

Erhvervsstyrelsen vil i bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf. Efteruddannelseskrauet forventes at blive sat til ca. 40 timer over tre år, hvoraf 30 timer vil skulle være indenfor bæredygtighedsområdet.

Godkendelsen som verifikator kan deponeres under visse betingelser, og godkendelsen kan genoprettes, hvis betingelserne igen er opfyldt. Godkendelsen bortfalder, hvis de nødvendige betingelser ikke længere er opfyldt, og Erhvervsstyrelsen kan fratage godkendelsen ved betydelig gæld eller manglende efteruddannelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der etableres en struktureret og kontrolleret proces for godkendelse af verifikatorer, hvilket skal sikre, at kun kvalificerede personer udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Dette vil øge tilliden til rapporternes kvalitet og troværdighed. De specifikke krav til godkendelse af verifikatorer, herunder uddannelse, erfaring og økonomisk stabilitet, vil sikre, at verifikatorerne har den nødvendige viden og integritet til at varetage deres opgaver effektivt. Kravene til efteruddannelse vil sikre, at verifikatorerne løbende opdaterer deres viden og kompetencer, hvilket er afgørende for at kunne håndtere kravene inden for bæredygtighedsrapportering.

Ordningen for deponering og genoprettelse af godkendelsen giver fleksibilitet for verifikatorerne, samtidig med at den opretholder høje standarder ved at sikre, at kun de, der opfylder betingelserne, kan fungere som verifikatorer. Dette vil bidrage til en høj standard i erhvervet og sikre, at verifikatorerne altid er i stand til at levere arbejde af høj kvalitet.

Overordnet vil den foreslåede ordning sikre, at verifikatorer skal leve op til høje krav, for at kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Dette vil gavne både virksomheder og interessenterne ved at sikre en høj kvalitet af bæredygtighedsrapporteringen.

Der foreslås en ordning, hvorefter Erhvervsstyrelsen indtil den 1. januar 2026 vil kunne godkende en person som verifikator, hvis vedkommende udover at opfylde lovens generelle betingelser har bestået en samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidatuddannelse og gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

2.4 Faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt

2.4.1 Gældende ret

Revisordirektivets bestemmelser vedrørende faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering er gennemført i revisorloven samt i bekendtgørelser fastsat i medfør af revisorloven.

Revisorloven fastsætter bl.a. regler om, at revisionsvirksomheden, inden den accepterer en revisionsopgave for en ny kunde eller fortsætter med at udføre revisionsopgaver for en ny kunde, skal vurdere og dokumentere uafhængigheden og trusler mod uafhængigheden. Revisorer skal ligeledes, hvis de vurderer, at der er trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed, træffe sikkerhedsforanstaltninger for at imødegå disse trusler eller afstå fra opgaven.

Revisorloven fastslår også, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant ved afgivelse af erklæringer med sikkerhed og skal udføre opgaverne i overensstemmelse med god revisorskik. Det er nærmere defineret, hvad god revisorskik indebærer. Det er også præciseret, at revisor skal udvise professionel skepsis. Der er i revisorloven hjemmel til i bekendtgørelse at fastsætte regler om intern organisation og standarder om etik mv.

De specifikke regler er fastsat i bekendtgørelsen om intern organisation og bekendtgørelsen om godkendte revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed.

Virksomheder af offentlig interesse, dvs. børsnoterede virksomheder, penge- og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber, skal efter revisorloven etablere et revisionsudvalg, som bl.a. har til opgave at kontrollere og overvåge revisors uafhængighed.

2.4.2. Bæredygtighedsdirektivet

Det følger af bæredygtighedsdirektivet, at uafhængige erklæringsudbydere vil skulle underlægges krav svarende til de krav, der stilles til revisorers faglige etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

De nærmere krav til revisorers faglige etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering er fastsat i revisordirektivets artikel 25b og 25c.

I henhold til artikel 25b skal opgaver om erklæringer om bæredygtighedsrapportering udføres under iagttagelse af revisordirektivets artikel 21-24a. Det omhandler regler om faglig etik og professionel skepsis, uafhængighed og objektivitet, reviderede virksomheders ansættelse af tidligere revisorer eller af revisorer eller revisionsfirmaers ansatte, forberedelser til lovpligtig revision og vurdering af truslerne mod uafhængigheden, fortrolighed og tavshedspligt, revisorer, der udfører lovpligtig revision på revisionsfirmaers vegne samt regler om revisorer og revisionsfirmaers interne revision.

Artikel 25c fastsætter reglerne for forbudte ikkerevisionsydelser i tilfælde, hvor revisor gennemfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for virksomheder af interesse for offentligheden.

Et revisionsudvalg eller et særligt udvalg kontrollerer og overvåger uafhængigheden af den uafhængige udbyder af erklæringsydelser i overensstemmelse med artikel 39, stk. 6, litra e, i direktiv 2006/43/EF.

2.4.3 Erhvervsministeriets overvejelser

Der er behov for at fastsætte regler om faglig etik, uafhængighed og objektivitet, som sikrer tilsvarende tillid til erklæringer om bæredygtighedsrapportering afgivet af uafhængige erklæringsudbydere som til erklæringer afgivet af godkendte revisorer.

Der gælder detaljerede krav til revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed, objektivitet mv. Det er vigtigt, at der stilles tilsvarende krav til uafhængige erklæringsudbydere, så uafhængige erklæringsudbydere bliver

et relevant alternativ for virksomhederne, der har behov for at få en troværdig erklæring om bæredygtighedsrapportering, som offentligheden kan have tillid til.

Der gælder i medfør af ISO-standarder krav om uafhængighed, som dermed ikke er nyt i verifikationsbranchen.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at det i bekendtgørelse fastsat i medfør af loven vil fremgå, at kravene i den relevante ISO-standard skal være opfyldt. Den relevante ISO-standard, ISO/IEC 17029, stiller bl.a. krav om objektivitet, hvor 4.3.1 omhandler inhabilitet, og 5.3 vedrører håndtering af inhabilitet. Der vurderes behov for at supplere disse krav med reglerne i loven og bekendtgørelser fastsat i medfør af loven. Kravene i ISO-standard sammenholdt med kravene i loven og bekendtgørelser vil afspejle kravene i direktivet.

2.4.4 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at lovforslaget fastsætter, at en uafhængig erklæringsudbyder, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave skal vurdere, om den opfylder kravene om uafhængighed, om der er trusler mod dens og verifikators uafhængighed og i givet fald de trusler, der er truffet for at imødegå disse trusler.

Det foreslås, at der vil blive stillet særlige krav til verifikator som offentlighedens tillidsrepræsentant, herunder særlige krav til professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne. Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler og standarder om bl.a. etik.

Den foreslåede ordning afspejler det, der gælder i medfør af god revisorskik for revisorer, herunder professionel skepsis, samt at uafhængige erklæringsudbydere som revisorer ved afgivelse af erklæringer med sikkerhed også skal varetage hensynet til virksomhedens omverden såsom myndigheder, medarbejdere, kreditorer og investorer.

Det foreslås i lovforslaget, at der fastsættes detaljerede regler om verifikatorer og andre personer i den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, herunder perioden, hvor der kræves uafhængighed, og hvornår uafhængighed foreligger. Der vurderes også behov for en bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om bl.a. trusler, sikkerhedsforan-

staltninger og situationer, hvor verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder ikke er uafhængig. Det følger også af lovforslaget, at den uafhængige erklæringsudbyder skal sikre, at verifikatorerne, som afgiver (dvs. underskriver) erklæringen om bæredygtighedsrapportering dokumenterer alle væsentlige trusler mod verifikators og den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed og de sikkerhedstrusler, der er truffet for at mindske disse trusler.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder på tilsvarende vis som en revisionsvirksomhed, inden den accepterer en revisionsopgave for en ny kunde eller fortsætter med at udføre revisionsopgaver for en eksisterende kunde, skal vurdere og dokumentere uafhængigheden og trusler mod uafhængigheden.

Der vurderes også behov for regler for uafhængighed, hvad angår en virksomhed som i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed.

Lovforslaget indeholder herunder regler om, at verifikatorer ikke må påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen eller tilsynsorganet eller et revisionsudvalg i denne virksomhed, før 1 år efter at vedkommende er fratrukket som verifikator. Vedrører erklæringen om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet i 2 år.

Det vurderes også hensigtsmæssigt, at lovforslaget indeholder etiske regler om vederlag.

Der foreslås endvidere en ændring i revisorloven, så revisionsudvalgets opgaver udvides til også at omfatte overvågning og kontrol af den uafhængige erklæringsudbyders og verifikators uafhængighed.

Der vurderes også behov for at fastsætte regler om tavshedspligt for verifikatorer. Der gælder dog en undtagelse, som gør det muligt for en verifikator i en dattervirksomhed at videregive oplysninger til en uafhængig erklæringsudbyder, en revisor eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed.

Den foreslåede ordning vil samlet set medføre, at uafhængige erklæringsudbydere vil blive underlagt samme krav, som gælder for revisorer.

2.5 Udførelse af erklæringsopgaver

2.5.1 Gældende ret

I forhold til vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering fastsætter revisorloven og bekendtgørelser udstedt i medfør af revisorloven regler for revisors virksomhed mv., herunder regler om god revisorskik, tilrettelæggelse af arbejdet, særlige krav til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på koncernniveau, revisors uafhængighed samt krav til indholdet af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Revisorer skal udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med god revisorskik. Det betyder bl.a., at de internationale erklæringsstandarder med sikkerhed (for eksempel ISAE 3000) anvendes i Danmark, medmindre de er i konflikt med den danske revisorlovgivning. Revisordirektivet bemyndiger Kommissionen til senest den 1. oktober 2026 at vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering ved delegerede retsakter. Når disse er vedtaget, vil erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering skulle være i overensstemmelse med disse standarder.

2.5.2. Bæredygtighedsdirektivet

Det følger af bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser underlægges krav, der svarer til kravene, der stilles for revisorer i henhold til revisordirektivet.

Det fremgår af artikel 34, stk. 4, litra g og h, at det herunder omfatter tilrettelæggelsen af arbejdet hos den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, navnlig hvad angår tilstrækkelige ressourcer og personale og ajourføring af kundestamkort og sagsarkiver og rapportering af uregelmæssigheder.

Revisordirektivets artikel 24b fastsætter kravene for tilrettelæggelse af arbejdet, herunder krav til organisering i revisionsfirmaet.

Det følger af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, 2. afsnit, at når en uafhængig udbyder af erklæringsydelser afgiver en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal denne være udarbejdet i overensstemmelse med artikel 26a, 27a og 28a i revisordirektivet.

Revisordirektivets artikel 26a fastsætter, at medlemsstaterne skal pålægge revisorer og revisionsfirmaer at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de erklæringsstandarder, som Kommissionen vil vedtage senest den 1. oktober 2026. Medlemsstaterne kan anvende nationale erklæringsstandarder, -procedurer eller -krav, så

længe Kommissionen ikke har vedtaget en erklæringsstandard, der dækker samme emne.

Revisordirektivets artikel 27a fastsætter særlige krav til erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering. Det følger heraf, at koncernrevisor med hensyn til den konsoliderede bæredygtighedsrapportering har det fulde ansvar for den i artikel 28a omhandlede erklæring om bæredygtighedsrapportering, at koncernrevisor evaluerer det erklæringsarbejde, der er udført af eventuelle uafhængige udbydere af erklæringsydelse, tredjelandsrevisorer, revisorer, tredjelandsrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering, og dokumenterer arten af, tidsplanen for og omfanget af det arbejde, som de pågældende revisorer udfører, herunder i givet fald koncernrevisorens gennemgang af relevante dele af de pågældende revisorers opgavedokumentation, og at koncernrevisor gennemgår det erklæringsarbejde, der er udført af uafhængige udbydere af erklæringsydelse, tredjelandsrevisorer, revisorer, tredjelandsrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering og dokumenterer dette arbejde.

Revisordirektivet 28a fastslår, at revisoren eller revisionsfirmaet skal fremlægge resultaterne af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering i en erklæring om bæredygtighedsrapportering og fastsætter de nærmere krav til erklæringen.

Det fremgår bl.a., at hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering er udført af flere end én revisor eller ét revisionsfirma, skal de nå til enighed om resultaterne af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og afgive en fælles erklæring og udtalelse.

2.5.3 Erhvervsministeriets overvejelser

Der er behov for at fastsætte regler, som sikrer, at der stilles samme krav for uafhængige erklæringsudbydere som for revisorer, hvad angår udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Det omfatter navnlig tilrettelæggelsen af arbejdet hos den uafhængige udbyder af erklæringsydelse, herunder tilstrækkelige ressourcer og personale og ajourføring af kundestamkort og sagsarkiver samt rapportering af uregelmæssigheder.

Ved akkreditering kontrollerer og efterprøver DANAK virksomheder, som skal akkrediteres til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det omfatter herunder rutiner og procedurer i virksomheden, medarbejderes kompetence m.v.

Der lægges op til, at lovforslaget og de tilhørende bekendtgørelser henviser til kravene i den relevante ISO-standard og fastsætter supplerende krav, så kravene til tilrettelæggelsen af arbejdet og udførelse af erklæringsopgaver svarer til kravene for revisorers afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

2.5.4 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse, som vil bemyndige Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelse og udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede ordning vil medføre, at de detaljerede regler om tilrettelæggelse og udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering vil fremgå af bekendtgørelser udstedt i medfør af loven.

Det er forventningen, at bekendtgørelsen vil henvise til den relevante ISO-standard, som suppleres af en række specificerede krav, som tilsammen afspejler de krav, som stilles til revisorers udførelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det forventes, at den relevante ISO-standard vil være akkrediteringsstandard ISO/IEC 17029. ISO-standarden fastsætter mere detaljerede krav til erklæringen og fastslår, at der gælder et fire-øjne-princip for faglig kvalitetskontrol før udstedelse af en erklæring. Standarden stiller herunder krav til, hvilke oplysninger den uafhængige erklæringsudbyder skal indhente og gennemgangen af disse, kundeforhold samt minimumskrav, som de reviderede virksomheder skal leve op til, og tilrettelæggelsen og udførelse af erklæringsopgaven. Reglerne fastsat i bekendtgørelsen vil supplere reglerne i ISO-standardens.

2.6 Tilsyn

2.6.1 Gældende ret

Det er i dag alene godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som er underlagt offentligt tilsyn, hvor Erhvervsstyrelsen gennemfører løbende lovpligtige kvalitetskontroller og har mulighed for at iværksætte undersøgelser samt har det overordnede ansvar for tilsynet med de disciplinære

sanktioner, hvis der er sket en overtrædelse af revisorloven, jf. revisorlovens § 32.

Der føres offentligt tilsyn m.v. med revisorer, og reglerne fremgår af revisorlovens kapitel 9. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, ligesom Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for kvalitetskontrollen af revisorer og revisionsvirksomheder.

Kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kvalitetsstyringssystemet samt udførelsen af og revisors uafhængighed i forbindelse med de opgaver, som revisor beskæftiger sig med. En revisionsvirksomhed og dens tilknyttede godkendte revisorer har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen iværksætte og gennemføre undersøgelser af bl.a. en revisor eller en revisionsvirksomhed.

Erhvervsstyrelsen har efter revisorlovens § 43 nedsat et revisornævn, som kan behandle klager vedrørende revisorer og revisionsvirksomheders overtrædelse af de pligter, de er pålagt. Revisornævnet kan endvidere behandle klager vedrørende tilsidesættelse af de pligter i henhold til forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden eller revisordirektivet, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Revisornævnet kan som sanktion bl.a. tildele en advarsel, pålægge bøder, nedlægge midlertidigt forbud med udførelse af visse funktioner, eller frakende revisorer og revisionsvirksomheder godkendelsen.

2.6.2. Bæredygtighedsdirektivet

Det følger af bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser skal underlægges krav, der svarer til kravene, der stilles for revisorer i henhold til revisordirektivet.

Det fremgår af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, litra c og f, at medlemsstaterne kan tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser at afgive udtalelser om bæredygtighedsrapportering, forudsat at disse udbydere opfylder kravene til kvalitetssikringssystemer, og dermed samtidigt bliver underlagt muligheden for undersøgelser og sanktioner.

Implementeringen af tilsynsbestemmelserne skal ske i overensstemmelse med revisordirektivets artikel 29 og 30-30f, som sikrer uafhængighed og

effektivitet i kvalitetssikringssystemet og fastlægger krav til undersøgelses- og sanktionssystemer.

Artikel 29 fastslår kravene til kvalitetssikringssystem- og kontroller, hvilket bl.a. indebærer at faktorer som uafhængighed, risikoanalyse, kompleksitet og proportionalitet skal indgå i overvejelserne ved udførelse af tilsyn og kontroller.

Artikel 30-30f indeholder bestemmelser om undersøgelses- og sanktionssystemer. Her fastlægges, at medlemsstaterne skal have effektive systemer til at undersøge og sanktionere utilstrækkelig gennemførelse af lovpligtige erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Sanktioner, herunder påbud, offentlige meddelelser, midlertidige forbud og økonomiske sanktioner, skal anvendes effektivt med mulighed for, at afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages.

2.6.3 Erhvervsministeriets overvejelser

På revisorområdet har Erhvervsstyrelsen det fulde ansvar for registrering og godkendelse samt kontrol og tilsyn. Den foreslåede ordning vil medføre, at for så vidt angår uafhængige udbydere af erklæringsopgaver vil flere af disse ansvarsområder være delt mellem Erhvervsstyrelsen og DANAK. Erhvervsstyrelsen vil godkende verifikatorer, og DANAK vil akkreditere erklæringsudbydere til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Herudover vil DANAK varetage kvalitetskontrol af de uafhængige erklæringsudbydere og vil kunne offentliggøre resultaterne af kvalitetskontrollen på sin hjemmeside, mens Erhvervsstyrelsen vil varetage tilsynet med prøver, efteruddannelse, undersøgelser og have ansvaret for tilsynet med disciplinære sanktioner.

Der er tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så de to faggrupper så vidt muligt sidestilles. Formålet med at føre tilsyn med de uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer er at sikre, at de fastsatte krav i denne lov overholdes for at opretholde den høje kvalitet i bæredygtighedsrapporteringen, og at de uafhængige erklæringsudbydere og verifikator leverer erklæringer af samme høje kvalitet som de godkendte revisorer.

2.6.4 Den foreslåede ordning

Det foreslås at etablere en klar opdeling af tilsynsroller mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen for at sikre et effektivt og gennemsigtigt tilsyns-

stem uden overlap. Denne opdeling betyder, at hver myndighed kan fokusere på sine respektive kerneopgaver og sikre høj kvalitet og troværdighed i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

DANAKs rolle omfatter akkreditering og løbende kvalitetskontrol af uafhængige erklæringsudbydere i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 765/2008 samt ISO/IEC 17029 standarderne. Dette indebærer en systematisk bedømmelse af, hvorvidt erklæringsudbydere lever op til de fastsatte krav.

Processen indebærer, at DANAK vurderer, om uafhængige erklæringsudbydere opfylder de nødvendige krav for at blive akkrediteret. Denne vurdering sker ved en grundig gennemgang af udbydernes processer, kompetencer og dokumentation.

DANAK udfører løbende kvalitetskontrol for at sikre, at akkrediterede erklæringsudbydere fortsat opfylder kravene. Kvalitetskontrollen baseres på risikoanalyser og kan inkludere både planlagte og uanmeldte inspektioner. Udgifterne til kvalitetskontrollen afholdes af den uafhængige erklæringsudbyder, der er blevet kvalitetskontrolleret. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere krav til kvalitetskontrollens uafhængighed og indholdet af kvalitetskontrollen, der supplerer de gældende krav til DANAKs tilsyn med akkrediterede virksomheder.

Hvis der ved en kvalitetskontrol konstateres mangler, kan DANAK offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen på sin hjemmeside, hvis der ikke rettes op på henstillingerne fra kontrollen.

Erhvervsstyrelsens rolle er bredere og omfatter kontrol af verifikatorer og deres udførelse af erklæringsopgaver og i givet fald iværksættelse af undersøgelser og disciplinære sanktioner over for verifikatorer.

Styrelsens processer indebærer prøver og efteruddannelse. Erhvervsstyrelsen afholder prøver for verifikatorer, der ønsker godkendelse til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Styrelsen fastsætter også krav til efteruddannelse for at sikre løbende kompetenceudvikling. Dette vedrører blandt andet særlige prøver til personer, der har været uden godkendelse i en årrække, samt egnethedsprøve til personer, som er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i et andet EU/EØS-land.

Hvis der opstår mistanke om overtrædelser af lovgivningen, kan Erhvervsstyrelsen iværksætte og gennemføre undersøgelser. Styrelsen kan kræve

oplysninger og dokumenter fra erklæringsudbydere og verifikatorer samt adgang til deres lokaler og materialer. Erhvervsstyrelsen har ret til at anvende eksternt bistand i forbindelse med udførelsen af undersøgelser.

Verifikator vil ved afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering være omfattet af krav om professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne, om muligheden for at indbringe revisor henholdsvis revisionsvirksomheden for Revisornævnet samt krav om lovpligtig forsikring.

Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med tilsyn få mulighed for at indbringe verifikatorer for Revisornævnet og offentliggøre afgørelser om sanktioner.

Revisornævnet behandler og sanktionerer sager, der indbringes for nævnet. Revisornævnet kan pålægge disciplinære sanktioner som bøder eller frakendelse af godkendelse for verifikatorer, der overtræder lovgivningen.

Samarbejdet mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen sikrer en klar opdeling af ansvar og opgaver, hvor DANAK fokuserer på akkreditering og løbende kvalitetskontrol, mens Erhvervsstyrelsen håndterer kontrol, undersøgelser og sanktioner. Der vil ikke være overlap mellem DANAKs og Erhvervsstyrelsens tilsyn, da DANAK udelukkende fører tilsyn efter bestemmelserne i ISO/IEC 17029 standarden. DANAK og Erhvervsstyrelsen vil kunne udveksle oplysninger til brug for varetagelsen af deres respektive tilsynsopgaver.

Revisornævnets rolle i forbindelse med DANAKS og Erhvervsstyrelsens tilsyn er at behandle klager over verifikatorer. Denne lovs bestemmelser specificerer sammensætningen af nævnets medlemmer ved behandlingen af en sag vedrørende verifikatorer. Der foreslås i den forbindelse en ændring af revisorloven, så nævnet udvides med personer, der har kompetence indenfor bæredygtighedsområdet. Hvis Revisornævnet finder, at en verifikator har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan Revisornævnet tildele en advarsel, pålægge en bøde, der fastsættes efter karakteren af tilsidesættelsen. Ved særligt grove eller ofte gentagne forsømmelser kan Revisornævnet nedlægge forbud eller frakendelse mod, at vedkommende kan udføre opgaver, der hører under en verifikators arbejdsområde.

Den foreslåede ordning vil medføre, at offentligt tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere vil blive styrket gennem et tæt samarbejde mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen. Dette samarbejde omfatter akkreditering, kvalitetskontrol, afholdelse af prøver og efteruddannelse samt håndtering

af klager og disciplinære sager. Den klare opdeling af ansvar og opgaver mellem de to myndigheder skal sikre en effektiv og gennemsigtig proces.

DANAKs opgaver inkluderer bedømmelse af uafhængige erklæringsudbydere, offentliggørelse af kvalitetskontroller, og anmodning om undersøgelser ved Erhvervsstyrelsen, hvis der er behov for det.

Erhvervsstyrelsens opgaver omfatter prøver for verifikatorer, undersøgelser af mulige overtrædelser og offentliggørelse af afgørelser. Erhvervsstyrelsen kan kræve nødvendige oplysninger og har ret til uanmeldt adgang til erklæringsudbydere. Styrelsen samarbejder med andre myndigheder og udveksler oplysninger for effektiv kontrol.

For at kunne håndhæve et effektivt tilsyn, er det af afgørende betydning, at styrelsen får adgang til de oplysninger, den anmoder om. Tvangsbødesanktionen vil navnlig komme i anvendelse ved manglende reaktion på en henvendelse, eller ved nægtelse af udlevering af anmodede oplysninger. Tvangsbøder vil kun blive anvendt i situationer, hvor mindre indgribende tvangsmidler ikke har vist sig tilstrækkelige.

Samlet set vil den foreslåede ordning sikre et effektivt tilsyn, og at der er en klar arbejdsfordeling for DANAKs og Erhvervsstyrelsens tilsyn med de uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

2.7 Andet

Straf, ikrafttræden og overgangsbestemmelser

2.7.1 Gældende ret

Der gælder i dag alene straffebestemmelser for godkendte revisorer og godkendte revisionsvirksomheder. Straffebestemmelser kan også omfatte erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. De gældende regler fastsætter, hvilke strafformer, strafflængde samt forældelsesfrist der kan anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i revisorloven.

Frem til 1. januar 2026 kan revisorer blive godkendt som bæredygtighedsrevisorer ved at deltage i et 30-timers kursus. Fra 1. januar 2026 vil revisorer skulle bestå en prøve for at blive godkendt som bæredygtighedsrevisor.

2.7.2. Bæredygtighedsdirektivet

Det følger af bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, at uafhængige udbydere af

erklæringsydelser underlægges krav, der svarer til kravene, der stilles for revisorer i henhold til revisordirektivet.

Det følger af revisordirektivet, at medlemsstaterne skal sikre, at der findes effektive undersøgelses- og sanktionssystemer med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Derudover følger, at medlemsstaterne, uden at det berører civilretlige foranstaltninger, skal sikre, at der findes effektive, forholdsmæssige og præventive sanktioner over for revisorer og revisionsfirmaer, som ikke har udført lovpligtig revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og i givet fald med forordning (EU) nr. 537/2014.

Revisordirektivet bestemmer, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er omfattet af national strafferet, og at medlemsstaterne i sådanne tilfælde meddeler Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

2.7.3 Erhvervsministeriets overvejelser

Der er tale om en direktivnær implementering, som lægger sig op ad de gældende regler for godkendte revisorer, så de to faggrupper så vidt muligt sidestilles. Dette vil indebære, at de anvendte strafformer, straflængder samt forældelsesfrist for eventuelle overtrædelser af denne lovs bestemmelser vil svare til det, som gælder for de godkendte revisorer.

Der vurderes derudover behov for en overgangsbestemmelse, som skal sikre, at uafhængige erklæringsudbydere stilles som revisorer. Revisorer kan frem til 1. januar 2026 blive bæredygtighedsrevisorer via 30 timers efteruddannelse.

2.7.4 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at overtrædelser af bestemmelserne i denne lov vil kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Bødestørrelserne for overtrædelser af bestemmelser er fastsat i de tilhørende bekendtgørelser til denne lov. Selskaber, der er underlagt bestemmelserne i denne lov, kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, samt bødestraf for uafhængige erklæringsudbydere, der afgiver erklæringer efter bestemmelserne i denne lov uden at have den nødvendige akkreditering samt registrering hos DANAK.

Ydermere vil en verifikator, der ved sin udførelse af erklæringsopgaver afgiver urigtige skriftlige erklæringer, kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Den samme straf gør sig gældende i tilfælde, hvor en verifikator underskriver en erklæring om bæredygtighedsrapportering i et regnskab, som den vedkommende verifikator ikke har gennemgået, uden at oplyse dette i den afgivne erklæring, eller uden at være tilknyttet en uafhængig erklæringsudbyder.

Overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven har en forældelsesfrist på 5 år.

Der er som en del af loven indført en overgangsbestemmelse, der giver hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, hvis vedkommende i mindst 8 måneder efter det er fyldt 18 år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre opgaver relateret til bæredygtighedsrapportering. Denne bestemmelse vil gælde frem til 1. januar 2026.

Loven træder i kraft den 1. januar 2025 på nær lovens § 8, der træder i kraft den 6. januar 2027. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen har mulighed for at indgive politianmeldelse med henblik på, at virksomheder og personer, der er underlagt denne lov, ved overtrædelse straffes med bøde eller fængsel.

2.8 Forholdet til databeskyttelsesloven

Det er alene den uafhængige erklæringsudbyder, der ifølge lovforslaget skal registreres i Erhvervsstyrelsens register over uafhængige erklæringsudbydere, der kan afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering. Da et firma kan være personligt ejet med personnavn, som indgår i firmanavn, kan det betyde, at firmaet vil være beskyttet af persondataforordningen.

Lovforslaget understøtter princippet om anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur, idet registrering og indberetning af virksomhedernes bæredygtighedsoplysninger til Erhvervsstyrelsen vil indgå i den regnskabsindberetningsløsning, som allerede finder anvendelse for virksomhederne. Lovforslagets krav til offentliggørelse af oplysninger om, hvorvidt en uafhængig erklæringsudbyder er godkendt til at afgive erklæringer om virksomheders bæredygtighedsrapportering, vil blive tilvejebragt via Erhvervsstyrelsens eksisterende register over godkendte revisorer og godkendte revisionsvirksomheder. Registeret er integreret i CVR-registeret. Derudover

vil der blive oprettet et register over godkendte verifikatorer, som efter lovforslaget opfylder betingelserne om uddannelse, eksamen samt erfaring og dermed kan godkendes som verifikatorer. Registeret vil blive ført med henblik på kontrol-og tilsynsopgaven og opfylder dermed databeskyttelsesforordningen.

Lovforslaget indebærer kontrol og tilsyn fra Erhvervsstyrelsen, som er en offentlig myndighed. Databeskyttelsesforordningen art 23, 1, litra h tillader nationale undtagelser fra persondataforordningen, når brugen af persondata sker i tilsyns-og kontroløjemed, der er forbundet med offentlig myndighedsudøvelse. Registreringen sker som led i kontrol og tilsynsopgaven og anses at være i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil være forbundet med økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

Det er vigtigt, at de danske virksomheder får den nødvendige vejledning, så de kan leve op til lovkravene. Det drejer sig om erklæringsvejledning, uafhængighedsvejledning og efteruddannelsesvejledning. Der skal afsættes 80.000 kr. første år og 53.000 kr. varigt.

Det skal være muligt at søge dispensation for at kunne indstilles til prøve, og der skal afsættes 80.000 kr. årligt til sagsbehandlingen af dispensationer.

For at kunne afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering er det et krav at blive godkendt af Erhvervsstyrelsen. Der skal afsættes 20.000 kr. om året til sagsbehandling af godkendelser.

Det er et krav i bæredygtighedsdirektivet, at virksomhederne skal kunne vælge den uafhængige erklæringsudbyder, de ønsker skal afgive erklæringen om deres bæredygtighedsrapportering. Det er derfor en nødvendighed at føre register over de uafhængige erklæringsudbydere, så virksomheden kan vælge erklæringsafgiver på samme måde som ved valg af den finansielle revisorer via revisorregisteret (CVR).

I Erhvervsstyrelsen afsættes der 2,1-4,1 mio. kr. til den nødvendige IT-udvikling af det digitale revisorregister (CVR). Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Princip 1: Lovforslaget følger princippet om enkle og klare regler, idet reglerne vil blive udformet på en entydig og konsistent måde.

Princip 2: Lovforslaget understøtter digital kommunikation, idet de oplysninger og dokumenter, der vil skulle indsendes til Erhvervsstyrelsen, vil kunne anmeldes digitalt.

Princip 3: Lovforslaget vil som udgangspunkt understøtte princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling. Der er dog behov for manuel sagsbehandling i forbindelse med registret over verifikatorer.

Princip 4: Lovforslaget understøtter princippet om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data, idet der med lovforslaget vil blive taget udgangspunkt i begreber og definitioner, der allerede følger af revisorloven.

Princip 5: Lovforslaget understøtter princippet om tryk og sikker datahåndtering som en naturlig følge af, at datasikkerhed prioriteres højt af myndighederne.

Princip 6: Lovforslaget understøtter princippet om anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur, da ændringerne vil indgå i det allerede eksisterende revisorregister (CVR).

Princip 7: Lovforslaget understøtter princippet om forebyggelse af snyd og fejl, da der vil være mulighed for at understøtte en risikobaseret kontrol med verifikatorer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Der foreslås etableret en gebyrordning for de uafhængige erklæringsudbydere, der skal finansiere drift af IT-løsning og drift af undersøgelses- og sanktionssystem. De samlede årlige udgifter estimeres til at udgøre 0,2 mio. kr. i 2026-2029 og fra 2030 og fremadrettet ca. 0,4-0,6 mio. kr.

Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvenserne vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

De øvrige efterlevelseskonsekvenser vurderes til at udgøre mindre end 10 mio. kr. og beskrives derfor ikke nærmere.

Innovations- og iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant for lovforslaget.

Principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering fraviges ikke, da der er tale om en benyttelse af en option.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU/2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, og for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15. Bæredygtighedsdirektivet er implementeret i Danmark ved lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love.

Bæredygtighedsdirektivet forpligter store virksomheder og børsnoterede SMV'er, bortset fra mikrovirksomheder, omfattet af årsregnskabsloven – samt visse finansielle virksomheder – til at rapportere om og offentliggøre deres arbejde med bæredygtighed efter obligatoriske standarder, som fastsættes af EU. Visse tredjelandsvirksomheder med væsentlig aktivitet i EU omfattes også. Bæredygtighedsrapporteringen, som skal placeres i ledelsesberetningen i årsrapporten, skal indeholde en revisorerklæring og offentliggøres i et digitalt format.

Bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, som i regnskabsdirektivet indsætter artikel 34, stk. 4, indeholder imidlertid en mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at også uafhængige udbydere af erklæringsydelser kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Regeringen ønsker at udnytte denne mulighed og gøre det muligt, at også andre end godkendte revisorer kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget bæredygtighedsdirektivet under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering vurderet.

Ifølge princip 1 bør den nationale regulering som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen.

Det er vurderingen, at udnyttelsen af optionen med at tillade, at uafhængige erklæringsudbydere kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering ikke er overimplementering.

Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, bestemmer, at uafhængige erklæringsudbydere skal underlægges krav, som svarer til kravene for revisorer. Der er med lovforslaget tale om en direktivnær implementering. I overensstemmelse med de gældende nationale regler for revisorer stilles der dog krav om, at verifikatorer også skal være dækket af en forsikring i overensstemmelse med, hvad der gælder for godkendte revisorer. Dette går videre end EU-minimumskravene for både verifikatorer og revisorer.

Implementeringen vurderes ikke at være i strid med de øvrige fire principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Der vurderes derfor sammenfattende ikke at være tale om overimplementering.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: ...

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.	Der skal afsættes 80.000 kr. første år og 53.000 kr. varigt til løbende administration ifm. fortolkninger og vejledninger. Derudover afsættes der 80.000 kr. årligt til sagsbehandlingen af dispensationer. Til sagsbehandling af godkendelser skal der afsættes 20.000 kr. om året. For så vidt angår IT-udvikling af det digitale revisorregister (CVR) skal der afsættes 2,1-4,1 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	At udnytte muligheden om at uafhængige erklæringsudbydere kan komme ind på markedet for erklæringsafgivelse på bæredygtighedsrapportering giver virksomhederne en mulighed for en udvidelse af deres forretningsydelse.	Der etableres en gebyrordning for de uafhængige erklæringsudbydere, der skal finansiere drift af IT-løsning og drift af undersøgelses- og sanktionssystem. De samlede årlige udgifter estimeres til at udgøre 0,2 mio. kr. i 2026-2029 og fra 2030 og fremadrettet ca. 0,4-0,6 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har vurderet at de administrative konsekvenser for erhvervslivet, i forbin-	Ingen

	delse med lovforslaget, ikke overstiger bagatelgrænsen på 4 mio. kr. hvorfor de ikke beskrives nærmere.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU/2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, og for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15. Bæredygtighedsdirektivet er implementeret i Danmark ved lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love.</p> <p>Lovforslaget udnytter medlemsstatoptionen i bæredygtighedsdirektivets artikel 34, stk. 4, hvori medlemsstaterne kan tillade, at også uafhængige udbydere af erklæringsydelser kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering end godkendte revisorer.</p> <p>Det er vurderingen, at udnyttelsen af optionen med at tillade, at uafhængige erklæringsudbydere kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering ikke er overimplementering. I overensstemmelse med de gældende nationale regler for revisorer stilles der dog krav om, at verifikatorer også skal være dækket af en forsikring i overensstemmelse med, hvad der gælder for godkendte revisorer. Dette går videre end EU-minimumskravene for både verifikatorer og revisorer.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af	Ja	Nej X

ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i § 1, stk. 1, at loven omfatter betingelserne for registrering og godkendelse af uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, vilkårene for udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering m.v., samt regler om offentligt tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, der tillader medlemsstaterne at lade en uafhængig udbyder af erklæringsydelser etablere sig, forudsat at udbyderen opfylder de krav, der opstilles i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven vil skulle regulere akkreditering af virksomheder, benævnt "uafhængige erklæringsudbydere," samt godkendelse af verifikatorer, som er de fysiske personer, der vil skulle underskrive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter denne lov. Lovforslaget vil også regulere udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering m.v., samt det offentlige tilsyn med uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at loven finder anvendelse ved uafhængige erklæringsudbyderes afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven også vil finde anvendelse ved uafhængige erklæringsudbyderes afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering om det udførte arbejde og konklusionen herpå, herunder underskrivelse af erklæring mv.

Til § 2

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 1, at uafhængig erklæringsudbyder defineres som et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering med henblik på afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil indebære, at de juridiske virksomheder, der skal akkrediteres af det nationale akkrediteringsorgan, DANAK, defineres som "uafhængige erklæringsudbydere." Definitionen på en "uafhængig erklæringsudbyder" er identisk med definitionen af en "uafhængig udbyder af erklæringsydelser" i revisorloven. Når der i lovforslaget refereres til "uafhængige

erklæringsudbydere” er der tale om samme virksomheder, som i revisorloven benævnes ”uafhængige udbydere af erklæringsydelser”.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at erklæringsudbydere med akkrediteringen vil få den nødvendige kompetence til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Denne definition vil understøtte lovens overordnede mål om at sikre høj troværdighed og validitet i bæredygtighedsrapporteringen.

I Danmark er DANAK udpeget som nationalt akkrediteringsorgan. Når en virksomhed vil akkrediteres, sikres det af det nationale akkrediteringsorgan, at en eller flere internationalt anerkendte ISO-standarder er overholdt. Hvilke ISO-standarder, der skal overholdes, vil blive fastlagt nærmere i en bekendtgørelse til loven.

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 2, at verifikator defineres som en person, der efter §§ 11, 19 eller 20 er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Godkendelsesprocessen vil sikre, at verifikatorer vil besidde de nødvendige kvalifikationer og kompetencer til at udføre deres opgaver på en pålidelig og effektiv måde.

Ved ”verifikator” forstås den fysiske person, som underskriver erklæringen til bæredygtighedsrapporteringen. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at verifikatoren vil skulle godkendes. Det vil efter bestemmelsen også være et krav, at verifikatoren vil skulle være ansat i en uafhængig erklæringsudbyder for at kunne underskrive erklæringen til bæredygtighedsrapporteringen. Det foreslåede vil sikre, at integriteten af bæredygtighedsrapporteringen vil blive opretholdt.

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 3, at der med bæredygtighedsrapportering forstås bæredygtighedsrapportering som defineret årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der sikres konsistens i forståelsen og anvendelsen af bæredygtighedsrapportering på tværs af lovgivningen.

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 4, at virksomheder af interesse for offentligheden omfatter: a) Virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og b) Pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a og b, i lov om finansiell virksomhed, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed .

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder med en væsentlig markeds-mæssig eksponering vil blive underlagt lovens krav samt sikre, at finansielle institutioner, der har betydelig indflydelse på økonomien, bliver omfattet af kravene til bæredygtighedsrapportering.

Til § 3

Det foreslås i § 3, nr. 1, at Erhvervsstyrelsen skal føre et offentligt register over virksomheder, der er akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil blive etableret et offentligt register over uafhængige erklæringsudbydere. Bestemmelsen vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil skulle føre det offentlige register, som vil omfatte virksomheder, der er akkrediteret som uafhængige erklæringsudbydere.

Det offentlige register vil sikre gennemsigtighed og troværdighed i markedet ved at offentliggøre information om de virksomheder, der opfylder kravene for akkreditering. Dette er vigtigt for at opretholde tilliden til de erklæringer, som disse virksomheder udsteder.

Det foreslås i § 3, nr. 2, at Erhvervsstyrelsen skal føre et offentligt register over virksomheder, der i et andet EU-land eller EØS-land er akkrediteret som uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 9.

Den foreslåede vil indebære, at udenlandske virksomheder, der opererer under tilsvarende akkrediteringsstandarder, vil blive anerkendt og registreret på samme måde som danske virksomheder. Det vil fremme en ensartet anvendelse af reglerne inden for EU og EØS og understøtte et integreret indre marked.

Det foreslås i § 3 nr. 3, at Erhvervsstyrelsen skal føre et offentligt register over personer, der er godkendt som verifikatorer, jf. §§ 11, 19 eller 20.

Den foreslåede vil indebære, at det offentlige register vil indeholde oplysninger om de personer, der er godkendt som verifikatorer og dermed kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder.

Til § 4

Det foreslås i § 4, stk. 1, at en virksomhed registreres som uafhængig erklæringsudbyder i det offentlige register, jf. § 3, når den af DANAK er akkrediteret til at udføre erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed vil blive registreret, når den er akkrediteret hos DANAK, som er Den Danske Akkrediteringsfond. Registreringen vil ske i det offentlige register.

Kravet om akkreditering vil sikre, at kun virksomheder med den nødvendige faglige kompetence og troværdighed vil få lov til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Akkrediteringen af DANAK følger de standarder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008. Dette vil være med til at opretholde høje kvalitetsstandarder og tillid til bæredygtighedsrapporteringen.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at der kun er akkrediterede virksomheder i det offentlige register, og at virksomhederne i registret vil kunne orientere sig om, hvilke uafhængige erklæringsudbydere, de kan vælge til at udføre erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at en virksomhed, hvis registrering som uafhængig erklæringsudbyder er bortfaldet, jf. § 10, kun kan registreres på ny, jf. § 3, hvis årsagen til bortfaldet ikke længere er til stede.

Det foreslåede vil medføre, at hvis en registrering som uafhængig erklæringsudbyder er bortfaldet, jf. § 10, vil virksomheden kun kunne registreres på ny, hvis årsagen til bortfaldet af akkrediteringen ikke længere er til stede.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at virksomheder, der tidligere har mistet deres registrering på grund af manglende opfyldelse af akkrediteringskravene eller andre væsentlige forhold, kun vil kunne genindtræde som erklæringsudbydere, hvis de igen lever op til de nødvendige standarder. Dette vil sikre, at kun kvalificerede og pålidelige virksomheder vil kunne udføre erklæringsopgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering, hvilket er afgørende for opretholdelsen af tillid og kvalitet i disse rapporter.

Det foreslås i § 4, stk. 3, at en person registreres som verifikator i det offentlige register, jf. § 3, når vedkommende er godkendt som verifikator, jf. §§ 11, 19 eller 20.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der også vil blive ført et register over godkendte verifikatorer, og at Erhvervsstyrelsen vil være ansvarlig herfor.

Erhvervsstyrelsen vil i dette register kunne registrere deponering af godkendelse, jf. § 13, bortfald jf. § 14, fratagelse efter § 15, manglende overholdelse af krav om efteruddannelse, jf. § 16 eller konkurskarantæne, jf. § 17.

Det foreslås i § 4, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om registrering og om registerets førelse, herunder vedligeholdelse heraf, indberetning samt offentliggørelse.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til at fastsætte regler om, hvem der vil være pligtig at føre registeret, registerets førelse, herunder om vedligeholdelse heraf, indberetning hertil og samt offentliggørelse af registerets indhold.

Dette vil give Erhvervsstyrelsen den nødvendige fleksibilitet til at sikre, at registeret vil blive administreret på en effektiv og hensigtsmæssig måde, der opfylder lovens formål om transparens og offentlig tilgængelighed af information om akkrediterede virksomheder og godkendte verifikatorer.

Til § 5

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 1, at uafhængige erklæringsudbydere skal være akkrediteret af DANAK til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i henhold til denne lov og skal opfylde betingelser i §§ 6, 7 og 8.

Det foreslåede vil medføre, at det nationalt udpegede akkrediteringsorgan DANAK akkrediterer en virksomhed som uafhængig erklæringsudbyder, hvis virksomheden opfylder betingelserne i § 6 og tilhørende bekendtgørelser om intern organisation og kvalitetsstyringssystem og dokumentation for brugen af kvalitetsstyringssystemet. Det vil også være et krav, at der efter § 7 vil skulle være etableret en særlig kanal til at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser i lovgivningen, samt at der er samarbejde omkring kvalitetskontrollen, dels at reglerne om kvalitetskontrol er overholdt.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at erklæringsudbyderne lever op til specifikke krav og standarder, der er nødvendige for at sikre pålidelighed og kvalitet i bæredygtighedsrapporteringen.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 2, at uafhængige erklæringsudbydere skal være akkrediteret af DANAK til at udføre erklæringsopgaver i henhold til denne lov og skal beskæftige mindst en godkendt verifikator.

Det foreslåede vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder skal have en efter denne lov godkendt verifikator i beskæftigelse. En verifikator er en person, der efter §§ 11, 19 eller 20 er godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. forslaget til § 2, nr. 2, om definition af verifikator. Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at kvalificerede og godkendte personer er involveret i processen.

Det foreslås i § 5, stk. 2, at uafhængige erklæringsudbydere akkrediteres efter internationale (ISO/IEC) standarder og regler i denne lov samt regler fastsat i medfør af denne lov.

Af det foreslåede følger, at de nærmere akkrediteringskrav vil blive fastlagt med udgangspunkt i internationale standarder samt supplerende bestemmelser, der udstedes i bekendtgørelser til loven. Disse elementer vil

tilsammen danne grundlaget for akkrediteringsordningen for uafhængige erklæringsudbydere.

Det forventes, at kravene til akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder vil blive udarbejdet med udgangspunkt i gældende DS/EN ISO/IEC 17029:2019 – Overensstemmelsesvurdering – Generelle principper og krav for validerings- og verifikationsorganer.

Det foreslåede vil medføre, at akkrediteringskravene for uafhængige erklæringsudbydere vil blive fastlagt med udgangspunkt i ISO 17029 i kombination med reglerne i loven samt reglerne, der vil blive fastlagt i bekendtgørelser til loven.

Det vil betyde, at akkrediteringen ikke kun baseres på generelle standarder, men også på specifikke krav og regler fastsat af lovgivningen. Ud over kravet i den relevante ISO-standard vil også betingelserne om intern organisation og en særlig kanal til at advare om lovovertrædelser, opfyldelse af krav til intern organisation samt krav til kvalitetsstyringssystemet skulle være opfyldt. Dette vil sikre en høj grad af præcision og relevans i akkrediteringsprocessen.

Det foreslås i § 5, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om krav til akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder.

Den foreslåede bestemmelse vil hjemle en mulighed for, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at akkrediteringskravene, jf. stk. 1, skal vurderes og opfyldes i henhold til angivne ISO-standarder samt nærmere om kravene til akkreditering. Det vil aktuelt være ISO-standarden ISO/IEC 17029, som DANAK vil skulle påse at være overholdt ud over betingelserne i dette lovforslags § 5. ISO/IEC 17029 er en international standard, der specificerer krav til organer, der udfører validering og verifikation. Standarden fokuserer i sine krav på at sikre kompetence, konsistens og upartiskhed i vurderingen af erklæringer, hvilket vil sikre tillid til de validerede og verificerede informationer. Den foreslåede bestemmelse vil indføre et krav om en akkrediteringsproces hos det nationalt udpegede akkrediteringsorgan DANAK. Ud over kravet i den nævnte ISO-standard vil også betingelserne om intern organisation og en særlig kanal til at advare om lovovertrædelser, opfyldelse af krav til intern organisation samt krav til kvalitetsstyringssystemet skulle være opfyldt.

Det foreslås i stk. 4, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at nærmere angivne standarder, der henvises til i regler udstedt efter stk. 3, ikke indføres i Lovtidende. Erhvervsstyrelsen fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysning om indholdet af sådanne standarder kan fås.

Det foreslåede vil medføre, at Lovtidendes kundgørelsesordning vil blive fraveget, for så vidt angår de internationale standarder, der forventes at blive henvist til i bekendtgørelser udstedt i medfør af loven. Det er begrundet i, at de konkrete ISO-standarder, der forventes henvist til, er ophavsretligt beskyttet, og derfor ikke uden videre kan optages i Lovtidende. ISO-

standarderne retter sig mod en snæver kreds af professionelle aktører i form af DANAK, som er nationalt akkrediteringsorgan samt virksomheder og ansatte i virksomheder, som søger om at blive akkrediteret af DANAK til at afgive bæredygtighedserklæring. Der vil her være om standarder af særlig teknisk karakter, og standarder som retter sig mod en kreds af professionelle, der udelukkende anvender standardens tekniske specifikationer som led i offentlig myndighedsudøvelse eller erhvervsmæssigt. De relevante standarder vil kunne erhverves hos Dansk Standard. Standarderne vil derudover være tilgængelige til gennemsyn hos Dansk Standard og på Det Kongelige Bibliotek. Standarderne forventes derudover at være tilgængelige hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at standarder, der henvises til i regler udstedt efter *stk. 3*, skal være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Det foreslåede vil medføre, at den foreslåede regulering med hensyn til ISO-standarderne vil fravige udgangspunktet om, at love og bekendtgørelser skal være skrevet på dansk. Det forventes i bekendtgørelsen at henvise til standarder på engelsk, da standarderne er målrettet en snæver kreds af professionelle og er af særlig teknisk karakter. De konkrete ISO-standarder vil skulle anvendes af DANAK, som er nationalt akkrediteringsorgan samt virksomheder, som skal akkrediteres til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, som forudsættes at have en særlig viden inden for området. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de pågældende standarder vil være gældende uagtet, at disse ikke foreligger på dansk. Baggrunden for ikke at oversætte til dansk, er at en oversættelse vil kunne medføre en stor risiko for fejl og fortolkningsfejl, særligt henset til standardernes tekniske karakter.

Med den foreslåede bestemmelse vil Erhvervsstyrelsen få fleksibilitet til at udforme detaljerede regler og tilpasse dem efter behov, således at akkrediteringsprocessen vil kunne være dynamisk og tilpasse sig udviklinger inden for bæredygtighedsrapportering. Dette er afgørende for at sikre, at akkrediteringen altid er i overensstemmelse med de nyeste standarder og krav.

Til § 6

Det foreslås i *§ 6, stk. 1*, at en uafhængig erklæringsudbyder skal have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem, med henblik på at forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og verifikators uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelse af en erklæringsopgave vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en uafhængig erklæringsudbyder vil skulle have en intern organisation, herunder et kvalitetsstyringssystem, med henblik på at forhindre eventuelle trusler mod virksomhedens og en verifikators uafhængighed og objektivitet samt sikre kvaliteten, integriteten og grundigheden ved udførelse af en erklæringsopgave.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at erklæringsudbydere vil udføre deres opgaver med høj kvalitet, integritet og grundighed ved bæredygtighedsrapportering. Ved at kræve en robust intern organisation og et effektivt kvalitetsstyringssystem vil det blive sikret, at erklæringerne vil være troværdige og pålidelige.

Efter det foreslåede § 6, stk. 2, skal en uafhængig erklæringsudbyder kunne dokumentere opfyldelsen af kravene i stk. 1, herunder anvendelsen af kvalitetsstyringssystemet.

Den foreslåede bestemmelse vil stille krav om, at opfyldelsen af anvendelsen af kvalitetsstyringssystemet dokumenteres. Det foreslåede dokumentationskrav vil sikre gennemsigtighed og mulighed for kontrol, så det vil kunne verificeres, at erklæringsudbyderne reelt overholder de nødvendige standarder og procedurer. Dette vil sikre tilliden til systemet og de udstedte erklæringer.

I det foreslåede § 6, stk. 3, bemyndiges Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om kravene til intern organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler i en eller flere bekendtgørelser om kravene til intern organisation og om indholdet af kvalitetsstyringssystemet og dokumentationen for dets anvendelse.

Denne bemyndigelse vil give Erhvervsstyrelsen mulighed for at specificere detaljerede krav og retningslinjer, der kan sikre en ensartet og høj standard på tværs af alle uafhængige erklæringsudbydere. Dette vil sikre fleksibilitet til at tilpasse reglerne efter udviklingen inden for området og sikre, at kvalitetsstyringssystemerne vil forblive effektive og relevante.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at uafhængige erklæringsudbydere skal implementere og dokumentere et kvalitetsstyringssystem, der sikrer uafhængighed, objektivitet, kvalitet, integritet og grundighed i erklæringsopgaverne. Erhvervsstyrelsen vil få bemyndigelse til at udstede detaljerede regler om kravene til intern organisation samt kvalitetsstyringssystemets indhold og dokumentation, hvilket vil sikre en høj standard og tillid til erklæringsudbydernes arbejde.

Til § 7

Det foreslås i § 7, stk. 1, at en uafhængig erklæringsudbyder som et led i sit kvalitetsstyringssystem skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af regler fastsat i lovgivningen om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de ansatte via en særlig kanal vil kunne indberette lovovertrædelser og mulige lovovertrædelser. Indberetning vil skulle kunne ske anonymt.

Hvis en ansat har benyttet indberetningsmuligheden, må den ansatte ikke kunne udsættes for ufordelagtig behandling på grund af den skete indberetning. Reglen understreger også, at lov om whistleblowere vil finde anvendelse på denne indberetningsordning, jf. dog § 2 i lov om whistleblowere, der omhandler sektorspecifikke EU-retsakter og nationale regler, der indfører lov om whistleblowere. Desuden vil reglen supplere lov om whistleblowere, medmindre det er udtrykkeligt bestemt, at lov om whistleblowere fraviges.

Dette krav om en anonym indberetningsordning vil sikre, at ansatte vil kunne rapportere eventuelle overtrædelser uden frygt for repressalier. Ordningen er en vigtig del af kvalitetsstyringssystemet, da den vil sikre åbenhed og ansvarlighed inden for virksomheden.

Det foreslås i § 7, stk. 2, at en uafhængig erklæringsudbyder ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af reguleringen efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at whistleblowere vil blive beskyttet mod repressalier og vil sikre, at whistleblowere kan rapportere overtrædelser uden frygt for negative konsekvenser. Det vil opretholde et miljø, hvor overtrædelser vil kunne blive rapporteret og håndteret effektivt.

Det foreslås i § 7, stk. 3, at lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen efter stk. 1, jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder vil skulle implementere en anonym indberetningskanal for ansatte. Dette vil sikre, at overtrædelser og mulige lovovertrædelser vedrørende bæredygtighedsrapporteringen vil kunne indberettes uden følger for den ansatte. Desuden indføres, at lov om whistleblowere også vil finde anvendelse på ordningen. Dette vil styrke tilliden til systemet og opretholde en høj standard for bæredygtighedsrapporteringen.

Ved at henviser til den generelle lov om beskyttelse af whistleblowere sikres det, at ordningen for indberetning er i overensstemmelse med de nationale standarder og beskyttelsesforanstaltninger. Dette vil integrere de eksisterende beskyttelsesmekanismer og vil dermed styrke dermed de ansattes retssikkerhed og tilliden til indberetningssystemet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder vil skulle implementere en anonym indberetningskanal for ansatte. Dette vil sikre, at overtrædelser og mulige lovovertrædelser vedrørende bæredygtighedsrapporteringen vil kunne indberettes uden følger for den ansatte. Desuden vil det blive indført, at lov om whistleblowere også vil finde anvendelse på ordningen. Dette vil styrke tilliden til systemet og opretholde en høj standard for bæredygtighedsrapporteringen.

Til § 8

Det foreslås i § 8, stk. 1, at en uafhængig erklæringsudbyder og de heri beskæftigede verifikatorer har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af DANAK.

Den foreslåede bestemmelse vil forpligte en uafhængig erklæringsudbyder og de heri beskæftigede verifikatorer til at samarbejde om kvalitetskontrol af DANAK. Dette vil sikre, at både virksomheden og de ansatte verifikatorer vil overholde de fastsatte kvalitetsstandarder og procedurer, der er nødvendige for at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på en pålidelig og objektiv måde. Kvalitetskontrollen vil indgå som en del af DANAKs bedømmelse af virksomheden efter ISO-standarderne.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kravene, jf. § 5, samt udførelsen af erklæringsopgaven og uafhængigheden i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil indebære, at kvalitetskontrollen vil omfatte en vurdering af flere elementer, herunder virksomhedens kvalitetsstyringssystem. Derudover vil udførelsen af erklæringsopgaven og sikringen af uafhængigheden skulle vurderes i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Dette vil sikre, at kvaliteten, integriteten og objektiviteten i de afgivne erklæringer opretholdes på et højt niveau.

Efter det foreslåede § 8, stk. 3, vil en uafhængig erklæringsudbyder omfattet af § 9 have pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af DANAK, for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering afgivet her i landet.

Til § 9

Det foreslås i § 9, stk. 1, at en virksomhed, der er akkrediteret i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer her i landet, skal registreres i det offentlige register, jf. § 3.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er godkendt i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer, vil skulle følge reglerne for registrering i denne lov med tilhørende bekendtgørelser ved ønske om at afgive erklæringer indenfor denne lovs virkeområde. Virksomheder, der er omfattet af stk. 1, vil skulle indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter stk. 1 påbegyndes.

Det foreslåede vil indebære, at en uafhængig erklæringsudbyder, som er omfattet af § 9, vil have særligt pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol af DANAK, når det kommer til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering afgivet her i landet. Denne bestemmelse vil understrege betydningen af, at danske myndigheder kan sikre, at alle erklæringer om bæredygtighedsrapportering, der afgives inden for landets grænser, er i overensstemmelse med fastsatte kvalitetsstandarder og regler. Dette vil sikre, at også virksomheder, der opererer fra andre EU- eller EØS-lande, og som udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, vil blive underlagt samme kontrol og offentlighedsforpligtelser som nationale virksomheder.

Endvidere er der en hjemmel for Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om betingelserne for registrering og om underretning af hjemstatens kompetente myndighed.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1, skal foretage anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter § 1, stk. 2, påbegyndes.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der er godkendt i andre EU- eller EØS-lande og ønsker at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering indenfor denne lovs virkeområde, vil skulle følge de danske regler for registrering. Dette inkluderer krav om indgivelse af anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer påbegyndes.

Det vil sikre, at Erhvervsstyrelsen vil få kendskab til og vil kunne kontrollere aktiviteterne fra de udenlandske virksomheder, der opererer på det danske marked med bæredygtighedsrapporteringer.

Det foreslås i § 9, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for registrering efter stk. 1 og om underretning af hjemstatens kompetente myndighed.

Det foreslåede vil præcisere kravene og procedurerne for registrering af udenlandske virksomheder samt samarbejdet med deres hjemlandes myndigheder. Dette vil bevirke, at registreringen vil ske i overensstemmelse med EU-regler og vil bidrage til en effektiv implementering af lovgivningen om bæredygtighedsrapportering på tværs af grænserne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der er godkendt i andre EU- eller EØS-lande og ønsker at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering indenfor denne lovs virkeområde, skal følge de danske regler for registrering. Dette vil inkludere krav om indgivelse af anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer påbegyndes.

Til § 10

Det foreslås i § 10, stk. 1, at registreringen som uafhængig erklæringsudbyder bortfalder, hvis virksomhedens akkreditering af DANAK ophører.

Det foreslåede vil indebære, at hvis akkrediteringen fra det nationale akkrediteringsorgan DANAK ophører, vil registreringen som uafhængig erklæringsudbyder bortfalde. Det følger allerede af ISO-standardens, at DANAK vil kunne fratage en uafhængig erklæringsudbyder akkrediteringen, hvis denne nægter at lade sig undergive reglerne om akkreditering eller kvalitetskontrol efter denne lov. Bortfald, fratagelse eller suspension af akkreditering vil have den virkning, at den uafhængige erklæringsudbyder vil blive slettet af registeret over uafhængige erklæringsudbydere.

Dette vil sikre, at kun virksomheder, der opretholder de nødvendige kvalifikationer og standarder fastsat af DANAK, fortsat vil kunne være registreret som uafhængige erklæringsudbydere. Ophøret af registreringen vil ske som en direkte følge af tabet af akkrediteringens gyldighed.

Det foreslås i § 10, stk. 2, at er en akkreditering som uafhængig erklæringsudbyder bortfaldet efter stk. 1, slettes virksomheden af det offentlige register, jf. § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder automatisk vil miste sin registrering, hvis akkrediteringen fra DANAK ophører. Ophør, fratagelse eller suspension af akkrediteringen vil resultere i, at den pågældende erklæringsudbyder vil skulle slettes fra registeret over uafhængige erklæringsudbydere, hvilket vil indebære, at kun kvalificerede og overholdende enheder vil forblive registrerede og vil kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Disse bestemmelser er designet til at opretholde høje standarder for uafhængige erklæringsudbydere og sikre, at kun de virksomheder, der opfylder kravene, vil forblive registreret som sådan.

Denne sletning vil sikre, at registeret altid vil afspejle aktuelle og akkrediterede udbydere, hvilket er afgørende for gennemsigtighed og tillid i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Til § 11

Det foreslås i § 11, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, hvis vedkommende:

- 1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med,
- 2) er myndig og ikke er under værgemål eller samværgemål,
- 3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
- 4) ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne,
- 5) har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler udstedt i medfør af § 35,
- 6) i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver, og
- 7) er forsikret mod økonomiske krav, som måtte blive rejst i forbindelse med udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil kunne godkende en fysisk person som verifikator, hvis vedkommende opfylder specifikke krav, herunder bopælskrav, myndighed, økonomisk stabilitet, beståelse af en prøve om erklæringsopgaver samt relevant praktisk erfaring.

Den foreslåede bestemmelse vil fastsætte betingelserne for at godkende den fysiske person, som vil underskrive erklæringen. Denne fysiske person vil blive benævnt verifikator, jf. § 2. Erhvervsstyrelsen vil kunne godkende en person som verifikator, hvis vedkommende opfylder de oplyste krav.

Der vil blive opstillet krav om bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, at pågældende er myndig, ikke under værgemål og ikke under rekonstruktionsbehandling eller konkurs. Det vil med bestemmelsen også blive et krav, at den fysiske person ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne.

Desuden vil det være et krav, at den fysiske person har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler udstedt i medfør af § 32, og at pågældende har erfaring ved at have deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år.

Det nærmere uddannelseskraft for at kunne indstille sig til prøven om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering vil blive fastlagt i en bekendtgørelse til loven, jf. forslaget til § 35. Der vil blive stillet krav om en kandidatuddannelse for at ækvivalere uddannelseskraftet for at blive godkendt som revisor. Der henvises nærmere til bemærkningerne til forslaget til § 35, stk. 2

Det foreslås i § 11, stk. 2, at opgaver efter stk. 1, nr. 7, skal være udført i en uafhængig erklæringsudbyder eller en godkendt revisionsvirksomhed. Godkendelse opnås, hvis opgaverne er udført under tilsyn af en godkendt verifikator eller en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravet om praktisk erfaring med opgaverne vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver efter stk. 1, nr. 7, vil skulle være udført i en uafhængig erklæringsudbyder eller en godkendt revisionsvirksomhed. Godkendelse som verifikator vil kun kunne opnås, hvis opgaverne er udført under tilsyn af en godkendt verifikator eller en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 11, stk. 3, at godkendelse kan nægtes:

- 1) under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder,
- 2) hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde, eller
- 3) hvis den pågældende har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. og derover.

Det foreslåede vil medføre en mulighed for at nægte godkendelse under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, hvis den pågældende er dømt for et strafbart forhold og frataget retten til at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Desuden vil godkendelse kunne nægtes, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde.

Grove færdselslovsovertrædelser eller lignende grove særlovsovertrædelser vil kunne begrunde, at godkendelse nægtes, og adfærden behøver ikke at være i forbindelse med pågældendes erhverv.

Endelig vil det foreslåede medføre, at Erhvervsstyrelsen kan nægte godkendelse af verifikatorer, hvis den pågældende har en forfalden gælde til det offentlige på 50.000 kr. eller mere.

Disse bestemmelser vil sikre, at godkendelsen som verifikator kun vil blive tildelt personer, som opfylder strenge kriterier for at sikre integritet, faglig kompetence og tillid i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 11, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen kan undtage fra kravet i stk. 1, nr. 6.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne undtage fra kravet om, at vedkommende i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver under tilsyn af en godkendt verifikator eller revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Undtagelsen vil i overensstemmelse med EU-reglerne blive begrænset til 2 måneder, som imidlertid skal foregået under tilsyn af en person, der frembyder tilstrækkelig sikkerhed for evnen til at kunne varetage den praktiske uddannelse. Der vil f.eks. kunne gives dispensation til en person, der under instruktion af en verifikator eller revisor med eller uden godkendelse, arbejder med udarbejdelse af en virksomheds bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 11, stk. 5, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forsikringen efter stk. 1, nr. 7, herunder om forsikringens omfang og art samt dens tidsmæssige udstrækning.

Den foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen i en bekendtgørelse vil kunne fastsætte de nærmere krav til forsikringen. Kravene forventes at svare til de krav, der stilles til revisors forsikring, som at fastsat i bekendtgørelse nr. 1536 af 15. december 2015 om godkendte revisorerers garantistillelse og ansvarsforsikring. Bekendtgørelsen vil således bl.a. indeholde krav om garantistillelse fra en tredjemand og tegning af en ansvarsforsikring, og garantiens og ansvarsforsikringens dækning og beløbsmæssige størrelse.

Til § 12

Det foreslås i § 12, stk. 1, at en verifikator har pligt til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der sikrer, at den pågældende til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkeligt højt niveau.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator vil blive forpligtet til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der vil sikre, at den pågældende til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkeligt højt niveau.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at verifikatorer vil blive forpligtet til at deltage i efteruddannelsesprogrammer for at sikre løbende opdatering og vedligeholdelse af deres teoretiske viden, faglige kvalifikationer og forståelse af kravene som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Disse bestemmelser vil sikre, at verifikatorer vil opretholde et højt fagligt niveau og kontinuerligt vil holde sig opdateret med de seneste udviklinger og krav inden for bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at en verifikator til enhver tid skal kunne dokumentere, at kravene om efteruddannelse er opfyldt.

Det foreslåede vil indebære, at en verifikator vil skulle kunne dokumentere, at kravene om efteruddannelse er opfyldt ved kontrol heraf. Det vil sikre, at der er fuld gennemsigtighed og dokumentation for verifikatorens faglige kompetencer og opdatering.

Det foreslås i § 12, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf. Erhvervsstyrelsen vil dermed få bemyndigelse til at fastsætte detaljerede regler for efteruddannelse og kontrol af opfyldelsen af disse krav, hvilket vil sikre, at verifikatorerne altid vil have den nødvendige kompetence og viden til at udføre deres opgaver på højt niveau.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at efteruddannelsesprogrammer vil blive tilpasset de aktuelle krav og behov i sektoren for bæredygtighedsrapportering.

Til § 13

Det foreslås i § 13, stk. 1, at en verifikator kan deponere sin godkendelse i Erhvervsstyrelsen. Deponering forudsætter, at godkendelsen ikke er bortfaldet efter § 14, frataget efter §§ 15 eller 16, eller frakendt efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer vil have mulighed for at deponere deres godkendelse i Erhvervsstyrelsen under visse betingelser, herunder at godkendelsen ikke er bortfaldet, frataget eller frakendt, eller at der ikke er sket retlighedsfrakendelse efter straffelovens § 79.

Det foreslås i § 13, stk. 2, at en person, der har deponeret sin godkendelse, ved anmodning herom kan blive godkendt igen, forudsat at vedkommende opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 7, og § 12, samt at vedkom-

mende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. § 16 og § 18, stk. 3, finder anvendelse i forbindelse med godkendelse efter deponering.

Det foreslåede vil medføre, at en fysisk person, der har deponeret sin godkendelse, vil kunne blive godkendt igen efter anmodning, forudsat at vedkommende opfylder lovforslagets betingelserne for godkendelse og ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige. Bestemmelsen giver en klar ramme for deponering og genoptagelse af godkendelser for verifikatorer, hvilket er væsentligt for at sikre, at kun kvalificerede og egnede personer vil udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 13, stk. 3, at en verifikator, der deponerer sin godkendelse, slettes af registret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer, der deponerer deres godkendelse vil blive slettet fra Erhvervsstyrelsens register over godkendte verifikatorer. Det vil betyde, at hvis en verifikator deponerer sin godkendelse, vil verifikatorens godkendelse blive slettet. Dette vil sikre, at der kun vil være aktive og fuldt kvalificerede verifikatorer opført i det offentlige register.

Til § 14

Det foreslås i § 14, at godkendelse som verifikator bortfalder, hvis betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 eller 7, ikke længere er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en godkendelse som verifikator vil bortfalde, hvis betingelserne for at være godkendt som verifikator i § 11, stk. 1, nr. 1-4 eller 7, ikke længere er opfyldt.

Efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen skal verifikator godtgøre at være dækket af en forsikring efter § 11, stk. 1, nr. 7. Dokumentation herfor skal være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at anmodningen er meddelt. Modtages dokumentationen ikke senest ved fristens udløb, bortfalder godkendelsen. Det fremgår af forslaget 14, stk. 2.

Det foreslåede vil regulere bortfald af godkendelser og bidrage til en klar og effektiv forvaltning af verifikatorernes godkendelsesstatus.

Til § 15

Det foreslås i § 15, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan fratage en verifikator godkendelsen, hvis vedkommende har en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. og derover. Godkendelsen kan fratages, indtil forholdet er

bragt i orden. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 61 og om fristen herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en verifikator tilsvarende en revisor vil kunne få frataget sin godkendelse, hvis vedkommende ikke opretholder sin økonomiske forpligtelse over for det offentlige. Godkendelsen vil først kunne genoprettes, når gældsforholdet er bragt i orden. Dette vil sikre, at verifikatorer vil overholde deres økonomiske forpligtelser, hvilket vil styrke tilliden til verifikatorernes integritet og professionalisme. Afgørelser om fratagelse vil skulle informere om retten til domstolsprøvelse og fristen herfor.

Det foreslås i § 15, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen desuden kan fratage en verifikator godkendelsen, hvis verifikatoren nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, jf. § 8.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fratage godkendelsen, hvis verifikatoren nægter at samarbejde vedrørende kvalitetskontrol. Bestemmelsen forudsætter, at verifikatorer vil skulle opfylde kravene til kvalitetskontrol, hvilket vil være afgørende for at opretholde tilliden til deres arbejde med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Til § 16

Det foreslås i § 16, stk. 1, at mangler en verifikator hele eller dele af efteruddannelsen, jf. § 12, kan Erhvervsstyrelsen påbyde en verifikator inden for en fastsat frist at opfylde kravene til efteruddannelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne pålægge verifikatorer at tage den nødvendige efteruddannelse inden for en given frist, hvis de mangler hele eller dele af denne.

Det foreslåede vil betyde, at det vil kunne få følgerne, hvis en verifikator ikke overholder sin pligt til at tage efteruddannelse.

Disse bestemmelser vil medføre, at verifikatorer kontinuerligt vil opdatere deres viden og faglige kompetencer, hvilket vil være afgørende for at opretholde tilliden til deres rolle som uafhængige erklæringsudbydere inden for bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 16, stk. 2, at kan en verifikator ikke dokumentere at have vedligeholdt og opdateret sin efteruddannelse, kan Erhvervsstyrelsen påbyde verifikatoren at deltage i et antal efteruddannelsestimer på nærmere vilkår.

Det foreslåede vil medføre, at hvis verifikatoren ikke kan dokumentere at have taget den lovpligtige efteruddannelse, vil der også kunne udstedes påbud om at tage efteruddannelse.

Det foreslås i § 16, stk. 3, at hvis Erhvervsstyrelsen vurderer i forbindelse med tilsynet, jf. § 33, stk. 2, at en verifikator har behov for yderligere efteruddannelse inden for et nærmere afgrænset fagområde, kan styrelsen påbyde verifikatoren på nærmere angivne vilkår at deltage i en sådan efteruddannelse.

Det foreslåede vil medføre, at hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er behov for yderligere efteruddannelse inden for et specifikt fagområde, vil der også kunne udstedes et sådant påbud.

Det foreslås i § 16, stk. 4, at opfylder en verifikator ikke kravene til efteruddannelse, eller efterkommer en verifikator ikke et påbud efter stk. 2 og 3, kan Erhvervsstyrelsen

- 1) fratage verifikatoren godkendelsen betinget på vilkår af, at vedkommende i den indeværende eller næstkommende efteruddannelsesperiode ikke tilsidesætter kravene til efteruddannelse under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet kvalitetskontrol skal fratages godkendelsen,
- 2) nedlægge forbud mod, at verifikatoren i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode kan udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, eller
- 3) fratage verifikatoren godkendelsen.

Det foreslåede vil indebære, at hvis et påbud efter denne regel ikke efterkommes, eller kravene om efteruddannelse ikke efterkommes, vil Erhvervsstyrelsen administrativt kunne fratage verifikatoren godkendelsen betinget på vilkår af, at vedkommende i den indeværende eller næstkommende efteruddannelsesperiode ikke tilsidesætter kravene til efteruddannelse under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet kvalitetskontrol skal fratages godkendelsen.

Der gives også ved denne regel mulighed for, at Erhvervsstyrelsen vil kunne nedlægge forbud mod, at verifikatoren i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode vil kunne udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, og at Erhvervsstyrelsen ellers vil kunne fratage verifikatoren godkendelsen. Der er lagt op til en konkret vurdering, og grovere og gentagne overtrædelser af forpligtelsen til at tage efteruddannelse eller manglende efterkommelse af et påbud vil kunne betyde en mere alvorlig sanktion efter den foreslåede regel i § 16.

Til § 17

Det foreslås i § 17, at en verifikator, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, ikke må afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer, der er pålagt konkurskarantæne, ikke må afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i en periode på 5 år efter en pålagt konkurskarantæne. Dette skal forhindre personer med konkurskarantæne i at udføre aktiviteter, der strider mod karantænenes bestemmelser, og styrke tilliden til de personer, der afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Øget adgang til konkurskarantænerregisteret vil sikre, at virksomheder og andre interessenter vil kunne verificere, om en person er under konkurskarantæne, og dermed beskytte sig mod at engagere konkursryttere i firmasammenhæng.

Til § 18

Det foreslås i § 18, stk. 1, at hvis en godkendelse som verifikator er bortfaldet efter § 14, frataget efter §§ 15 eller 16, eller frakendt efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, slettes personen af det offentlige register, jf. § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en verifikator vil blive slettet fra det offentlige register, hvor verifikatoren er registreret, ved bortfald, fratagelse eller frakendelse af en godkendelse som verifikator samt ved frakendelse efter straffelovens § 79.

Det vil betyde, at hvis en verifikator mister sin godkendelse i henhold til §§ 14, 15, 16, § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, vil personen blive fjernet fra det offentlige register over godkendte verifikatorer.

Det foreslås i § 18, stk. 2, at hvis årsagen til en godkendelses bortfald eller fratagelse ophører eller udløber, eller frakendelsen af en godkendelse ophæves, skal godkendelsen efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. § 4, stk. 3. Det er en forudsætning, at betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-5, og § 12 er opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Den foreslåede vil medføre, at hvis årsagen til, at en person mister sin godkendelse, ophører eller frakendelsen udløber eller ophæves, vil personen kunne anmode om at få godkendelsen genoptaget.

Godkendelsen vil igen kunne sættes i kraft, hvis årsagen til godkendelsens bortfald ikke længere eksisterer, fratagelsen tidsmæssigt udløber, eller en frakendelse udløber eller ophæves. Godkendelsen vil alene gælde på ny, hvis betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-5, og § 12 er opfyldt, og hvis personen ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Det foreslås i § 18, stk. 3, at for en person, som har været uden godkendelse i en årrække, kan kravet om efteruddannelse efter § 12 erstattes af en særlig prøve efter regler, som fastsættes af Erhvervsstyrelsen.

Det foreslåede vil betyde, at en person, som har været uden godkendelse i en årrække, muligvis vil kunne få kravet om efteruddannelse, som beskrevet i § 12, erstattet af en særlig prøve. Reglerne for denne prøve vil blive fastsat af Erhvervsstyrelsen.

Det foreslåede vil give Erhvervsstyrelsen hjemmel til at kunne afveje de konkrete forhold ved vurderingen af, om der vil skulle tages efteruddannelse eller en særlig prøve.

Dette vil sikre fleksibilitet og en fair vurdering af verifikatorernes kvalifikationer og opretholder standarderne for bæredygtighedsrapportering og sikre, at godkendte verifikatorer opretholder deres faglige kompetencer og overholder de nødvendige betingelser for at fortsætte deres arbejde som verifikatorer inden for bæredygtighedsrapportering.

Til § 19

Det foreslås i § 19, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, når vedkommende godtgør at være godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter national lovgivning i et EU-/EØS-land, og opfylder betingelserne i § 11, stk. 3 og 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne godkende personer som verifikatorer, hvis de allerede er godkendt i et andet EU- eller EØS-land, og hvis denne godkendelse kan anerkendes i Danmark. Det vil derudover være et krav for at kunne blive godkendt, at vedkommende vil skulle være dækket af en forsikring mod økonomiske krav, og at der ikke foreligger omstændigheder, hvorefter godkendelse vil kunne nægtes efter lovforslagets § 11, stk. 3.

Bestemmelsen vil dermed regulere anden godkendelse som verifikator end nævnt i § 11. Det vil f.eks. gælde en person, som dokumenterer at være godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i et EU-land eller EØS-land. Det foreslåede vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil kunne kontrollere, om der i hjemlandet er givet en godkendelse, som Danmark kan anerkende.

Som følge af henvisningen til lovforslagets § 11, stk. 3, vil Erhvervsstyrelsen kunne nægte godkendelse under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, eller hvis vedkommende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde eller, hvis den pågældende person har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000

kr. eller mere. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 3.

Bestemmelsen vil desuden medføre, at vedkommende vil skulle være dækket af en forsikring mod økonomisk krav. Henvielse til lovforslagets § 11, stk. 5, vil betyde, at kravene til forsikringen vil være de samme, som stilles for at blive godkendt som verifikator efter lovforslagets § 11. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 5, vedrørende kravene til forsikring.

Det foreslås i § 19, stk. 2, Erhvervsstyrelsen kan stille krav om beståelse af en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering forud for godkendelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne stille krav om, at verifikatoren omfattet af denne regel skal bestå en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering forud for godkendelse. Lovens § 35 omtaler egnethedsprøven, og indholdet af emnerne vil blive uddybet i en bekendtgørelse, jf. § 32, stk. 2.

Det foreslås i § 19, stk. 3, at bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for personer, der godkendes eller er godkendt efter stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at de øvrige regler om efteruddannelse, deponering og fratagelse af godkendelse i §§ 12-18 vil også gælde for disse verifikatorer, hvilket vil sikre en ensartet standard og opretholde tilliden til erklæringerne om bæredygtighedsrapporteringen.

Til § 20

Det foreslås i § 20, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som verifikator, når vedkommende er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter revisorloven og er ansat i en virksomhed akkrediteret efter § 5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at godkendte revisorer, der allerede er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter revisorloven, vil kunne blive godkendt som verifikatorer, forudsat at de er ansat i en uafhængig erklæringsudbyder. Ved ansættelse forstås i denne sammenhæng en kontraktlig forpligtelse til at levere en arbejdsydelse, og at den uafhængige erklæringsudbyder har instruktions- og principforpligtelse overfor den fysiske person – selv om det er verifikatoren, der vil bære det faglige ansvar og vil kunne drages til ansvar for sine erklæringer.

En godkendt revisor vil ikke både skulle tage efteruddannelse efter revisorloven med tilhørende bekendtgørelser om efteruddannelse indenfor bæ-

redygtighed samt denne lov med tilhørende bekendtgørelser om efteruddannelse, så længe den godkendte revisor både er godkendt revisor og godkendt verifikator. Efteruddannelse på bæredygtighedsområdet vil dermed dække både denne lovs krav om efteruddannelse samt revisorlovens krav om efteruddannelse om bæredygtighed, så efteruddannelse "modregnes" i det andet områdes krav om efteruddannelse. Hvis den godkendte revisor vælger at deponere sin revisorgodkendelse og alene arbejde som verifikator, vil dermed alene gælde denne lov samt tilhørende bekendtgørelses krav om efteruddannelse.

En godkendt revisor vil ikke behøve gennemgå dobbelt efteruddannelse, så længe vedkommende både er godkendt revisor og verifikator. Efteruddannelse indenfor bæredygtighedsområdet vil opfylde kravene i begge lovgivninger. Hvis en godkendt revisor vælger at deponere sin revisorgodkendelse og kun arbejde som verifikator, vil vedkommende kun være underlagt denne lovs krav om efteruddannelse. Dette vil sikre fleksibilitet og effektivitet i efteruddannelseskravene og bevare høje standarder for bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 20, stk. 2, at bestemmelserne i §§ 12-18 finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der er godkendt efter stk. 1.

Det foreslåede vil indebære, at reglerne om efteruddannelse, deponering, fratagelse mv. i §§ 12-18 også vil gælde for disse revisorer.

Til § 21

Det foreslås i § 21, stk. 1, nr. 1, at en uafhængig erklæringsudbyder, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, skal vurdere og dokumentere, at den opfylder kravene om uafhængighed, jf. kapitel 4.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kravene til verifikatorer og andre personer i den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, som fremgår i kapitel 4, vil skulle vurderes og være dokumenteret. Der henvises til bemærkninger til lovforslagets §§ 28-31.

Det foreslås i § 21, stk. 1, nr. 2, at en uafhængig erklæringsudbyder, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, skal vurdere og dokumentere, om der er trusler mod dens og verifikators uafhængighed, og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder vil skulle gennemføre en vurdering af eventuelle trusler mod uafhængigheden og dokumentere de foranstaltninger, der er truffet for at håndtere disse trusler, inden en erklæringsopgave accepteres eller fortsættes.

Det foreslås i § 21, stk. 1, nr. 3, at en uafhængig erklæringsudbyder, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, skal vurdere og dokumentere, at den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre erklæringsopgaven korrekt.

Det foreslåede vil indebære, at virksomheden for eksempel vil skulle vurdere, om den har de nødvendige kompetencer, tid og ressourcer til at udføre opgaven korrekt.

Det foreslås i § 21, stk. 1, nr. 4, at en uafhængig erklæringsudbyder, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave, skal vurdere og dokumentere, at verifikator er godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at verifikatoren vil skulle være godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Kravene til accept og fortsættelse af en erklæringsopgave vil sikre, at erklæringsopgaver udføres med den nødvendige objektivitet, kompetence og ressourcemæssige kapacitet, hvilket styrker kvaliteten og troværdigheden af bæredygtighedsrapporteringen.

Til § 22

Det foreslås i § 22, stk. 1, at en verifikator er offentlighedens tillidsrepræsentant under udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og under udførelsen af opgaven skal udvise den nøjagtighed og hurtighed, som opgavernes beskaffenhed tillader. Verifikatoren skal endvidere udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer, ligesom godkendte revisorer, vil skulle fungere som offentlighedens tillidsrepræsentanter under udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. De vil skulle udvise nøjagtighed og hurtighed i deres arbejde og sikre, at de er hævet over uvedkommende interesser, hvilket styrker tilliden til bæredygtighedsrapporteringen. Verifikatoren vil endvidere skulle udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne.

Det foreslås i stk. 2, at verifikatoren under planlægningen og udførelsen af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering skal udvise professionel skepsis i erkendelse af, at der kan forekomme omstændigheder, der kan indikere væsentlig fejlinformation i bæredygtighedsrapporteringen.

Bestemmelsen vil medføre, at verifikatorer i overensstemmelse med internationale standarder vil skulle planlægge og udføre en erklæringsopgave

med sikkerhed under udvisning af professionel skepsis. Kravet om at udvise professionel skepsis svarer til forståelsen af kravet for revisorer. Det indebærer herunder, at verifikator vil skulle være opmærksom på beviser, der modsiger andre beviser, information, der rejser tvivl om pålideligheden af dokumenter, forhold, der vil kunne være tegn på mulige tilfælde af besvigelser og omstændigheder, der vil kunne medføre behov for at udføre yderligere handlinger. Professionel skepsis vil skulle udvises under hele opgaven.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler og standarder om etik, tilrettelæggelse og udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og verifikators afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Styrelsen kan bestemme, at verifikator og uafhængige erklæringsudbydere skal benytte digital signatur eller en tilsvarende elektronisk signatur i forbindelse med udøvelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Erhvervsstyrelsen vil med den foreslåede bestemmelse få hjemmel til at fastsætte regler og standarder for etik samt tilrettelæggelse og udførelse af disse opgaver. Dette vil sikre ensartede og høje standarder i verifikatorernes arbejde.

Til § 23

Det foreslås i § 23, *stk. 1*, at verifikator skal gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, der er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, herunder arbejde udført af uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Verifikator kan kun anvende det udførte arbejde, hvis verifikator har indhentet samtykke fra de pågældende uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant dokumentation vedrørende erklæringsarbejdet under udførelsen af erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Verifikator skal dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheders arbejde. Arbejdspapirerne skal dokumentere disse uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

Det foreslåede vil indebære at, der vil blive indført særlige krav til erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering, dvs. rapportering for alle de virksomheder, der er indenfor firmagruppen.

Det foreslåede vil medføre, at verifikator ved disse firmagrupper vil skulle gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, der er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven, herunder arbejde udført af uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med.

Der vil kræves samtykke fra de øvrige uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant dokumentation vedrørende erklæringsarbejdet. I modsat fald vil verifikator ikke kunne anvende det foreliggende arbejde. Verifikator vil skulle dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende uafhængige erklæringsudbyderes, revisorer og revisionsvirksomheders arbejde. Arbejdspapirerne vil skulle dokumentere disse uafhængige erklæringsudbyderes, revisorer og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

I § 23, stk. 2, foreslås, at hvis verifikator er forhindret i at gennemgå og vurdere det erklæringsarbejde, som er udført af andre uafhængige erklæringsudbydere, revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på erklæringsopgaven, jf. stk. 1, skal verifikator træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom. Passende foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at verifikator selv udfører eller lader udføre yderligere arbejdshandlinger i den omhandlede dattervirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikator vil skulle træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen, hvis verifikatoren er forhindret i at gennemgå og vurdere erklæringsarbejde udført af andre erklæringsafgivere efter stk. 1.

Det foreslås i § 23, stk. 3, at hvis erklæringsarbejde af betydning for erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering er udført af en eller flere uafhængige erklæringsudbydere, revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal verifikator opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdspapirer, for det udførte arbejde, jf. dog stk. 5. Verifikator kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået aftale om fyldestgørende og ubegrænset adgang hertil efter anmodning, eller der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikator i firmanetværk vil skulle gennemgå og vurdere andres erklæringsarbejde. Verifikator vil skulle have samtykke fra de øvrige erklæringsafgivere til at gennemgå dokumentationen fra deres erklæringsarbejde vedrørende bæredygtighedsrapporteringen. Ellers vil dokumentationen ikke kunne anvendes, og verifikator må, som en følge af samtykke ikke opnås, selv udføre og evaluere arbejdshandlinger vedrørende bæredygtighedsrapporteringen i firmanetværket. Desuden vil reglen indføre opbevaringsfrister for dokumentation i den forbindelse.

Det foreslås i § 23, stk. 4, at hvis verifikator er forhindret i at modtage dokumentationen efter stk. 3, skal arbejdspapirerne dokumentere disse hindringer, jf. dog stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis der skulle opstå en forhindring for at modtage dokumentation for en erklæringsopgave om konsolideret bæredygtighedsrapportering, vil hindringerne skulle dokumenteres i arbejdspapirerne.

Det foreslås i § 23, stk. 5, at stk. 3 og 4 ikke finder anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med det pågældende land.

Det foreslåede vil betyde, at dokumentationskravene i stk. 3 og stk. 4 ikke finder anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en aftale med det land, hvor en erklæringsafgiver har udført erklæringsarbejde af betydning for erklæringsopgaven om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Til § 24

Det foreslås i § 24, at hvis en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, fratræder, har den fratrædende uafhængige erklæringsudbyder pligt til at give en tiltrædende uafhængig erklæringsudbyder eller revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis en erklæringsudbyder fratræder, vil den pågældende have pligt til at give den tiltrædende adgang til al relevant dokumentation i forbindelse med bæredygtighedsrapporteringen.

Den fratrædende uafhængige erklæringsudbyder vil ikke have pligt til at henvende sig til den tiltrædende uafhængige erklæringsudbyder eller revisor, men hvis den tiltrædende uafhængige erklæringsudbyder eller revisor henvender sig med anmodning om adgang til oplysningerne, vil den fratrædende uafhængige erklæringsudbyders pligt til at give den tiltrædende uafhængige erklæringsudbyder eller revisor adgang til alle relevante oplysninger indtræde.

Til § 25

Det foreslås i § 25, stk. 1, at når verifikator har afsluttet en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, skal verifikator afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering om det udførte arbejde og konklusion herpå. Erklæringen skal underskrives af den eller de verifikatorer, der har

forestået og har det endelige ansvar for opgaven. Erklæringen må alene afgives sammen med andre end godkendte verifikatorer eller revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i forbindelse med erklæringsafgivelsen vil skulle laves en konklusion, og at den ansvarlige verifikator vil skulle underskrive erklæringen.

Det foreslås i § 25, *stk. 2*, at skal flere erklæringsafgivere, jf. *stk. 1, 3. pkt.*, afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering skal disse nå til enighed om resultatet af det udførte erklæringsarbejde og afgive en fælles erklæring om bæredygtighedsrapportering. Kan erklæringsafgiverne ikke nå til enighed, skal hver erklæringsafgiver afgive en konklusion i et særskilt afsnit i erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil skulle kræves enighed og en fælles erklæring, hvis der er valgt flere erklæringsafgivere, og hvis enighed ikke kan opnås, vil hver erklæringsafgiver skulle lave en særskilt konklusion og angive, hvad uenigheden mellem erklæringsafgiverne består i.

Til § 26

Det foreslås i § 26, at artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden.

Den foreslåede bestemmelse vil indføre krav om rapportering om uregelmæssigheder i virksomheder af interesse for offentligheden. Definitionen af PIE-virksomheder er ifølge revisorloven defineret som virksomheder af betydning for offentligheden (Public Interest Entities – eller PIE) og omfatter børsnoterede virksomheder, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber. Som det også gælder for PIE-revisorer, vil reglen indføre denne pligt også for verifikatorer til at rapportere, hvis de har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der kan opstå eller er opstået uregelmæssigheder, herunder svig med hensyn til den reviderede virksomheds bæredygtighedsrapportering samt pligt at underrette kunden og opfordre kunden til at undersøge sagen og træffe passende foranstaltninger til at behandle sådanne uregelmæssigheder samt forhindre, at de opstår igen, jf. den nævnte artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014.

Til § 27

Det foreslås i § 27, at en verifikator skal for enhver erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering udarbejde arbejdsrapporter, der dokumenterer grundlaget for den afgivne erklæring. Arbejdsrapporterne og genparter af de afgivne erklæringer og bæredygtighedsrapporteringer skal opbevares i 5 år fra tidspunktet for underskrivelsen af den erklæring, som materialet vedrører. Har Erhvervsstyrelsen meddelt verifikator, at styrelsen har iværksat en undersøgelse efter § 38, skal arbejdsrapporterne og genparter af de afgivne erklæringer og bæredygtighedsrapporteringer, som undersøgelsen vedrører, opbevares, indtil styrelsen har meddelt resultatet af undersøgelsen, jf. § 41.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at verifikator vil skulle dokumentere sin arbejdsmetode for gennemgangen af bæredygtighedsrapporteringen i arbejdsrapporter, og at der vil blive fastsat krav til opbevaringstiden for dokumentationen i 5 år. Dette vil højne tilliden til arbejdsprocessen om erklæringen for bæredygtighedsrapporteringen.

Til § 28

Den foreslåede § 28 er en rammebestemmelse, der fastlægger de grundlæggende krav til verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, der skal afspejle revisordirektivets principbaserede uafhængighedsbestemmelser.

Det foreslås i § 28, *stk. 1*, at en verifikator, den uafhængige erklæringsudbyder eller andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dens udførelse, ved udførelsen af erklæringsopgaven, skal være uafhængige af den virksomhed, som opgaven vedrører, og ikke må være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Uafhængighed kræves både i opgaveperioden og i den periode, bæredygtighedsrapporteringen dækker. Opgaveperioden begynder ved påbegyndelsen af udførelsen af erklæringsopgaven og ophører, når erklæringen er afgivet.

Det foreslåede *stk. 1* angiver det overordnede generelle uafhængighedskrav for verifikator og den uafhængige erklæringsudbyder. Det foreslåede *stk. 1* medfører, at verifikator og den uafhængige erklæringsudbyder, ved udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering vil skulle være afhængig af den virksomhed, opgaven vedrører.

Det foreslås i *stk. 2*, at en verifikator ikke er uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af andre ydelser end erklæringer om bæredygtighedsrapportering, mellem verifikator og den virksomhed, opgaven vedrører, der for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om verifikators uafhængighed. Det samme gælder, hvis forholdet foreligger mellem andre personer i den uafhængige erklæringsudbyder, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, eller den uafhængige erklæringsudbyder, og den virksomhed, som opgaven vedrører.

Stk. 2 omhandler forholdet mellem den uafhængige erklæringsudbyder og verifikator og den virksomhed, som erklæringsopgaven vedrører. I det foreslåede stk. 2 angives en række situationer, hvor den uafhængige erklæringsudbyder og verifikator ikke vil kunne anses for uafhængig, hvis der vil kunne vækkes tvivl herom hos en velinformeret tredjemand. Begrebet en velinformeret tredjemand skal forstås som en person, der forudsættes at have den fornødne indsigt i omstændighederne omkring en konkret erklæringsopgave til at kunne foretage en vurdering af forholdene.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder vil være afskåret fra at påtage sig erklæringsopgaver om erklæringsafgivelse vedrørende bæredygtighedsrapportering, når der foreligger direkte eller indirekte økonomisk interesse, forretning- eller ansættelsesmæssigt eller andet forhold mellem den uafhængige erklæringsudbyder hhv. verifikator og virksomheden som erklæringsopgaven vedrører, hvis der kan vækkes tvivl herom hos en velinformeret tredjemand. Uafhængigheden vil skulle vurderes og håndteres i overensstemmelse med de nærmere fastsatte regler, jf. det foreslåede stk. 5. Der henvises til i øvrigt til bemærkningerne til bestemmelsens stk. 5.

Det foreslås i *stk. 3*, at i tilfælde af trusler mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, herunder egenkontrol, egeninteresse, partiskhed, nære personlige, herunder familiære, relationer eller intimidering, skal verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske sådanne trusler. Er truslen af en sådan art i forhold til de truffe sikkerhedsforanstaltninger, at verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed er bragt i fare, skal verifikator afstå fra at udføre erklæringsopgaven.

Det foreslåede stk. 3 indeholder en række eksempler på omstændigheder, der vil kunne udgøre en trussel mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i den konkrete situation. Foreligger der trusler af en art som nævnt i stk. 3, vil verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder få mulighed for at træffe sikkerhedsforanstaltninger, der kan fjerne truslerne helt eller bringe dem til et niveau, hvor de ikke længere udgør en risiko for verifikators hhv. den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed.

Det foreslås i *stk. 4*, at den uafhængige erklæringsudbyder skal sikre, at en verifikator i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaver i sine arbejds-papirer dokumenterer alle væsentlige trusler mod verifikators og den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at mindske disse trusler.

Det foreslåede medfører, at den uafhængige erklæringsudbyder vil få pligt til at opstille retningslinjer, som vil sikre, at verifikator, før vedkommende påtager sig en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, vil skulle påse, at der ikke foreligger omstændigheder, der vil kunne true uafhængigheden. Retningslinjerne vil skulle foreligge i en form, så de er umiddelbart

tilgængelige for verifikatorerne i den uafhængige erklæringsudbyder, ligesom de vil skulle være tilgængelige for Erhvervsstyrelsen og DANAK i forbindelse med det offentlige tilsyn.

Retningslinjerne vil ligeledes skulle indeholde oplysninger, der vedrører den uafhængige erklæringsudbyders netværk, og som vil kunne være af betydning for vurderingen af verifikators uafhængighed i en konkret situation.

Det foreslås i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forhold omfattet af *stk. 2* og *3*, herunder trusler, sikkerhedsforanstaltninger og situationer, hvor verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder ikke er uafhængig.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder akkrediteres som uafhængig erklæringsudbyder efter den gældende version af ”DS/EN ISO/IEC 17029:2019 – Overensstemmelsesvurdering – Generelle principper og krav for validerings- og verifikationsorganer” suppleret af lovforslagets bestemmelser. Den foreslåede bemyndigelse i *stk. 5* forventes således også at blive fastsat med grundlag i uafhængighedskravene, der følger af DS/EN ISO/IEC 17029:2019 – Overensstemmelsesvurdering – Generelle principper og krav for validerings- og verifikationsorganer samt de krav til uafhængighed, der følger af revisordirektivets regler.

Med det foreslåede *stk. 5* skabes der hjemmel til at udstede nærmere krav til uafhængighed, som vil gælde for verifikator og en uafhængig erklæringsudbyder i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Det forventes, at der i medfør af det foreslåede *stk. 5* vil blive fastsat regler, for så vidt angår forholdene i bestemmelsens *stk. 2* og *3*. Med bemyndigelsen vil Erhvervsstyrelsen kunne fastsætte regler om situationer, hvor trusler altid anses for at være så stor, at verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder vil skulle afstå fra at påtage sig erklæringsopgaven. Der vil desuden kunne blive fastsat regler om situationer, hvor sikkerhedsforanstaltninger vil kunne nedbringe en trussel til et niveau, hvor verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder anses for at være upartisk.

Til § 29

Det foreslås i § 29, *stk. 1*, at hvis en verifikator udfører en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed, som i regnskabsperioden overtages af, fusionerer med eller overtager en anden virksomhed, skal verifikator identificere og vurdere alle tidligere og nuværende interesser eller relationer, herunder levering af eventuelle andre ydelser end erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering til den pågældende virksomhed,

som under hensyntagen til tilgængelige sikkerhedsforanstaltninger kan bringe verifikators uafhængighed og evne til at fortsætte erklæringsopgaven efter fusions- eller overtagelsesdatoen i fare.

Der foreslås i § 29, stk. 2, at verifikator hurtigst muligt og indenfor 3 måneder skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afslutte nuværende interesser eller relationer, som jf. stk. 1, kan bringe verifikators uafhængighed i fare. Verifikator skal endvidere træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske eventuelle trusler mod sin uafhængighed som følge af tidligere og aktuelle interesser og relationer.

Denne bestemmelse vil betyde, at en verifikator i tilfælde af fusion vil skulle revurdere sin uafhængighed og indenfor 3 måneder afslutte relationer eller forhold, der drager upartiskheden i tvivl.

Til § 30

Det foreslås i § 30, stk. 1, at den eller de verifikatorer, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i en virksomhed, ikke må påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen, tilsynsorganet eller et revisionsudvalg i denne virksomhed, før 1 år efter at vedkommende er fratrukket som verifikator. Vedrører erklæringen om bæredygtighedsrapportering en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet efter 1. pkt. i 2 år.

Det foreslås i § 30, stk. 2, at stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for enhver anden verifikator, der er tilknyttet den uafhængige erklæringsudbyder, og som har været direkte knyttet til erklæringsopgaven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil gælde et forbud mod, at en verifikator valgt til erklæringsopgaven i en virksomhed kan besidde en betydende stilling i den virksomhed, som erklæringsopgaven vedrører. I PIE-virksomheder vil forbuddet gælde 2 år inden hhv. efter erklæringsopgaven. Forbuddet vil også gælde andre involverede verifikatorer i arbejdsopgaven i den uafhængige erklæringsudbyder – selv om den anden involverede verifikator ikke har ansvaret for at underskrive erklæringen.

Til § 31

Det foreslås i § 31, at den uafhængige erklæringsudbyder ikke for udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering må betinge sig 1) et højere vederlag for sit arbejde, end der kan anses for rimeligt, eller 2) et vederlag, hvis betaling eller størrelse gøres afhængig af andre forhold end det udførte arbejde.

Det foreslåede vil betyde, at en verifikator ikke må betinge sig et urimeligt vederlag eller lave honorarer betinget af andre forhold, f.eks. må verifikator ikke betinge sig et særligt lavt honorar, som er betinget af, at kunden kun må bruge netop den uafhængige erklæringsudbyder i en given årrække. Dermed må betalingen ikke kobles til andre aftaler uafhængige af erklæringsopgaven og heller ikke være betinget af udfaldet af erklæringens indhold.

Der vil også være forbud mod aftaler om, at verifikator kun vil kunne udføre erklæringsopgaven, hvis pågældende afgiver en erklæring uden modificering. Disse krav vil blive stillet for at sikre verifikatoren mod urimelige kontraktskrav og derved højne tilliden til verifikators erklæringer.

Til § 32

Det foreslås i § 32, *stk. 1*, at straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på verifikatorer. For så vidt angår medarbejdere i en uafhængig erklæringsudbyder finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at uanset bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e kan en verifikator i en dattervirksomhed videregive oplysninger til en uafhængig erklæringsudbyder, en revisor eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed. En verifikator og en revisor, der i samme virksomhed er valgt til at udføre revision, kan tilsvarende til hinanden videregive oplysninger, der har betydning for udførelsen af deres opgave.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at verifikatorer og medarbejdere i en uafhængig erklæringsudbyder vil være underlagt tavshedspligtsbestemmelserne i straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157. Dette indebærer, at de vil skulle overholde strenge regler om fortrolighed i forbindelse med deres arbejde. Samtidig vil verifikatorer, der skal give erklæring i en dattervirksomhed, kunne videregive oplysninger til relevante personer, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed, uden at overtræde tavshedspligtsbestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e. Ligeledes vil en verifikator og en revisor, der udfører revision i samme virksomhed, kunne udveksle oplysninger af betydning for erklæringsopgaven. Dette vil sikre en effektiv og integreret rapporteringsproces, samtidig med at nødvendige fortrolighedsregler vil blive opretholdt.

Til § 33

Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK) er godkendt som nationalt akkrediteringsorgan. DANAK blev i 2017 af Erhvervsstyrelsen undtaget fra lov om erhvervsdrivende fonde, da fonden er underlagt andet offentligt til-

syn og økonomisk kontrol af Sikkerhedsstyrelsen. DANAK er aktiv med-spiller i det internationale samarbejde om akkreditering i EA, IAF og ILAC, og DANAK følger regler fastsat i disse organisationer.

Det foreslåede § 33, *stk. 1*, fastlægger, at DANAK er ansvarlig for kvalitetskontrollen af uafhængige erklæringsudbydere efter §§ 36 og 37.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at DANAK vil få ansvaret for kvalitetskontrollen af uafhængige erklæringsudbydere i henhold til lovens bestemmelser, jf. §§ 36 og 37 om kvalitetskontrollen og bekendtgørelsen om kvalitetskontrollen fastsat efter loven. Dette ansvar vil indebære samarbejde med både nationale og internationale myndigheder samt adgang til relevante dokumenter og oplysninger for at sikre effektiv kontrol og tilsyn. Det vil sikre, at akkrediteringer, der er givet i Danmark, vil blive anerkendt i hele verden.

Det foreslås i § 33, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for

- 1) prøver, jf. 35, og efteruddannelse, jf. § 12,
- 2) undersøgelser, jf. § 38, og
- 3) disciplinære sanktioner, jf. §§ 43-47.

Det foreslåede vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil være ansvarlig for prøver for verifikatorer, efteruddannelse, undersøgelser og disciplinære sanktioner i tæt samarbejde med DANAK.

Det foreslås i § 33, *stk. 3*, at DANAK og Erhvervsstyrelsen i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed efter *stk. 1* og *2* kan udveksle oplysninger med hinanden og indhente oplysninger hos andre danske og udenlandske kompetente myndigheder og forlange nødvendige oplysninger hos uafhængige erklæringsudbydere og verifikatorer, herunder udlevering af arbejds papirer og andre dokumenter vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og hos eventuelle organisationer m.v., der varetager opgaver efter *stk. 2*. DANAK og Erhvervsstyrelsen kan samarbejde og udveksle oplysninger med andre landes kompetente myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis en uafhængig erklæringsudbyder er akkrediteret i udlandet, vil hjemmedlemsstaten have ansvaret for tilsynet, medmindre værtsmedlemsstaten beslutter andet. Denne ansvarsfordeling vil sikre ensartede krav og effektiv kontrol på tværs af grænserne, samtidig med at nationale forskelle og behov vil blive taget i betragtning. Derudover vil bestemmelsen give DANAK og Erhvervsstyrelsen mulighed for at udveksle oplysninger hos hinanden samt indhente relevante oplysninger.

Det foreslås i § 33 *stk. 4*, at hvis resultatet af Erhvervsstyrelsens kontrol, i medfør af anden lovgivning på styrelsens område, giver anledning hertil, anmoder Erhvervsstyrelsen DANAK om at iværksætte kvalitetskontrol af en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 8.

Med den foreslåede bestemmelse vil Erhvervsstyrelsen, hvis kontrol af andre lovgivningsområder giver anledning hertil, kunne anmode DANAK om at iværksætte kvalitetskontrol af en uafhængig erklæringsudbyder. Den foreslåede bestemmelse forudsætter et samarbejde mellem Erhvervsstyrelsen og DANAK, som vil sikre en effektiv kontrol.

Til § 34

I § 34 foreslås, at revisorrådet, jf. revisorlovens § 32 a, rådgiver styrelsen om generelle forhold i denne lov og i forbindelse med tilsynet med verifikatorer og uafhængige erklæringsudbydere efter § 33, stk. 1 og 2. Revisorrådet bistår endvidere styrelsen i forhold til reglerne om prøven i erklæringer om bæredygtighedsrapportering m.v., jf. § 35 for godkendelse som verifikator mv.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at revisorrådet vil få en rådgivende rolle overfor Erhvervsstyrelsen vedrørende forhold relateret til denne lov og tilsynsaktiviteterne.

Til § 35

Det foreslås i § 35, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til følgende prøver:

- 1) Prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 11, stk. 1, nr. 6.
- 2) Særlig prøve for personer, der har været uden godkendelse i en årrække, jf. § 18, stk. 3.
- 3) Egnethedsprøve for personer, som i et andet EU-land eller EØS-land er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 19.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte regler om betingelserne for at indstille sig til prøver vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 35, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen endvidere fastsætter regler om de i stk. 1 nævnte prøver, herunder indholdet og kravene til prøverne, prøvernes afholdelse og kvalitetskontrol, behandling af klager, foranstaltninger ved prøvesnyd, hvem der forestår afholdelsen af prøverne, og grundlaget for betaling for aflæggelse af prøverne samt dispensationsadgang.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen vil skulle fastsætte detaljerede krav til prøverne og prøvernes afholdelse m.v.

Det foreslås, i § 35, stk. 3, at uanset § 52 kan Erhvervsstyrelsen til den, der forestår afholdelsen af prøven efter stk. 2, videregive de oplysninger, der er nødvendige for dennes varetagelse af opgaven.

Den foreslåede bestemmelse vil give hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen vil kunne videregive oplysninger til den, der vil skulle afholde prøven. Anvendelsesområdet vil være afgrænset til oplysninger, der er nødvendige for prøveafholderens varetagelse af opgaven.

Til § 36

Det foreslås i § 36, stk. 1, at den uafhængige erklæringsudbyder skal bedømmes af DANAK i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at DANAK vil få ansvaret for at gennemføre kvalitetskontrollen af uafhængige erklæringsudbydere. DANAK vil kunne delegerede dele af denne opgave, men vil stadig have det overordnede ansvar.

Det foreslås i § 36, stk. 2, at kvalitetskontrollen i hver akkrediteringsperiode skal vurdere, hvorvidt kravene i henhold til § 5 er opfyldt.

DANAK vil efter den foreslåede bestemmelse skulle vurdere, om kravene til kvalitetskontrollen i henhold til § 5 er opfyldt efter den relevante ISO-standard samt lovens øvrige krav. Dette vil efter §§ 6, 7 og 8 omfatte krav til intern organisation, whistleblowerordning og krav om at underkaste sig kvalitetskontrol.

Det foreslås i § 36, stk. 3, at udgifterne til kvalitetskontrollen afholdes af den uafhængige erklæringsudbyder, der er blevet kvalitetskontrolleret.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at udgifterne til kvalitetskontrollen vil blive afholdt af den uafhængige erklæringsudbyder, der er blevet kvalitetskontrolleret. DANAK vil fastsætte nærmere regler om betalingen og pris, som vil blive offentliggjort på DANAKs hjemmeside.

Det foreslås i § 36, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om kvalitetskontrollen og dens gennemførelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få beføjelse til at fastsætte detaljerede regler for kvalitetskontrollen, herunder kriterier for udvælgelse af kontrollanter og erklæringsudbydere, omfanget af kontrollen, samt hvordan resultaterne skal offentliggøres.

Til § 37

Det foreslås i § 37, stk. 1, at DANAK kan offentliggøre resultatet af kvalitetskontrollen, hvis det i forbindelse med en opfølgende kvalitetskontrol konstateres, at der ikke er fulgt op på henstillinger fra forrige kvalitetskontrol. DANAK kan bestemme, i hvilken form offentliggørelsen skal ske. Offentliggørelsen sker på DANAKs hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at DANAK vil skulle udarbejde en rapport efter afslutningen af kvalitetskontrollen, som vil skulle gives til den kontrollerede virksomhed. Rapporten vil skulle indeholde konklusioner og henstillinger til forbedring. Afhængig af rapportens indhold vil DANAK kunne vælge at afslutte kontrollen eller udføre en opfølgende kontrol for at sikre, at anbefalingerne følges.

Det foreslås i § 37, stk. 2, at hvis resultatet af en kvalitetskontrol giver anledning hertil, anmoder DANAK Erhvervsstyrelsen om at iværksætte en nærmere undersøgelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, jf. § 38, stk. 2. DANAK kan udlevere arbejdsrapporter, herunder rapporter og arbejdsrapporter udarbejdet af kvalitetskontrollanter til Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at DANAK vil kunne anmode Erhvervsstyrelsen om at iværksætte undersøgelser efter § 38, stk. 2, hvilket vil understøtte en effektiv kontrol. Bestemmelsen vil også betyde, at DANAK vil kunne udlevere relevante dokumenter til Erhvervsstyrelsen.

Til § 38

Det foreslås i § 38, stk. 1, at hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er risiko for, at verifikator har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af denne lov, kan styrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Styrelsen kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 33, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få beføjelse til at foretage undersøgelser af verifikatorer, hvis der er mistanke om overtrædelse af lovgivningen. Formålet med disse undersøgelser vil være at identificere, rette eller forhindre overtrædelser. Styrelsen vil også kunne foretage undersøgelser på anmodning af udenlandske myndigheder.

Det foreslås i § 38, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen endvidere kan iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en verifikator har overtrådt de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen også vil kunne iværksætte og gennemføre en undersøgelse, hvis DANAK i forbindelse med en kvalitetskontrol vil have konstateret risiko for, at en verifikator har overtrådt lovgivningen.

Det foreslås i § 38, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om anvendelse af ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1 og 2. En ekspert, der udpeges til at gennemføre en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, skal opfylde kravene i § 28, og der må ikke foreligge interessekonflikter mellem eksperten og en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator, som undersøgelsen vedrører.

Erhvervsstyrelsen vil med den foreslåede bestemmelse få hjemmel til at anvende ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse. Det vil følge af bestemmelsen, at en ekspert vil skulle opfylde krav til uafhængighed efter § 28, og at der må ikke foreligge interessekonflikter mellem eksperten og en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator, som undersøges.

Det foreslås i § 38, stk. 4, at stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på udenlandske verifikatorer, der er godkendt efter § 11. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser efter stk. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse vil slå fast, at Erhvervsstyrelsen også vil kunne iværksætte og gennemføre undersøgelser af udenlandske verifikatorer, og at stk. 1-3 også vil finde anvendelse i forhold til udenlandske verifikatorer. Erhvervsstyrelsen vil derudover få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser i bekendtgørelse.

Til § 39

Det foreslås i § 39, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger af en uafhængig erklæringsudbyder eller en verifikator herunder arbejds-papirer, korrespondance og andre dokumenter, der skønnes at være nødvendige for styrelsens afgørelse af, om der er sket eller vil ske en overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås i § 39, stk. 2, at ved en undersøgelse kan Erhvervsstyrelsen hos den uafhængige erklæringsudbyders kunde indhente relevant bæredygtighedsmateriale vedrørende afgivne bæredygtighedserklæringer. Den uafhængige erklæringsudbyders kunde skal give Erhvervsstyrelsen adgang til materialet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få beføjelse til at indhente alle nødvendige oplysninger fra uafhængige erklæringsudbydere, verifikatorer og kunder hos de uafhængige erklæringsudbydere. Nævnte vil være forpligtet til at give styrelsen adgang til det nødvendige

materiale. Dette vil sikre, at Erhvervsstyrelsen vil få adgang til al relevant information for at kunne vurdere overholdelsen af loven og træffe passende foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser.

Til § 40

Den foreslåede § 40, stk. 1, angiver, at Erhvervsstyrelsen har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til en uafhængig erklæringsudbyder og til virksomhedens fortegnelser, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares elektronisk, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for en undersøgelse efter § 38, jf. dog § 9 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne få adgang til materiale hos den uafhængige erklæringsudbyder uden retskendelse. Trods det retssikkerhedsmæssige betænkelige ved, at flere og flere regler giver adgang for offentlige myndigheder til virksomheders materiale i kontroløjemed, så vil det sikre effektiv kontrol. Det bemærkes også, reglen ikke vil kunne anvendes på privat beboelse, så retten til privatliv ikke krænkes.

Adgangen vil kræve behørig legitimation og vil være nødvendig for at kunne indhente oplysninger til brug for en undersøgelse efter § 38. Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at Erhvervsstyrelsen hurtigt og effektivt vil kunne gennemføre undersøgelser uden unødigt forsinkelse, hvilket vil være essentielt for at opretholde kontrol og tilsyn med erklæringsudbyderne. Dog vil § 9 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter skulle respekteres, hvilket vil sikre en balance mellem myndighedernes behov for oplysninger og borgernes retssikkerhed.

Det foreslås i § 40, stk. 2, at stk. 1 ikke finder anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

Det i bestemmelsen foreslåede undtagelseskrav vil beskytte privatlivets fred og sikre, at Erhvervsstyrelsens adgangsret ikke vil krænke borgernes ret til privatliv.

Det foreslås i § 40, stk. 3, at politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelsen af undersøgelse efter stk. 1. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Den foreslåede bestemmelse vil som i revisorloven muliggøre bistand fra politiet til at hente materiale hos den uafhængige erklæringsudbyder. Det vil sikre, at Erhvervsstyrelsen kan få den nødvendige støtte til at udføre sine opgaver, især i situationer, hvor der kan være modstand mod undersø-

gelsen. Samtidig vil forhandlingen mellem erhvervsministeren og justitsministeren sikre en koordineret tilgang til anvendelsen af politiets ressourcer.

Det foreslås i § 40, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen ved gennemførelsen af en undersøgelse efter § 38 kan tillade, at personale fra den pågældende udenlandske myndighed ledsager styrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til, at en udenlandsk kompetent myndighed vil kunne bistå Erhvervsstyrelsen og ledsage Erhvervsstyrelsen på den udgående kontrol.

Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt for Erhvervsstyrelsen at samarbejde med udenlandske myndigheder, hvilket er vigtigt i en globaliseret økonomi, hvor virksomheder ofte opererer på tværs af landegrænser. Det internationale samarbejde kan være afgørende for at sikre en effektiv kontrol og tilsyn med erklæringsudbydere, der opererer internationalt.

Til § 41

Denne bestemmelse indeholder forslag til Erhvervsstyrelsens kompetence efter en undersøgelse jf. § 38.

Efter det foreslåede § 41, stk. 1, tager Erhvervsstyrelsen efter afslutningen af en undersøgelse stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til

- 1) afslutning af undersøgelsen uden yderligere bemærkninger,
- 2) at give en påtale,
- 3) at påbyde at overtrædelse skal bringes til ophør, eller
- 4) at indbringe verifikator for Revisornævnet, jf. § 43.

Mulighederne i den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen fleksibilitet til at reagere passende på de resultater, der kommer frem under undersøgelser af uafhængige erklæringsudbydere. Det vil sikre, at der vil kunne handles effektivt og proportionalt afhængigt af alvoren af eventuelle fund eller overtrædelser.

Det foreslås i § 41, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen offentliggør en afgørelse efter stk. 1, nr. 3, jf. § 49.

Denne bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få flere reaktionsmuligheder overfor de resultater, der kommer frem under en undersøgelse af en uafhængig erklæringsudbyder. Det vil sikre, at der vil kunne handles effektivt og proportionalt afhængigt af alvoren af eventuelle fund eller overtrædelser. Erhvervsstyrelsen vil være forpligtet til at offentliggøre en afgørelse, hvilket vil sikre åbenhed og gennemsigtighed i styrel-

sens håndtering af sager om overtrædelser af lovgivningen vedrørende uafhængige erklæringsudbydere. Offentliggørelsen af afgørelsen vil bidrage til at informere offentligheden og interessenter om resultaterne af undersøgelserne samt de beslutninger, der vil blive truffet som følge heraf.

Til § 42

Det foreslås i § 42, stk. 1, at medlemmer af en uafhængig erklæringsudbyders bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ og verifikatorer kan af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at

- 1) efterkomme en anmodning om oplysninger efter § 39, eller
- 2) efterkomme et påbud givet af styrelsen efter § 40, stk. 1, nr. 3.

Efter det foreslåede § 42, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge den, som styrelsen i medfør af § 39 har anmodet om at udlevere bæredygtighedsmateriale, daglige eller ugentlige bøder, hvis pågældende undlader at efterkomme anmodningen.

Den foreslåede bestemmelse vil understrege betydningen af at imødekomme styrelsens anmodninger og sikre, at der vil være konsekvenser for manglende samarbejde eller unddragelse af nødvendigt materiale.

Det foreslås i § 42, stk. 3, at tvangsbøder tilfalder statskassen jf. stk. 3.

Denne bestemmelse fastlægger, at de indsamlede bøder vil gå til offentlige midler, hvilket vil være i overensstemmelse med almindelig praksis for bøder og straffe i forvaltningsretlige sager. Restanceinddrivelsesmyndigheden vil have beføjelse til at eftergive krav i overensstemmelse med reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås i § 42, stk. 4, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav efter stk. 1 og 3 i efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen tvangsmidler overfor den uafhængige erklæringsudbyder. Disse tvangsmidler vil sikre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne håndhæve sine anmodninger og påbud effektivt og hurtigt, hvilket er afgørende for at sikre overholdelse af lovgivningen og rettidig indsamling af nødvendige oplysninger. Dette vil sikre, at reglerne for inddrivelse og eftergivelse af gæld vil blive anvendt ensartet og i overensstemmelse med gældende lovgivning, hvilket vil bidrage til retssikkerheden og en effektiv administration af inddrivelsesprocessen.

Til § 43

Det foreslås i § 43, stk. 1, at Revisornævnet, der er nedsat i henhold til § 43, stk. 1, i revisorloven, behandler, jf. stk. 4, klager over verifikatorer.

Det foreslåede medfører, at Revisornævnet, der organisatorisk er placeret i Nævnenes Hus, vil få kompetence til at behandle klager over verifikatorer, jf. stk. 4, hvorefter klager over, at en verifikator ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, vil kunne indbringes for nævnet. En verifikators forpligtelser ved udførelsen af opgaver fremgår af lovens §§ 20, 21 og 23-30. Der henvises herom til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det foreslås i § 43, stk. 2, at der ved Revisornævnets behandling af en sag foruden formanden eller en næstformand skal deltage mindst 1 medlem af Revisornævnet med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen, som har dokumenteret at have deltaget i mindst 8 måneder i udførelsen af bæredygtighedsrapportering eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne.

Det foreslåede medfører, at der ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende verifikatorer foruden formanden eller en næstformand vil skulle deltage mindst 1 medlem af Revisornævnet med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen, som har dokumenteret at have deltaget i mindst 8 måneder i udførelsen af bæredygtighedsrapportering eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Der vil tillige skulle deltage en repræsentant for regnskabsbrugerne. Ved regnskabsbrugerne forstås den gruppe af medlemmer, der i dag er udpeget til i Revisornævnet at repræsentere denne gruppe, dvs. investorer.

Det foreslås i § 43, stk. 3, at deltager der ved behandlingen flere medlemmer, skal antallet af medlemmer af Revisornævnet med baggrund som nævnt i stk. 2, nr. 1, svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor der er nedlagt påstand om betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4, skal foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke 2 medlemmer af Revisornævnet med baggrund som nævnt i stk. 2, nr. 1, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.

Det foreslåede stk. 3, 1. pkt., medfører, at der ved Revisornævnets behandling af en sag – foruden formanden eller en næstformand - altid vil skulle deltage samme antal medlemmer repræsenterende gruppen af medlemmer med kandidateksamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidateksamen samt samme antal medlemmer repræsenterende gruppen af regnskabsbrugerne.

Det foreslåede stk. 3, 2. pkt., medfører, at er der i en sag nedlagt påstand om betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller retlighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4, vil der foruden formanden eller 1 næstformand altid skulle medvirke mindst 2 medlemmer af Revisornævnet med baggrund som nævnt i stk. 2, litra a, dvs. repræsentanter med kandidatexamen i samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidatexamen samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne.

Det foreslåede stk. 3, 3. pkt., medfører, at Revisornævnet kun vil kunne træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion. Nedlægger klageren påstand om frakendelse, vil nævnet ikke være afskåret fra – som det mindre i det mere – at nedlægge forbud eller statuere betinget frakendelse. Modsat vil nævnet være afskåret fra at frakende verifikator dennes godkendelse, hvor klager kun har nedlagt påstand om forbud, men nævnet vil da ikke være afskåret fra at statuere betinget frakendelse, da en betinget frakendelse er mindre indgribende end et forbud. Bestemmelsen vil beskytte en indklaget verifikators retssikkerhed og er samtidig i god overensstemmelse med, hvad der er gældende i strafferetsplejen vedrørende retlighedsfrakendelse efter straffelovens § 79.

Det foreslås i § 43, stk. 4, at klager over, at en verifikator ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan indbringes for Revisornævnet.

Det foreslåede medfører, at klager over, at en verifikator ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, vil kunne indbringes for Revisornævnet. Nævnet vil således kunne behandle klager vedrørende en verifikators udførelse af opgaver fremgår af lovens §§ 20, 21 og 23-30. Der henvises herom til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det foreslås i § 43, stk. 5, at Revisornævnet eller formanden kan afvise at behandle klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold, klagen angår, og klager, der på forhånd må skønnes grundløse. Er en klage indbragt af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet eller anklagemyndigheden, skal Revisornævnet behandle klagen. Foruden at afvise en klage efter 1. pkt. kan Revisornævnet eller formanden afvise at behandle en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent.

Det foreslåede medfører, at Revisornævnet eller formanden vil kunne afvise at behandle klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold, klagen angår, og klager, der på forhånd må skønnes grundløse. Er en klage indbragt af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet eller anklagemyndigheden, vil Revisornævnet skulle behandle klagen. Foruden at afvise en klage som netop anført vil Revisornævnet eller formanden kunne afvise at behandle en klage, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, eller som er indgivet for sent, jf. herved den foreslåede § 46, hvorefter fristen for at indbringe en sag for Revisornævnet er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling

eller undladelse er ophørt, og således at fristen afbrydes ved indgivelse af klage til Revisornævnet og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse til den, som undersøgelsen berører. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 46.

Adgangen til at afvise en klage efter det foreslåede vil også kunne finde anvendelse på klager indgivet af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet eller anklagemyndigheden.

Det foreslås i § 43, stk. 6, at Erhvervsstyrelsen udpeger 3 eller flere medlemmer af Revisornævnet, som opfylder de i stk. 2, nr. 1, nævnte betingelser. De pågældende deltager, jf. stk. 3, 1. og 2. pkt., ved nævnets behandling af sager omfattet af stk. 1 og 4. Medlemmerne udpeges for en periode på indtil 4 år.

Det foreslåede medfører, at Erhvervsstyrelsen vil kunne udpege 3 eller flere medlemmer af Revisornævnet, som skal opfylde de i stk. 2, nr. 1, nævnte kvalifikationer, og som vil kunne deltage ved Revisornævnets behandling af klager over verifikatorer over udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. De pågældende vil ikke kunne deltage i nævnets behandling af klager over revisorer eller revisionsvirksomheder indbragt for nævnet efter revisorloven. Medlemmerne vil af Erhvervsstyrelsen kunne udpeges for en periode på indtil 4 år.

Til § 44

Det foreslås i § 44, stk. 1, at en verifikator, der ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, tilsidesætter de pligter, som stillingen medfører, af Revisornævnet kan tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 300.000 kr. Er verifikators tilsidesættelse af de pligter, som stillingen medfører, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 600.000 kr.

Det foreslåede stk. 1, 1. pkt., medfører, at en verifikator af Revisornævnet vil kunne tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 300.000 kr., hvor denne ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører.

Det er hensigten, at det ved Erhvervsstyrelsens vurdering af, om en sag bør indbringes for Revisornævnet, vil være afgørende, om forseelsen vil kunne anses som mindre alvorlig, i hvilket tilfælde sagen vil kunne afsluttes med en påtale eller et påbud, medmindre der er tale om gentagelsestilfælde. Ved styrelsens vurdering af, om en forseelse er mindre alvorlig, vil indgå, i hvilket omfang forseelsen kan antages at have eller kunne få betydning for pågældende erklæringskundes forhold eller en tredjemands beslutningstagen om f.eks. ydelse af kredit eller indgåelse af forretningsmellemværende. Der vil typisk være tale om sager, som vil kunne medføre en bøde på op til ca.

25.000 kr. ved nævnet. Erhvervsstyrelsen vil derfor konkret vurdere, om en forseelse kan anses som værende mindre alvorlig.

Det forudsættes, at Revisornævnet ved klager, der indbringes af andre end Erhvervsstyrelsen, anlægger et tilsvarende vurderingsgrundlag, med hensyn til om en forseelse bør anses som en mindre alvorlig forseelse og således ikke i førstegangstilfælde bør medføre en sanktion i form af en bøde, men alene en advarsel.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., medfører, at er verifikators tilsidesættelse af de pligter, som stillingen medfører, af særlig grov karakter, vil Revisornævnet kunne pålægge verifikator en bøde på op til 600.000 kr. Bestemmelsen vil kunne anvendes i helt ekstraordinære situationer, hvor der er tale om en overtrædelse af lovgivningen af særlig grov karakter, hvor der vil kunne være behov for, at Revisornævnet for en verifikator vil have mulighed for at forhøje en bøde, så den væsentlig overskrider et sædvanligt bødeniveau. Den foreslåede bestemmelse forventes kun anvendt i et fåtal af tilfælde.

Det foreslås i § 44, stk. 2, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udøvelsen af sin virksomhed, kan Revisornævnet betinget frakende vedkommende godkendelsen som verifikator. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at vedkommende i en prøvetid på op til 5 år regnet fra Revisornævnets afgørelse ikke tilsidesætter reglerne under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet kvalitetskontrol skal frakendes godkendelsen. Indbringer verifikator, senest 4 uger efter at Revisornævnets afgørelse er meddelt den pågældende, afgørelsen for domstolene, og stadfæster retten afgørelsen om betinget frakendelse, regnes prøvetiden fra endelig dom. Ved den betingede frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden. Begår verifikator i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af godkendelsen, fastsætter Revisornævnet en fælles frakendelse for dette forhold og det tidligere påkendte forhold.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Revisornævnet for en periode på op til fem år betinget vil kunne frakende en verifikator godkendelsen som verifikator. Sanktionen vil især kunne finde anvendelse, hvor der foreligger grov tilsidesættelse af verifikators pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. lovens § 20, men hvor der ikke er et tilstrækkeligt grundlag for ubetinget frakendelse efter det foreslåede § 44, stk. 4, til at frakende verifikator godkendelsen, f.eks. som følge af, at det ikke vil kunne sandsynliggøres eller lægges til grund, at omstændighederne giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde. Prøvetidens længde vil afhænge af karakteren af forseelsen, herunder antallet af forhold, der danner grundlag for den betingede frakendelse. En afgørelse om betinget frakendelse forudsættes at kunne kombineres med ikendelse af bøde i henhold til sædvanlig praksis for den pågældende type forseelse.

Virkingen af en betinget frakendelse er, at den pågældende verifikator får en særlig påmindelse (et gult kort) om, at kvaliteten af hans/hendes erklæringsarbejde ikke lever op til gældende standarder, og at en fortsættelse af

erklæringsarbejdet uden forbedringer af kvaliteten kan forventes at føre til, at godkendelsen som verifikator frakendes. En betinget frakendelse medfører ikke umiddelbart begrænsninger i pågældendes erhvervsmuligheder.

Tilsidesætter en verifikator i prøvetiden de pligter, som stillingen medfører, vil Revisornævnet på grundlag af en klage indgivet inden prøvetidens udløb skulle tage stilling til, om frakendelsen skal fuldbyrdes. Ved vurderingen af, om frakendelsen vil skulle fuldbyrdes, eller om det vil have sit forblivende ved kendelsen om betinget frakendelse, indgår, om den tilsidesættelse af verifikators pligter, som verifikator nu findes skyldig i, er af så alvorlig karakter, at vedkommende efter en samlet vurdering bør frakendes godkendelsen.

Betingelsen for at fuldbyrde frakendelsen vil som udgangspunkt være til stede, hvis de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende verifikator ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, vil blive anset for opfyldt. Ved den nye afgørelse fastsætter Revisornævnet efter § 44, stk. 4, 1. pkt., længden af frakendelsesperioden.

Ikke enhver forseelse, som verifikator begår i prøvetiden, bør medføre en fuldbyrdelse af frakendelsen. En forseelse, som alene medfører en advarsel eller mindre bøde, bør således ikke medføre fuldbyrdelse af frakendelsen.

En afgørelse om en betinget frakendelse vil af verifikator kunne indbringes for domstolene inden for en frist på fire uger regnet fra verifikators modtagelse af afgørelsen. Sker dette, regnes den betingede frakendelse – hvor denne stadfæstes af retten - fra endelig dom. Verifikator vil ikke kunne forlange Revisornævnets afgørelse domstolsprøvet efter bestemmelsen i den forslåede § 61, stk. 1.

Det foreslås i § 44, stk. 3, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgaven, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter: 1) Udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, 2) udøve funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder og 3) udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden.

Det vil være en fælles betingelse for nedlæggelsen af et eller flere forbud efter nr. 1, 2 eller 3, at vedkommende verifikator ved forsæt eller uagtsomhed har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsafgivelsen eller udøvelsen af funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder. Forsømmelsens grovhed vil dog være af mindre alvorlig karakter end en forseelse, som kan føre til frakendelse af vedkommendes godkendelse som verifikator. I modsætning til en frakendelse af verifikators godkendelse kræves det desuden ikke, at pågældende må antages ikke i fremtiden ville udføre erklæringsarbejde eller udøve funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder på forsvarlig vis.

Et forbud nedlagt efter stk. 3, nr. 1, 2 eller 3, vil være generelt og vil således ikke kun have virkning i forhold til den uafhængige erklæringsudbyder, hvor pågældende er eller var tilknyttet vedrørende de begåede forhold.

Hvilken (eller hvilke) af de tre sanktioner, Revisornævnet bør anvende, vil afhænge bl.a. af karakteren af forseelsen, og hvilken sanktion der i den konkrete situation skønnes at være bedst egnet. Et forbud vil ikke være ikke til hinder for, at pågældende kan fortsætte som verifikator og udøve de funktioner, der i andre sammenhænge følger af en godkendelse som verifikator.

Det foreslåede stk. 3, nr. 1, medfører, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, vil Revisornævnet kunne nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år vil kunne udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Et forbud medfører, at pågældende i den omhandlede periode ikke må have ansvar for en sådan opgave eller have kontrollen med dens udførelse. Et nedlagt forbud vil derimod ikke være til hinder for, at pågældende deltager i et team, hvor ansvaret med opgavens udførelse påhviler en (anden) verifikator eller revisor, der har ansvaret for og kontrollen med en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering. Der er derfor ikke behov for, at en verifikator, overfor hvem der er nedlagt et forbud, bliver afskåret fra at kunne deltage i et team, der udfører erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 3, nr. 2, medfører, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, vil Revisornævnet kunne nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år vil kunne udøve funktioner i en uafhængig erklæringsudbyder. Et forbud vil omfatte funktioner som f.eks. bestyrelsesmedlem, direktør, leder af intern kvalitetskontrol, riskmanager og lignende.

Det foreslåede stk. 3, nr. 3, medfører, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, vil Revisornævnet kunne nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år vil kunne udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden. Et nedlagt forbud vil medføre, at pågældende i en sådan virksomhed i op til tre år ikke må udøve funktioner, der har indflydelse på udarbejdelse og aflæggelse af en sådan virksomhed bæredygtighedsrapportering mv, valg og afsked af en verifikator, udbud af erklæringsopgaver om bæredygtighed. Der vil være tale om en stilling som medlem af det øverste ledelsesorgan i virksomheden, herunder revisionsudvalg. Uden for området vil være f.eks. økonomidirektør, da dette skønnes for vidtgående og indgribende i den pågældendes erhvervsmuligheder, ligesom stillinger på et organisationsmæssigt lavere niveau ikke vil være omfattet af et forbud.

Det foreslås i § 44, stk. 4, at har en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste

forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, kan Revisornævnet frakende godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Det samme gælder, hvis verifikators omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at verifikator ikke kan varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde. Ved afgørelsen lægger Revisornævnet afgørende vægt på, at verifikator, jf. § 22, er offentlighedens tillidsrepræsentant.

Det foreslåede stk. 4 medfører, at hvor en verifikator gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, vil Revisornævnet kunne frakende pågældende godkendelsen ubetinget for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Er verifikators omdømme blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at verifikator ikke kan varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde, vil Revisornævnet ligeledes kunne frakende godkendelsen ubetinget for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Ved afgørelsen vil Revisornævnet skulle lægge afgørende vægt på, at verifikator, jf. § 22, er offentlighedens tillidsrepræsentant. Det forudsættes, at frakendelse kun vil blive anvendt ved grove og alvorlige overtrædelser af verifikators pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Det foreslås i § 44, stk. 5, at Revisornævnet under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 midlertidigt kan frakende en verifikator godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 4, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at verifikator under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som verifikator. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse i sagen efter stk. 4 er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 61.

Det foreslåede stk. 5 medfører, at Revisornævnet under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 midlertidigt vil kunne frakende en verifikator godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse efter stk. 4, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at verifikator under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som verifikator. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse vil vare, indtil nævnets afgørelse i sagen efter stk. 4 er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 61, hvortil i der henvises.

Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis kunne anvendes, hvor en verifikator tidligere af Revisornævnet er blevet ikendt sanktioner for grove overtrædelser af loven, f.eks. uafhængighedsreglerne i lovens § 28, og igen er indbragt for overtrædelse af uafhængighedsreglerne, og der er nedlagt påstand om ubetinget frakendelse af godkendelsen som verifikator. Den foreslåede bestemmelse vil kunne forebygge, at verifikator i nye tilfælde kan tilsidesætte uafhængighedsreglerne, efter at sagen er rejst overfor verifikatoren eller efter indbringelsen af sagen for Revisornævnet. Formålet med

muligheden for midlertidig frakendelse under nævnets behandling af en frakendelsessag er at kunne reagere hurtigt i tilfælde, hvor der er overhængende risiko for, at den pågældende under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil fortsætte med at overtræde de pligter, som stillingen medfører.

Lovforslagets § 48, stk. 2, giver erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 44, stk. 6, at verifikator skriftligt skal orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, om en kendelse fra Revisornævnet, hvor nævnet har fundet verifikator skyldig i en klage, der angår et forhold mellem verifikator og dennes kunde, medmindre klagen er indgivet af den pågældende kunde. Verifikator skal orientere kunden senest 4 uger efter modtagelsen af Revisornævnets kendelse.

Det foreslåede stk. 6 medfører, at verifikator i alle tilfælde af en fældende kendelse fra Revisornævnet vil have pligt til at orientere kunden om kendelsen. Det er uden betydning, hvilken sanktion nævnet har pålagt verifikator, herunder om nævnet finder, at en sanktion bør bortfalde. Det afgørende er, at Revisornævnet har fundet verifikator skyldig i en klage, der angår forholdet mellem verifikator og kunden. Fastslår Revisornævnet i sin kendelse, at verifikator ikke er skyldig i den indbragte klage, har verifikator således ikke pligt til at orientere kunden. Det er uden betydning for den foreslåede underretningspligt, om kundeforholdet måtte være ophørt på det tidspunkt, hvor Revisornævnet afsiger kendelsen.

Har den pågældende kunde etableret et revisionsudvalg, jf. revisorlovens § 31, vil orientering også skulle ske til udvalget, men som foran anført alene, hvor Revisornævnets kendelse er fældende.

Er en fældende kendelse afsagt på grundlag af en klage indgivet af verifikators kunde, vil verifikator ikke have pligt til at orientere kunden, som modtager kendelsen direkte fra Revisornævnet.

Tilsidesætter verifikator sin pligt efter det foreslåede stk. 6, vil verifikator kunne idømmes en bøde efter lovens § 65.

Det foreslås i § 44, stk. 7, at bøder pålagt i medfør af stk. 1 tillægges udpantningsret.

Det foreslåede § 44, stk. 7, medfører, at bøder pålagt af Revisornævnet efter stk. 1 vil kunne tvangsinddrives efter reglerne om udpantning.

Det foreslås i § 44, stk. 8, at afgørelser efter stk. 3 og 4 skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 61, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. En afgørelse efter stk. 5 skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 62, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det foreslåede § 44, stk. 8, 1. pkt., medfører, at Revisornævnets afgørelser truffet efter § 44, stk. 3 eller 4, om forbud eller ubetinget frakendelse vil skulle indeholde oplysning om verifikators adgang til i medfør af § 61, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor, jf. § 61, stk. 5.

Det foreslåede § 44, stk. 8, 2. pkt., medfører, at Revisornævnets afgørelse efter § 44, stk. 5, om midlertidig fra kendelse af en verifikators godkendelse under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 om ubetinget frakendelse af verifikators godkendelse, vil skulle indeholde oplysning om verifikators adgang til i medfør af § 62 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Til § 45

Det foreslås i § 45, stk. 1, at Revisornævnet ved behandlingen af sager kan lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parter eller vidnet bor.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der ved Revisornævnets behandling af sager vil være adgang til at lade afhøring af parter og vidner foretage ved retten.

Det foreslås i § 45, stk. 2, at formanden for Revisornævnet ved behandlingen af større og komplicerede sager kan udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Revisornævnets formand ved behandlingen af større og komplicerede sager vil kunne udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, vil udgiften til den sagkyndige skulle afholdes af den pågældende myndighed.

Den sagkyndige, der afhængig af sagens karakter kan være jurist eller verifikator, vil skulle være uafhængig af sagens parter og vil have til opgave at forelægge sagen samt foretage afhøringer under nævnets behandling af den konkrete sag. At en sag er omfattende, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at en sagkyndig kan udpeges. Udpegning vil kunne ske i sager, som kræver en særlig teknisk indsigt eller juridisk bistand ved sagsbeskrivelsen.

Bestemmelsen stk. 2, 2. pkt., medfører desuden, at udgiften til den sagkyndige, hvis sagen ikke er indbragt af en offentlig myndighed, vil skulle afholdes af Revisornævnet.

Til § 46

Det foreslås i § 46, stk. 1, at Revisornævnet til enhver tid efter ansøgning kan ophæve en afgørelse om forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, eller en frakendelse efter stk. 4.

Det foreslåede stk. 1, medfører, at Revisornævnet til enhver tid efter ansøgning vil kunne ophæve en afgørelse om forbud nedlagt efter § 44, stk. 3, eller en frakendelse efter stk. 4.

Det foreslås i § 46, stk. 2, at er en frakendelse sket indtil videre, og afslår nævnet en ansøgning efter stk. 1 om ophævelse af frakendelsen, kan verifikatoren forlange afgørelsen prøvet ved retten, hvis der er forløbet 5 år efter frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest er nægtet ved dom. § 44, stk. 8, og § 61 finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede stk. 2 medfører, at er en frakendelse sket indtil videre, og afslår nævnet en ansøgning efter stk. 1 om ophævelse af frakendelsen, vil verifikatoren kunne forlange afgørelsen prøvet ved retten. Det vil dog være en betingelse for verifikators adgang til at kræve domstolsprøvelse, at der er forløbet 5 år efter Revisornævnets afgørelse om frakendelsen, og mindst 2 år efter at godkendelsen senest måtte være nægtet ved dom. Af § 46, stk. 2, 2. pkt., følger, at § 44, stk. 8, om pligt til i afgørelsen at orientere om adgangen til efter § 61, stk. 1, at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor finder tilsvarende anvendelse.

Til § 47

Det foreslås i § 47, stk. 1, at fristen for at indbringe en sag for Revisornævnet er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt.

Det foreslåede stk. 1 medfører, at indbringes en sag for Revisornævnet ikke inden 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt, vil nævnet ikke kunne behandle sagen. Indbringes sagen ved anvendelse af elektronisk post, vil sagen skulle være modtaget i nævnets elektroniske postkasse indenfor nævnets kontortid. Overholdes fristen ikke, vil sagen være forældet.

Det foreslås i § 47, stk. 2, at fristen afbrydes ved indgivelse af klage til Revisornævnet og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse til den, som undersøgelsen berører.

Det foreslåede stk. 2 medfører, at fristen for indbringelse af en klage for Revisornævnet vil blive afbrudt ved indgivelse af klage til Revisornævnet og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse efter § 38 til den, som undersøgelsen berører. En meddelelse til den pågældende om iværksættelse af en undersøgelse vil skulle indeholde en beskrivelse af de forhold, som undersøgelsen vedrører, hvilket typisk vil være en

angivelse af, at undersøgelsen angår, at pågældende anses for at have tilsidesat en forpligtelse efter loven ved erklæringsafgivelse om bæredygtighedsrapportering ved en eller flere årsrapporter for en bestemt virksomhed. Forældelsesfristen vil være afbrudt, indtil Erhvervsstyrelsen har afsluttet sin undersøgelse og taget stilling til indgivelse af en klage til Revisornævnet. Det vil være en forudsætning for den fortsatte afbrydelse af forældelsesfristen, at sagen fremmes behørigt af klageren.

Til § 48

Det foreslås i § 48, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om Revisornævnet, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berammelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, og offentliggørelse af nævnets kendelser. Der betales ikke gebyr for klager, der er indbragt efter § 43, stk. 5, 2. pkt., af Erhvervsstyrelsen eller af anden offentlig myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen hjemmel til at udstede en bekendtgørelse med nærmere regulering af Revisornævnet, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berammelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, og offentliggørelse af nævnets kendelser. Der vil ikke skulle betales gebyr for klager, der er indbragt af offentlige myndigheder herunder en kommune for hvem en uafhængig erklæringsudbyder har udført en opgave. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte nærmere regler om gebyropkrævning for klager til Revisornævnet. Der henvises til ”Bekendtgørelse for Revisornævnet” med fornødne tilpasninger herunder sammensætningen af Revisornævnet ved behandlingen af sager om juridiske personer eller verifikatorer efter denne lovs jf. § 43.

Det foreslås i § 48, stk. 2, at Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager efter § 44, stk. 5. Erhvervsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at forvaltningslovens § 8, stk. 1, og § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges.

Den foreslåede bestemmelse vil give hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan udstede en bekendtgørelse vedrørende Revisornævnets funktionsmåde herunder indgivelse af klage, gebyrer, forberedelse af klagen, omstændigheder, der tillægges vægt ved klagebehandlingen mv. Der henvises til ”Bekendtgørelse for Revisornævnet”, som regulerer Revisornævnets virkemåde med mere, og som også finder anvendelse for dette lovforslags sanktionsbehandling vedrørende verifikatorer med de fornødne tilpasninger herunder, at Revisornævnet sammensættes som angivet i dette lovforslags § ... ved behandling af klager over verifikatorer, der er godkendt efter denne lov.

Til § 49

Det foreslås i § 49, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter denne lov jf. § 41, stk. 1, nr. 3 Afgørelser vedrørende verifikatorer offentliggøres i anonymiseret form.

Det foreslås i § 49, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 16, stk. 3 og stk. 4. En afgørelse anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken den har virkning.

Det foreslås i § 49, stk. 3, at hvis afgørelsen offentliggøres inden udløbet af klagefristen i § 60, eller påklages afgørelsen til Erhvervsankenævnet, skal offentliggørelsen efter stk. 1, 1. pkt., indeholde oplysning om status og resultatet af påklagen til Erhvervsankenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at Erhvervsstyrelsen vil kunne offentliggøre afgørelser efter denne lov § 41, stk. 1, nr. 3, og at der vil kunne ske offentliggørelse på Erhvervsstyrelsens hjemmeside erst.dk. Offentliggørelsen vil være anonymiseret, men afgørelser om påbud om at tage efteruddannelse og frakendelse i den forbindelse vil kunne ske uden anonymisering, men anonymiseres efter udløbet af virkningsperioden for påbuddet eller frakendelsen. Hvis en afgørelse offentliggøres indenfor klagefristen, vil der også skulle orienteres om status på sagens behandling.

Til § 50

Det foreslås i § 50, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen, hvor det findes hensigtsmæssigt, kan offentliggøre, at en undersøgelse efter § 38 iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af en undersøgelse efter § 41.

Efter det foreslåede § 50, stk. 2, bestemmer Erhvervsstyrelsen, i hvilken form offentliggørelsen efter stk. 1 sker. Styrelsen kan offentliggøre identiteten på den verifikator, som er omfattet af undersøgelsen, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Offentliggørelsen sker på styrelsens hjemmeside.

Den foreslåede regel vil give Erhvervsstyrelsen hjemmel at offentliggøre, hvis Erhvervsstyrelsen har iværksat en undersøgelse, og resultatet af undersøgelsen vil også kunne offentliggøres. Offentliggørelsen vil kunne være uden anonymisering, medmindre offentliggørelse vil være en alvorlig trussel mod finansielle markeders stabilitet, igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Det vil være en konkret afvejning, om en offentliggørelse kan være særlig byrdefuld eller kan true den finansielle stabilitet. Her må ses på me-

dieeksponering samt størrelsen af virksomheden, og det gælder både uafhængige erklæringsudbydere og den virksomhed, som pågældende har afgivet eller er i færd med at afgive erklæring vedrørende bæredygtighedsrapportering om.

Til § 51

Det foreslås i § 51, stk. 1, at Revisornævnet offentliggør på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 1-4.

Det foreslås i § 51, stk. 2, at kendelser hvor Revisornævnet har fundet en verifikator skyldig i en klage efter § 43, stk. 4, offentliggøres med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre den pågældende af nævnet er tildelt en advarsel, offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Anonymisering af identiteten sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. Uanset 2. pkt. anonymiseres kendelser efter § 44, stk. 3 og 4, først efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionen har virkning, dog tidligst 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen og senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.

Efter det foreslåede § 51, stk. 3, offentliggør Revisornævnet endvidere på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 5. Har Revisornævnet midlertidigt frakendt en verifikator godkendelsen, offentliggøres kendelsen med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Anonymisering af identiteten sker, når nævnet har truffet afgørelse i sagen efter § 44, stk. 4.

Efter det foreslåede § 51, stk. 4, offentliggøres en kendelse inden udløbet af klagefristerne nævnt i denne lov, eller indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse vil give hjemmel til, at Revisornævnet vil kunne offentliggøre kendelser på sin hjemmeside, hvori der er truffet afgørelse om frakendelser. Det sker for at give oplysning om, hvis er anvendt som sanktion i en kendelse afgivet af Revisornævnet. Ved at kunne offentliggøre, vil Revisornævnet kunne sikre mod, at den indbragte for Revisornævnet kan afgive flere erklæringer vedrørende bæredygtighedsrapportering. Anonymisering af identiteten vil ske efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen, og hvis en kendelse offentliggøres inden udløbet af klagefristerne nævnt i denne lov, eller indbringes kendelsen for domstolene, vil offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.

Til § 52

Det foreslås i § 52, stk. 1, at Erhvervsstyrelsens og DANAKs ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Tavshedspligten omfatter desuden personer, der udfører serviceopgaver for styrelsen eller DANAK, enhver, der er beskæftiget med, og som inddrages i arbejdet med en kvalitetskontrol, eksperter, der handler på styrelsens eller DANAKs vegne, og personer, der ledsager styrelsen ved gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 38 eller et tilsyn efter § 32. Det i 1. pkt. anførte gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Det foreslås i § 52, stk. 2, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, der er nævnt i stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Efter det foreslåede § 52, stk. 3, må fortrolige oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK modtager i henhold til dette kapitel, kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis styrelsens og DANAKs afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse vil regulere tavshedspligt, og den tavshedspligt vil blive udstrakt til at gælde også efter, at en ansættelse er ophørt. Der vil kunne ske udveksling af oplysninger for at sikre effektivt myndighedsarbejde. Erhvervsstyrelsens og DANAKs ansatte vil være undergivet tavshedspligt, men vil kunne udveksle oplysninger af betydning for myndighedsarbejdet. De oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK vil modtage i deres myndighedsarbejde, vil efter den foreslåede regel kun kunne anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis styrelsens og DANAKs afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene, jf. § 52, stk. 3.

Til § 53

Det foreslås i § 53, stk. 1, at uanset § 51 kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til

- 1) Revisornævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov,
- 2) Finanstilsynet til varetagelse af dets opgaver efter den finansielle lovgivning og årsregnskabsloven,
- 3) andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, til varetagelse af deres opgaver efter deres respektive lovgivninger,
- 4) tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre EU-lande, EØS-lande eller i

lande, med hvilke EU har indgået aftale, og som har ansvaret for tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, og

- 5) tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre lande end de i nr. 4 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at selv om der i lovforslaget er indsat en tavshedspligtsregel, kan fortrolige oplysninger og dokumenter videregives til klageinstansen Revisornævnet, Finanstilsynet og andre offentlige myndigheder til varetagelse af deres opgaver efter lovgivningen og desuden kan videregives oplysninger til tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, med hvilke EU har indgået aftale, og som har ansvaret for tilsyn med godkendelse, registrering, kvalitetskontrol, undersøgelser og regeloverholdelse, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne alene anvender disse til varetagelsen af deres opgaver, og tilsynsmyndigheder for revisorer, revisionsvirksomheder og uafhængige erklæringsudbydere i andre lande end de i nr. 4 anførte til brug for varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i § 53, *stk. 2*, at videregivelse efter stk. 1, nr. 5, alene kan ske

- 1) hvis oplysningerne eller dokumenterne vedrører bæredygtighedsrapporteringen af virksomheder, der
 - a) har udstedt værdipapirer i det pågældende land eller
 - b) indgår i en koncern, der udarbejder lovpligtigt koncernregnskab i det pågældende land,
- 2) hvis der er indgået en aftale om gensidighed med det pågældende land,
- 3) hvis formålet med anmodningen kan retfærdiggøres,
- 4) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i stk. 1, og kun kan anvende oplysningerne og dokumenterne til varetagelse af deres funktion inden for offentligt tilsyn eller kvalitetskontrol eller i forbindelse med en undersøgelse, og
- 5) hvis videregivelsen sker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at det er en forudsætning for videregivelse af fortrolige oplysninger og dokumenter, at oplysningerne eller dokumenterne vedrører bæredygtighedsrapporteringen af virksomheder, der har udstedt værdipapirer i det pågældende land eller indgår i en koncern, der udarbejder lovpligtigt koncernregnskab i det pågældende land, og at der er indgået en aftale om gensidighed med det pågældende land, samt at der er

et sagligt formål med udvekslingen af oplysninger og at modtager er underlagt tavshedspligt svarende til de danske tavshedspligtsregler.

Videregivelsen foreslås desuden at skulle ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i § 53, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om betingelserne i stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om betingelserne for overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i § 53, stk. 4, at uanset stk. 1 kan oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indskrænkning i videregivelsesmuligheden, så oplysninger, som Erhvervsstyrelsen og DANAK har modtaget fra en udenlandsk kompetent myndighed, alene kan videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til videregivelse til andre.

Det foreslås i § 53, stk. 5, at alle, der i henhold til stk. 1, nr. 1-3, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen og DANAK, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligt efter § 52.

Efter det foreslåede § 53, stk. 6 må Erhvervsstyrelsens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til styrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil regulere tavshedspligt, dog vil der kunne ske udveksling af oplysninger der er relevante for sagsbehandlingen for at sikre effektivt myndighedsarbejde. Udveksling af oplysninger vil også kunne ske med udenlandske kompetente myndigheder. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer (persondataforordningen) vil gælde for oplysninger om fysiske personer, og det vil kræve, at fx oplysningspligten og de øvrige bestemmelser i persondataforordningen overholdes. Hvis Erhvervsstyrelsen og DANAK vil modtage information fra en udenlandsk kompetent myndig-

hed, vil informationen alene kunne videregives til Revisornævnet og anklagemyndigheden, medmindre den udenlandske kompetente myndighed har givet samtykke til den konkrete videregivelse. Modtageren af information vil blive undergivet tavshedspligt efter lovens § 31. Hvis en person har videregivet information om formodede overtrædelser af denne lov til Erhvervsstyrelsen, må identiteten af informanten ikke oplyses.

Til § 54

Det foreslås i § 54, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan udveksle nødvendige oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, om 1) verifikatorer efter denne lov, der er godkendt her i landet, jf. § 9, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som verifikator i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, og om 2) verifikatorer, der er godkendt efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som ansøger om ret til at etablere sig som verifikator her i landet, jf. § 17.

Det foreslås i § 54, stk. 2, at ved en kompetent myndighed i stk. 1 forstås i denne lov den eller de myndigheder, der administrerer uafhængige erklæringsudbydere i det pågældende land.

Efter det foreslåede § 54, stk. 3, skal de oplysninger, som kan udveksles, være nødvendige, for at myndighederne efter stk. 2, i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Det foreslås i § 54, stk. 4, at Erhvervsstyrelsens og DANAKs udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Det foreslås i § 54, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på uafhængige erklæringsudbydere, som er godkendt efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som ansøger om registrering i det offentlige register, jf. § 3.

Efter det foreslåede § 54, stk. 6 kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1 og 5.

Den foreslåede bestemmelse vil muliggøre udveksling af opgaverrelevante oplysninger med kompetente myndigheder i udlandet. De oplysninger, der udveksles, vil skulle være nødvendige, for at myndighederne efter stk. 2, i

de nævnte lande kan varetage deres opgaver. Erhvervsstyrelsens og DANAKs udveksling af oplysninger vil skulle ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer (persondataforordningen). Oplysningerne vil skulle behandles fortroligt. Erhvervsstyrelsen vil også få hjemmel at kunne fastsætte yderligere regler i en bekendtgørelse om udveksling af oplysninger med andre relevante samarbejdspartnere.

Til § 55

Det foreslås i § 55, stk. 1, Erhvervsstyrelsen kan opkræve et gebyr hos uafhængige erklæringsudbydere til finansiering af registeret, jf. § 3, samt undersøgelses- og disciplinærsystemet.

Det foreslås i § 55, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan opkræve et gebyr hos uafhængige erklæringsudbydere, der er omfattet af § 9, til finansiering af registeret, jf. § 3, samt undersøgelses- og disciplinærsystemet.

Det foreslås i § 55, stk. 3, at de i stk. 1 og 2 omhandlede gebyrer tillægges udpantningsret.

Det foreslås i § 55, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om størrelsen af gebyret.

Denne bestemmelse vil indføre mulighed for brugerbetaling af ordningen om register og omkostning til undersøgelses- og disciplinærsystemet. Der vil også kunne opkræves gebyr fra udenlandske uafhængige erklæringsudbydere. Af hensyn til opkrævning er krav tillagt udpantningsret.

Til § 56

Det foreslås i § 56, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra styrelsen og DANAK om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Efter det foreslåede § 56, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Efter det foreslåede § 56, stk. 3, anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når den er tilgængelig for modtageren af meddelelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunikation vil skulle ske digitalt ved sagsbehandling, klage og kommunikation i øvrigt. Det vil også gælde kommunikation med DANAK om akkreditering. Erhvervsstyrelsen

og DANAK vil kunne kræve, at kommunikation skal ske via et særligt IT-system. Desuden vil det betyde, at en meddelelse vil blive anset for at være kommet frem, når den er tilgængelig for modtageren i det digitale kommunikationssystem.

Til § 57

Det foreslås i § 57, *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at styrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter skal sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Der foreslås i § 57, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen som afsender.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen mulighed for, at Erhvervsstyrelsens afgørelser og andre dokumenter vil kunne sendes uden underskrift ved at anvende en teknik, der sikrer entydig identifikation af den digitale underskriver. Sådanne afgørelser og dokumenter vil skulle sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Erhvervsstyrelsen vil også kunne fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, vil kunne udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen som afsender.

Til § 58

Det foreslås i § 58, *stk. 1*, at hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen eller Revisornævnet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog *stk. 2*. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Det foreslås i § 58, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for at kræve særlige underskriftskrav, hvis underskrift er krævet efter dette lovforslag eller regler udstedt i medfør af dette lovforslag. Underskriftskravet vil kunne opfyldes ved

anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet. Sådanne dokumenter vil blive sidestillet med dokumenter med personlig underskrift. Erhvervsstyrelsen vil desuden få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav.

Til § 59

Det foreslås i § 59, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Revisornævnet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Den foreslåede regel vil bevirke, at der bliver mulighed for digital kommunikation til og fra Revisornævnet.

Til § 60

Det foreslås i § 60, stk. 1, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Efter det foreslåede § 60, stk. 2, kan afgørelser truffet efter §§ 8 og 38 dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det samme gælder afgørelser truffet i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 56.

Efter det foreslåede § 60, stk. 3, kan afgørelser truffet af Revisornævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil fastlægge klagemuligheder og vil betyde, at der vil blive givet klageadgang til Erhvervsankenævnet, der er et administrativt klageorgan i Nævnenes Hus, for klager over afgørelser fra Erhvervsstyrelsen.

For klager over DANAK vil der ikke blive indsat bestemmelser i den foreslåede lov, da klagemulighederne over DANAK allerede er indsat i lovgivning, der regulerer DANAK. DANAK vil i første omgang blive klagebehandlet internt i DANAK. Hvis klager er uenig i DANAKS genbehandling, kan en klage indbringes for de klageorganer, som er fastsat i love, der regulerer DANAKS virke. Der henvises til lov om produkter og markedsovervågning samt lov om udbud.

Til § 61

Det foreslås i § 61, stk. 1, at en afgørelse efter § 15, stk. 1, § 44, stk. 3 og 4, af den, afgørelsen vedrører, kan forlanges indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at afgørelser om fratagelse af verifikatorers godkendelse efter § 15, stk. 1 og § 44, stk. 3 og 4, vil kunne blive indbragt for retten. Det følger af bestemmelsen, at retten vil kunne stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Det foreslås i § 61, stk. 2, at anmodning om indbringelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 15, stk. 1, skal være modtaget i styrelsen senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Styrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at hvis en sag angår indbringelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 15, stk. 1, og en verifikator får frataget sin godkendelse på grund af forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover, vil meddelelse om domstolsindbringelse skulle være modtaget i styrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Efter det foreslåede § 61, stk. 3, har anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 15, stk. 1, ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at om en anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 15, stk. 1 på grund af forfalden gæld til det offentlige ikke vil have opsættende virkning, men at retten ved kendelse vil kunne bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, dvs. underskrive erklæringer om bæredygtighedsrapportering under sagens behandling i retten.

Det foreslås i § 61, stk. 4, at hvis en dom ankes, jf. stk. 3, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at en verifikator ikke må udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering under ankesagens behandling.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, den ret, der vil have afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen vil være indbragt, under anke vil kunne bestemme, at en verifikator ikke må udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering under ankesagens behandling, dvs. underskrive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter det foreslåede § 61, stk. 5, skal anmodning om indbringelse af en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4, være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende.

Nævnenes Hus anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at anmodning om indbringelse af en kendelse for retten truffet af Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4, vil skulle være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Det følger af bestemmelsen, Nævnenes Hus vil anlægge sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslås i § 61, stk. 6, at sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3 og stk. 4 har opsættende virkning. Retten bestemmer på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3 og stk. 4, vil have opsættende virkning. Den foreslåede bestemmelse vil også hjemle en ret for domstolen til at vurdere, om en kære vil skulle tillægges opsættende virkning.

Til § 62

Det foreslås i § 62, stk. 1, at en verifikator kan forlange en afgørelse efter § 44, stk. 5, indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Det foreslås i § 62, stk. 2, at anmodning om sagsanlæg skal fremsættes over for Nævnenes Hus, inden 14 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger herefter uden ugrundet ophold sag i den borgerlige retsplejes former mod verifikatoren. Retten træffer afgørelse inden for 4 uger efter sagens anlæg.

Efter det foreslåede § 62, stk. 3, har anmodning om sagsanlæg ikke opsættende virkning, medmindre retten undtagelsesvist beslutter dette. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en verifikator vil kunne indbringe en afgørelse om midlertidig krakendelse for domstolene.

Det foreslåede vil betyde, at den nærmere konkrete indbringelsesmåde for retten vil skulle ske ved, at det meddeles Revisornævnet i Nævnenes Hus, at den indklagede verifikator ønsker sagen prøvet ved domstolene, og at dette vil skulle meddeles indenfor 14 dage efter Revisornævnets kendelse er

meddelt. Reglen vil også bevirke, at domstolene vil få hjemmel til at vurdere, om en klage skal have opsættende virkning, og at retten kan beslutte, om anke skal have opsættende virkning. Når det vurderes, om en afgørelse skal have opsættende virkning, vil hovedreglen være, at der ikke vil være opsættende virkning, medmindre skadevirkningen for den dømte er uforholdsmæssig stor.

Til § 63

Det foreslås i § 63, at indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske senest 4 uger, efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal sagen dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene vil skulle ske senest 4 uger, efter at kendelsen er meddelt den indklagede. Retten vil undtagelsesvis kunne tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Hvis retten undtagelsesvist har tilladt, at sagen skal kunne indbringes trods overskridelse af fristen, skal sagen dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for afgørelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3-5, så disse afgørelser kan ikke indbringes for retten, *jf. stk. 2*.

Den foreslåede regel vil betyde, at der dels vil blive frist for indbringelse for domstolene, dels vil blive givet retten mulighed for helt undtagelsesvist at tillade indbringelse efter fristens udløb, så man i undskyldelige tilfælde eller fejl fra det offentliges side for eksempel ved underretning om kendelsen fra Revisornævnet eller fejl i kendelsen vil kunne tillade sagen prøves i retten trods fristudløb.

Til § 64

Det foreslås i § 64, *stk. 1*, at hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages, et bestemt antal dage, uger, måneder eller år, efter at en nærmere angivet begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, *jf. stk. 2-4*.

Det foreslås i § 64, stk. 2, at hvis fristen, jf. stk. 1 er angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted.

Det foreslås i § 64, stk. 3, at hvis fristen er angivet i måneder, udløber fristen for at foretage handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde.

Det foreslås i § 64, stk. 4, at hvis en frist er angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden.

Det foreslås i § 64, stk. 5, at udløber fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest være foretaget den førstkommende hverdag derefter.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at der vil være taget stilling til, hvordan en frist i loven beregnes, så der ikke opstår uklarhed om en fristberegning.

Til § 65

Det foreslås i § 65, stk. 1, at overtrædelse af § 9, stk. 2, § 17, §§ 26-28, §§ 30 og 31, og § 44, stk. 6, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslåede stk. 1 medfører, at overtrædelse bestemmelserne i lovens § 9, stk. 2, § 17, §§ 26-28, §§ 30 og 31, og § 44, stk. 6, vil kunne straffes med bøde, medmindre en højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, f.eks. straffeloven.

Efter lovens § 9 skal en virksomhed, der er akkrediteret i et andet EU-land eller et EØS-land efter regler, der gennemfører artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og som afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer her i landet, registreres i det offentlige register, jf. § 3. En sådan virksomhed skal efter § 9, stk. 2, indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, før arbejdet med afgivelse af erklæringer efter lovens § 1, stk. 2, påbegyndes.

Efter lovens § 17 må en verifikator, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, ikke afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.

Efter lovens § 26 finder artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse

for offentligheden anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden. Lovens § 27 fastsætter dokumentationskrav for udarbejdelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, herunder den tidsmæssige opbevaring heraf.

Efter lovens § 28 skal en verifikator og den uafhængige erklæringsudbyder ved udførelse af erklæringsopgaven være uafhængige af den virksomhed, som opgaven vedrører. I tilfælde af trusler mod verifikators eller den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed, herunder egenkontrol, egeninteresse, partiskhed, nære personlige, herunder familiære, relationer eller intimidering, skal verifikator eller den uafhængige erklæringsudbyder træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske sådanne trusler eller ultimativt afstå fra at udføre erklæringsopgaven. Verifikator skal i denne forbindelse i sine arbejdsoplysninger dokumentere alle væsentlige trusler mod verifikators og den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at mindske truslerne.

Efter lovens § 30 må den eller de verifikatorer, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i en virksomhed, ikke påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen, tilsynsorganet eller et revisionsudvalg i pågældende virksomhed, før 1 år efter at vedkommende er fratrukket som verifikator. Vedrører erklæringen om bæredygtighedsrapportering en virksomhed af interesse for offentligheden, gælder forbuddet efter i 2 år.

Efter lovens § 31 må den uafhængige erklæringsudbyder ikke for udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering betinge sig et højere vederlag for sit arbejde, end der kan anses for rimeligt, eller et vederlag, hvis betaling eller størrelse gøres afhængig af andre forhold end det udførte arbejde.

Efter lovens § 44, stk. 6, skal en verifikator senest 4 uger efter modtagelsen af en kendelse fra Revisornævnet skriftligt orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, hvis nævnet har fundet verifikator skyldig i en klage, der angår et forhold mellem verifikator og dennes kunde, dog ikke hvis klagen er indgivet af den pågældende kunde.

Det foreslås i § 65, stk. 2, at i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Efter det foreslåede § 65, stk. 3, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslås i § 65, stk. 4, at en verifikator, der under udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, afgiver urigtig skriftlig erklæring, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Det samme gælder en verifikator, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering i et regnskab, som ikke er gennemgået af vedkommende, uden at dette fremgår af den afgivne erklæring om bæredygtighedsrapportering, eller uden at være tilknyttet en uafhængig erklæringsudbyder.

Det foreslås i § 65, stk. 5, at en uafhængig udbyder, der afgiver erklæringer efter denne lov uden at være registreret, jf. § 4, straffes med bøde.

Det foreslås i § 65, stk. 6, at en person, der handler i strid med et forbud efter § 16, stk. 4, nr. 2, og § 44, stk. 3, nedlagt over for den pågældende, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås i § 65, stk. 7, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Den foreslåede strafbestemmelse vil betyde en mulighed for at sanktionere både overfor verifikatorer og de uafhængige erklæringsudbydere. Bødeniveauet vil skulle fastsættes efter en procentsats for omsætningen hos det juridiske selskab, der afgiver erklæring uden at være akkrediteret, skulle fastsættes som en bødestraf på op til 5 procent af gennemsnittet af omsætningen de seneste 3 år, dog vil bødestrafpen for en nystartet virksomhed blive fastsat til op til 50.000 kr. for de første 3 år det juridiske selskab er i drift. Derudover vil reglen hjemle mulighed for strafansvar for den uafhængige erklæringsudbyder efter straffelovens kap. 5.

For verifikatoren vil reglen også betyde en hjemmel til bødestraf, dog i grovere tilfælde fængsel i 4 måneder. Grovere tilfælde kan være gentagelse, eller hvor overtrædelsen har betydet en særlig fare for, at der mistes tillid til erklæringer vedrørende bæredygtighedsrapportering, det vil sige, hvor verifikator åbenbart har måttet være klar over, at vedkommende afgav en urigtig erklæring. Som en straffølge af ikke at overholde bestemmelserne om efteruddannelse i § 14 med tilhørende bekendtgørelse er indsat strafbestemmelse om bødestraf. Strafniveauet vil lægge sig på linje med bødestraf for revisorer, der ikke overholder efteruddannelse.

Til § 66

Det foreslås i § 66, stk. 1, at loven træder i kraft 1. januar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Efter det foreslåede § 66, stk. 2, træder § 9 i kraft den 6. januar 2027.

Det foreslåede vil betyde, at ikrafttræden af størstedelen af loven vil ske den 1. januar 2025, så den nye faggruppe benævnt uafhængige erklæringsudbydere vil kunne komme ind på markedet for erklæringer vedrørende bæredygtighedsrapportering. Dog bestemmer *stk. 2*, at § 9 vil træde i kraft 6. januar 2027 og det følger Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 og bevirker, at akkrediterede virksomheder fra andre medlemsstater kan arbejde i Danmark.

Det foreslås i § 66, stk. 3, at § 68, nr. 2, træder i kraft den 6. januar 2030.

Lovforslagets § 68, nr. 2, er en konsekvens af § 13, stk. 3, i lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love, hvormed årsregnskabslovens § 99 a fra 6. januar 2030 vil blive erstattet af en nyaffattelse af § 99 a som følge af § 1, nr. 23 i sidstnævnte lov.

Det foreslåede vil medføre, at det foreslåede § 99 a, stk. 13, i lovforslagets § 68, nr. 3, vil blive videreført efter den 6. januar 2030 uden materielle ændringer.

Det foreslås i § 66, stk. 4, at § 68, nr. 3, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Det foreslåede vil medføre, at alternative investeringsfonde defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herunder en koncern, der er en alternativ investeringsfond, vil blive undtaget fra kravet om bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 99 a, i virksomhedens ledelsesberetning i eller i modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 68, nr. 2 og 3.

Til § 67

Det foreslås i § 67, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen indtil den 1. januar 2026 vil kunne godkende en person som verifikator, hvis vedkommende opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4, 6 og 7, og stk. 4, har bestået en samfundsvidenskabelig, tekniskvidenskabelig eller naturvidenskabelig kandidatuddannelse og gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 67, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan dispensere fra kravet til uddannelse efter stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i § 67, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere krav til efteruddannelse efter stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse er en overgangsbestemmelse, der vil medføre, at Erhvervsstyrelsen indtil den 1. januar 2026 vil kunne godkende en person som verifikator, uanset at vedkommende ikke har bestået den i § 11, stk. 1, nr. 6, foreslåede særskilte prøve.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne godkende en person som verifikator, opfylder betingelserne i § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 6-7, og stk. 4, har en relevant teoretisk uddannelse og gennem efteruddannelse

har erhvervet den nødvendige viden indenfor bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Henvisningen til § 11, stk. 1, nr. 1-4 og 6-7, vil indebære, at personen vil skulle have bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, at pågældende er myndig, ikke under værgemål og ikke under rekonstruktionsbehandling eller konkurs. Det vil med bestemmelsen også blive et krav, at den fysiske person ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne, ligesom vedkommende i mindst 8 efter det fyldte 18. år skal have deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedserklæring eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver samt skal være forsikret mod økonomiske krav. Praktisk erfaring vil f.eks. kunne være opnået fra arbejde med at opstille rapportering om bæredygtighed i en virksomhed eller andet lignende erfaring. Eksempler på erfaring kunne også være at pågældende har erfaring med at udarbejde bæredygtighedsrapportering eller har været ansat i akkrediteringssektoren indenfor bæredygtighedsrelaterede områder. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslaget § 11, stk. 1.

Som følge af henvisningen til § 11, stk. 3, vil Erhvervsstyrelsen kunne nægte godkendelse under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, eller hvis vedkommende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde eller, hvis den pågældende person har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller mere. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 3.

Det foreslåede *stk. 2* vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne dispensere fra kravet om efteruddannelse efter det foreslåede *stk. 1, nr. 2*. Erhvervsstyrelsen vil således kunne give dispensation, hvis der er bestået en bachelorgrad eller overbygning indenfor de nævnte kandidatuddannelser og f.eks. i tilfælde af, at en uddannelse har fået nyt navn eller en af de nævnte uddannelser i mindre grad har ændret indhold.

Hjemlen i det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få mulighed for at fastsætte de nærmere krav til indholdet af efteruddannelsen efter det foreslåede *stk. 1, nr. 3*. Kravene til indholdet af efteruddannelsen vil omfatte emner om juridiske krav og standarder for udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering, bæredygtighedsanalyse, due diligence-procedurer for så vidt angår bæredygtighedsspørgsmål samt juridiske krav og standarder for erklæring om bæredygtighedsrapportering svarende til de emner, der vil indgå ved prøven efter § 35, stk. 1, nr. 1. Det forventes, at antal timer til efteruddannelse vil blive fastsat i niveauet 30 timer, og at efteruddannelsen skal på et passende fagligt niveau, og hvis muligt og relevant på masterniveau.

Konsekvensændringer i andre love

Til § 68

[nr. 1]

Gældende § 18 fastsætter, hvilke bestanddele en årsrapport for virksomheder i regnskabsklasse A skal indeholde. Af bestemmelsen følger, at årsrapporten for virksomheder i regnskabsklasse A, i det mindste, skal bestå af en ledelsespåtegning, balance og resultatopgørelse samt en supplerende redegørelse for anvendt regnskabspraksis og enkelte noter. Der gælder ingen krav om, at årsrapporten for virksomheder i regnskabsklasse A skal revideres.

Vælger virksomheden frivilligt at lade sit årsregnskab revidere eller vælger at lade en revisor udføre andet arbejde, som medfører afgivelse af en erklæring til årsrapporten, af en godkendt revisor, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten, hvis årsrapporten benyttes over for andre end virksomheden selv.

Det foreslås i § 18, at indsætte som *stk. 2*: »Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 135 c, hvorefter der indsættes et stk. 2, jf. lovforslagets § 68, nr. 7. I henhold til forslaget til § 135 c, stk. 2 vil, foruden revisorer, også uafhængige erklæringsudbydere kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, stk. 1.

Det foreslåede § 18, stk. 2, vil medføre, at virksomheder i regnskabsklasse A, også vil skulle lade erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, stk. 1, indgå i årsrapporten, når den er afgivet af en uafhængig erklæringsudbyder.

[nr. 2]

Den gældende § 99 a, i årsregnskabsloven erstattes af en nyaffattelse af § 99 a fra den 6. januar 2030, jf. § 1, nr. 23 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love.

Det foreslås, at der i § 99 a indsættes efter stk. 11 som nyt stykke: »Stk. 12. § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

Det foreslåede vil medføre, at det foreslåede § 99 a, stk. 13 i lovforslagets § 67, nr. 2 videreføres efter den 6. januar 2030.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 68, nr. 3.

[nr. 3]

Efter årsregnskabslovens § 99 a skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D (statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder) i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen. Virksomhedernes bæredygtighedsrapportering skal udarbejdes efter gældende europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det fremgår af regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 4, at krav om bæredygtighedsrapportering ikke finder anvendelse for alternative investeringsfonde som defineret i artikel 2, nr. 12, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser. I denne bestemmelse er alternative investeringsfonde defineret som et finansielt produkt.

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er alternative investeringsfonde defineret i § 3, stk. 1, nr. 1., som en kollektiv investeringsenhed eller investeringsafdelinger deraf, som a) rejser kapital fra en række investorer med henblik på at investere den i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til fordel for disse investorer, og b) ikke skal have tilladelse i henhold til de regler, der gennemfører artikel 5 i direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Det foreslås, at der i § 99 a indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:

»Stk. 13. § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«.

Det foreslåede vil gennemføre regnskabsdirektivet artikel 1, nr. 4, om at krav til bæredygtighedsrapportering efter regnskabsdirektivets artikel 19a og 29d ikke finder anvendelse for alternative investeringsfonde, som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslåede vil medføre, at alternative investeringsfonde som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ikke vil være omfattet om krav om bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a.

[nr. 4]

I årsregnskabslovens § 135 b, stk. 1, fastsættes krav om, at en lovpligtig revisionspåtegning, herunder erklæring om udvidet gennemgang, samt udtalelse om ledelsesberetningen kun kan afgives af revisorer, som er godkendt i henhold til revisorloven. Hvis en virksomhed, som er fritaget for revisionspligt efter § 135, stk. 1, 3. pkt., vælger at lade sit årsregnskab revidere eller vælger at lade en revisor udføre andet arbejde, som medfører afgivelse af en erklæring til årsrapporten, gælder tilsvarende at revisionspåtegningen hhv. erklæringen skal afgives af en revisor, som er godkendt i henhold til revisorloven.

Det foreslås i § 135 b, stk. 1, 2. pkt., efter »koncernregnskaber« at indsætte: », jf. dog stk. 2.«

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 68, nr. 5, som indsætter et nyt stk. 2 i § 135 b. I det foreslåede § 135 b, stk. 2, indsættes en undtagelse til bestemmelsens stk. 1, som vil medføre, at erklæringer om bæredygtighedsrapportering også vil kunne afgives gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lovforslagets § 4. For de nærmere krav til registrering af uafhængige erklæringsudbydere henvises der til bemærkninger til forslaget § 4.

Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 68, nr. 5.

[nr. 5]

Det foreslås i § 135 b at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter uanset stk. 1, 2. pkt., kan erklæringer om bæredygtighedsrapportering afgives gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 68, nr. 4, hvorefter der i § 135 b, stk. 1 indsættes en henvisning til bestemmelsens stk. 2.

Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 68, nr. 4.

Det foreslåede § 135 b, stk. 2 vil medføre, at virksomheder i regnskabsklasse A, vil kunne vælge at erklæringen om bæredygtighedsrapportering foruden godkendte revisorer, vil kunne afgives af en uafhængig erklæringsudbyder.

[nr. 6]

Årsregnskabslovens § 135 c fastsætter krav om, at en virksomheds bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

I bestemmelsens stk. 2 fremgår det, at erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering kun kan afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter revisorloven vil en revisor kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c er opfyldt og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 2.

Det foreslås i § 135 c, stk. 2, at der efter »bæredygtighedsrapportering« indsættes », og gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere.«

Det foreslåede har baggrund i bæredygtighedsdirektivet artikel 1, nr. 13, litra c, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4. I henhold til bestemmelsen kan medlemsstater tillade, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering også kan afgives af godkendte uafhængige erklæringsudbydere, som er etableret på dens område. Det vil være en forudsætning, at erklæringsudbyderen er underlagt krav, der er svarer til de krav, der stilles for revisorer, for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede udnytter dermed en medlemsstatsoption i bæredygtighedsdirektivet og gennemfører dele af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, for så vidt angår muligheden for, at også uafhængige erklæringsudbydere kan tillades at forsyne en virksomheds bæredygtighedsrapportering med den påkrævede erklæring, jf. § 135 c, stk. 1.

Der henvises til lovforslagets §§ 4 og 5 for de nærmere betingelser vedrørende virksomheders akkreditering og registrering som uafhængig erklæringsudbyder. For de nærmere betingelser vedrørende personers godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder, henvises der til lovforslaget § 11.

Det foreslåede vil medføre, at uafhængige erklæringsudbydere, som opfylder kravene i lovforslaget om uafhængige erklæringsudbydere, fremover vil kunne forsyne virksomheders bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, med erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

[nr. 7]

§ 138, stk. 2, omhandler indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen. Den indsendte årsrapport skal efter den gældende § 138, stk. 2, 1. pkt., mindst indeholde de bestanddele, der er obligatoriske for hver regnskabsklasse, samt eventuel revisionspåtegning eller anden erklæring fra en revisor, jf. § 135, stk. 1 og 7, § 135 b, stk. 1, og § 135 c, stk. 1.

Det foreslås, at der i årsregnskabslovens § 138, stk. 2, 1. pkt., indsættes »eller en uafhængig erklæringsudbyder« efter »revisor«.

Det vil indebære, at bestemmelsen om de bestanddele for hver regnskabsklasse, den indsendte årsrapport mindst skal indeholde, samt eventuel revision også vil omfatte erklæringer om bæredygtighedsrapportering fra en uafhængig erklæringsudbyder.

[nr. 8]

Årsregnskabslovens § 159 vedrører Erhvervsstyrelsens generelle hjemmel til regnskabskontrol.

Efter den gældende § 159, stk. 1, er Erhvervsstyrelsen en kontrolmyndighed, der gennem kontrol påser overholdelsen af lovgivningen. Efter § 159, stk. 1, 1. pkt., fører Erhvervsstyrelsen kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU- eller EØS-land, som modtages med henblik på offentliggørelse. Af bestemmelsens 2. pkt. følger det, at for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU- eller EØS-land, varetages kontrollen af Finanstilsynet, jf. lovens § 161 a.

Årsregnskabslovens § 161 a fastlægger kontrolbestemmelser for så vidt angår årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU- eller EØS-land, hvor Erhvervsstyrelsen varetager kontrollen på vegne af Finanstilsynet.

Efter bestemmelsens § 161 a, stk. 1, påser Finanstilsynet, at års- og delårsrapporter aflagt af en virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU- eller EØS-land, overholder standarder og regler for information i henhold til bestemmelsens stk. 2 og 3, medmindre virksomheden er undergivet myndighedskontrol i et andet EU- eller EØS-land. Det fremgår desuden, at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted for så vidt angår sager, vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabslovens regler, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Gældende § 159, stk. 1, 2. pkt., og § 161 a er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet), hvorefter artikel 24, stk. 1, foreskriver, at en medlemsstats kompetente administrative myndighed pålægges ansvar for at varetage de forpligtelser der følger af gennemsigtighedsdirektivet. Dertil fremgår det af artikel 24, stk. 4, litra h, at den kompetente myndighed skal have bemyndigelse til at undersøge, om de i direktivet nævnte oplysninger er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af oplysninger og træffe passende foranstaltninger, hvis overtrædelser afsløres.

Gennemsigtighedsdirektivet artikel 4, stk. 5, foreskriver, at ledelsesberetningen skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 19, 19a, 20, 29, 29a og 29d, stk. 1-2, i regnskabsdirektivet, som vedrører virksomheders rapportering om ikke-finansielle oplysninger. Henvisningen til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, medfører at Erhvervsstyrelsen kontrol af virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU- eller EØS-land, skal omfatte regler vedrørende virksomheders bæredygtighedsrapportering, i henhold til årsregnskabslovens § 99 a hhv. § 128.

Det foreslås i § 159, stk. 1, 1. pkt., at »fra en revisor« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 68, nr. 6, der indsætter § 135 c, stk. 2, hvorefter det foreslås, at erklæringer om bæredygtighedsrapportering, foruden revisorer, vil kunne afgives af en uafhængig erklæringsudbyder. Med det foreslåede stk. 2, vil dermed andre end revisorer kunne forsyne årsrapporten med erklæringer.

Den foreslåede ændring til § 159, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at Erhvervsstyrelsens hjemmel til kontrol med erklæringer der indgår i årsrapporten, ikke vil være begrænset til udelukkende at kunne vedrøre revisors erklæring. Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsens hjemmel til kontrol med års- eller delårsrapporter for en virksomhed, der er omfattet af årsregnskabsloven, og som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, også vil kunne vedrøre erklæringer om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 135 c.

[nr. 9]

Årsregnskabslovens § 159 b, stk. 1 vedrører Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol, dvs. kontrol af modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen angiver desuden de regler og standarder, som Erhvervsstyrelsen skal sikre overholdelsen af.

Det foreslås i § 159 b, stk. 1, at der efter nr. 14, som nyt *nr. 15*, indsættes:

»15) Lov om uafhængige erklæringsudbydere.«

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lov om uafhængige erklæringsudbydere tilføjes til oplistningen af de regler og standarder, som Erhvervsstyrelsen vil kunne kontrollere overholdelsen af.

Med det foreslåede vil Erhvervsstyrelsen have mulighed for, også at kunne kontrollere reglerne i lov om uafhængige erklæringsudbydere ved en efterfølgende kontrol.

Med det foreslåede vil Erhvervsstyrelsen have mulighed for, også at kunne kontrollere reglerne i lov om uafhængige erklæringsudbydere ved en efterfølgende kontrol.

[nr. 10]

Årsregnskabslovens § 159 b, stk. 1 vedrører Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol, af modtagne årsrapporter og andre dokumenter. I bestemmelsens stk. 1, oplistes desuden de regler og standarder, som Erhvervsstyrelsen skal sikre overholdelsen af.

Det foreslås i § 159 b, stk. 1, *nr. 15*, der bliver *nr. 16*, at ændre henvisningen til »nr. 1-14« til: »nr. 1-15«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 68, nr. 8, om indsættelse af et nyt *nr. 15* i § 159 b, stk. 1, så gældende *nr. 15* bliver *nr. 16*.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne føre kontrol med regler og standarder, der er oplistet i § 159 b, stk. 1.

[nr. 11]

(§ 160, stk. 2)

Årsregnskabslovens § 160 vedrører Erhvervsstyrelsens undersøgelse af modtagne årsrapporter.

Det følger af den gældende § 160, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen kan af virksomheden, dens nuværende ledelse eller revisor eller dens tidligere ledelse eller revisor forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af den i § 159 b, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør.

Årsregnskabslovens § 159 b, stk. 1, indeholder den grundlæggende hjemmel for Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol. Kontrollen omfatter efter § 159 b, stk. 1, ”modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov”. Dette er med henblik på at kontrollere overholdelse af følgende love: årsregnskabsloven, bogføringsloven, selskabsloven, hvidvaskloven, revisorloven, lov om erhvervsdrivende fonde, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, SE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske selskab (SE), SCE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske andelsselskab (SCE), Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat, lov om medarbejderinvesteringsselskaber samt regler udstedt i medfør af lovene og forordningerne ovenfor.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 160, stk. 2, hvormed stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at stk. 1 også vil finde anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der har afgivet en erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, hvormed Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrol, også vil have mulighed for at forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af den i § 159 b, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør fra en uafhængig erklæringsudbyder, som har afgivet en erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering.

[nr. 12]

(ÅRL § 162, stk. 3)

I forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol af virksomhedernes årsrapporter kan det være nødvendigt, at medlemmerne af virksomhedens ledelse eller virksomhedens revisor indsender dokumentation for, at oplysninger i årsrapporten er korrekte.

Ifølge den gældende § 162, stk. 1, nr. 1-3, kan medlemmerne af virksomhedens ledelse af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at opfylde en række pligter. Der kan pålægges tvangsbøder, hvis medlemmerne af ledelsen undlader at: indsende dokumenter rettidigt og i behørig stand i overensstemmelse med §§ 138-148 eller bestemmelser fastsat i medfør af årsregnskabsloven, efterkomme en anmodning om oplysning i henhold til § 160 eller efterkomme et påbud givet af Erhvervsstyrelsen i henhold til § 161, nr. 2 og 3.

Efter den gældende § 162, stk. 2, kan virksomhedens revisor ligeledes pålægges tvangsbøder, hvis revisoren undlader at give oplysning i henhold til § 160.

Det foreslås, at der i § 162 indsættes et nyt *stk. 3*, hvormed *stk. 2* også finder tilsvarende anvendelse, hvis den uafhængige erklæringsudbyder, som har afgivet virksomhedens erklæring om bæredygtighedsrapportering, undlader at give oplysning i henhold til § 160.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens *stk. 2* også vil finde anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der har afgivet en erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, hvis denne undlader at give oplysning i henhold til § 160.

Dermed vil en uafhængig erklæringsudbyder, der har afgivet en erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering også vil kunne blive pålagt tvangsbøder i tilfælde af, at denne undlader at efterkomme en anmodning fra Erhvervsstyrelsen efter § 160.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til lovforslagets § 68, nr. 10.

Som konsekvens heraf vil *stk. 3* herefter blive *stk. 4*.

Til § 69

[nr. 01]

Det følger af den gældende § 18 a i revisorloven, at fratræder en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende revisor pligt til at give en tiltrædende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.

Den fratrædende revisor skal efter den gældende bestemmelse give den tiltrædende revisor adgang til relevante og tilstrækkelige oplysninger, der sikrer, at erklæringsopgaven vil kunne gennemføres i overensstemmelse med god revisorskik og således, at manglende oplysninger – isoleret set – ikke

får den konsekvens for virksomheden, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en modifikation.

Det foreslås, at der i § 18 a indsættes efter »en tiltrædende revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget er en konsekvensændring lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at den fratrædende revisor også vil få pligt til at give den tiltrædende uafhængige erklæringsudbyder adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen om bæredygtighedsrapportering vedrører, og om den seneste erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Bestemmelsen vil gælde, uanset om det er revisor, der selv vælger at fratræde, eller fratræden skyldes, at virksomheden afsætter revisor.

[nr. 02]

Efter det gældende § 19, stk. 3, skal revisorerne nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning, hvis der er valgt flere revisorer til at afgive revisionspåtegningen. Det samme gælder, hvis flere revisorer er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i henholdsvis revisionspåtegningen og erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

Det foreslås i § 19, stk. 3, at der indsættes som 4. pkt., at 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis der er valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at hvis der er valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, vil revisor og den verifikator, der på vegne af den uafhængige erklæringsudbyder udfører opgaven, skulle nå til enighed om resultatet af den udførte erklæringsopgave og afgive en fælles erklæring om bæredygtighedsrapportering. Hvis revisor og verifikator ikke kan nå til enighed, vil revisor og verifikator hver især skulle afgive en konklusion i et særskilt afsnit i erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

[nr. 03]

Efter det gældende § 19, stk. 5, 2. pkt., kan en revisor kun afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering sammen med andre revisorer.

Det foreslås i § 19, stk. 5, at der indsættes om 3. pkt., at uanset 2. pkt. kan en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgives sammen med en verifikator, der på vegne af en valgt uafhængig erklæringsudbyder udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Bestemmelsen indebærer, at hvis en virksomhed har valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, så vil revisor kunne afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering sammen med en verifikator, der på vegne af den valgte uafhængige erklæringsudbyder udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

[nr. 04]

Det følger af den gældende § 30, stk. 2, at revisor i en dattervirksomhed kan videregive oplysninger til koncernrevisor i en modervirksomhed, uden at det er et brud på revisors tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 e. Tilsvarende kan en revisor, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en dattervirksomhed, videregive oplysninger til en revisor eller en uafhængig udbyder af erklæringsydelser eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed. Derudover kan en revisor, der er valgt til at udføre revision, og en anden revisor, der i samme virksomhed er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, tilsvarende videregive oplysninger til hinanden, der har betydning for udførelsen af deres opgave.

Det foreslås, at der i § 30, stk. 2, indsættes som 4. pkt., at »3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at det gældende 3. pkt. også vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor en virksomhed har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, og valgt en revisor, der udfører revisionen, hvorfor disse uden at udsætte sig for at ifalde et strafretligt ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e angående tavshedspligt vil kunne videregive oplysninger til hinanden, der har betydning for udførelsen af deres respektive erklæringsopgaver.

[nr. 05]

Efter det gældende § 31, stk. 3, nr. 4, skal revisionsudvalget overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden.

Det foreslås i § 31, stk. 3, nr. 4, at der som 2. pkt. indsættes: »1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering afgives af en uafhængig erklæringsudbyder.«

Forslaget er en konsekvensændring lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at revisionsudvalgets overvågning udvides til også at omfatte en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering afgivet af en uafhængig erklæringsudbyder.

[nr. 06]

Efter den gældende § 31, stk. 3, nr. 5 skal revisionsudvalget kontrollere og overvåge den eller de valgte revisors eller revisionsvirksomheders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i denne forordning.

Det foreslås, at § 31, stk. 3, nr. 5, indsættes som 2. pkt., at hvis en uafhængig erklæringsudbyder valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, finder kontrollen og overvågningen efter 1. pkt. anvendelse på den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 28-30 i lov om uafhængige erklæringsudbydere.

Forslaget er en konsekvensændring lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede formulering i nr. 5, 2. pkt., vil betyde, at revisionsudvalgets overvågning og kontrol også vil skulle omfatte uafhængigheden for den uafhængige erklæringsudbyder, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets §§ 28-30.

[nr. 07]

Det følger af den gældende § 32 a, stk. 2, at Revisorrådet består af 1 formand, 1 medlem fra Erhvervsstyrelsen og 10 andre medlemmer, hvoraf 4 medlemmer skal være repræsentanter for revisorbranchen og 6 medlemmer skal være repræsentanter for investorerne og regnskabsbrugerne. Derudover må et flertal af rådets medlemmer, herunder formanden, ikke være godkendte revisorer eller være ansat hos eller drive revisionsvirksomhed sammen med godkendte revisorer.

Det foreslås, at der i § 32 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »10 andre« til: »12 andre« og efter »for revisionsbranchen« indsættes: », 2 medlemmer skal være repræsentanter for uafhængige erklæringsudbydere«.

Forslaget er en konsekvensændring lovforslagets § 1, hvormed uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at Revisorrådets medlemmer øges med to medlemmer fra 10 til 12 medlemmer.

Derudover vil det foreslåede medføre, at der indsættes et krav om, at 2 medlemmer ud af de i alt 12 medlemmer i Revisorrådet skal være repræsentanter for uafhængige erklæringsudbydere.

Formålet med den foreslåede forøgelse og sammensætningskravet i Revisorrådet er at sikre, at repræsentanter fra uafhængige erklæringsudbydere af erklæringer om virksomhedernes bæredygtighedsrapportering er repræsenteret i Revisorrådet.

Til § 70

[nr. 01]

Efter det gældende § 149 a, stk. 1, 1. pkt., skal generalforsamlingen i et kapitalsselskab, der efter årsregnskabsloven har pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vælge en eller flere godkendte revisorer.

Det foreslås i § 149 a, stk. 1, 1. pkt., at der efter »revisorer« indsættes »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til lov om uafhængige erklæringsudbydere, der tillader, at andre end revisorer afgiver erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at generalforsamlingen i et kapitalsselskab, der efter årsregnskabsloven har pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, kan vælge en eller flere uafhængige erklæringsudbydere til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering i stedet for at vælge en eller flere godkendte revisorer.

Forslaget er ikke til hinder for, at generalforsamlingen i et kapitalsselskab kan vælge både en godkendt revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til i fællesskab at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

[nr. 02]

Efter det gældende § 149 a, stk. 2, 1. pkt., kan en revisor kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det foreslås i § 149 a, stk. 2, 1. pkt., at der efter »revisor« indsættes »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til ændring af § 149 a, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 70, nr. 1, hvorefter generalforsamlingen i et kapitalsselskab kan vælge en eller flere uafhængige erklæringsudbydere til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at hvis der er valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil denne kun kunne afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det følger af gældende § 149 a, stk. 2, 2. pkt., at meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller erklæringsprocedurer ikke kan anses for et begrundet forhold.

[nr. 03]

Det følger af det gældende § 149 a, stk. 3, at ved ændringer vedrørende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, finder § 148 tilsvarende anvendelse. Efter § 148 skal ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til § 144, registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til styrelsen, jf. § 9. Hvis revisorskifte sker inden hvervets udløb, gælder bestemmelsen i § 10, stk. 2.

Det foreslås i § 149 a, stk. 3, at der efter »revisor« indsættes »eller uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til ændring af § 149 a, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 70, nr. 1, hvorefter generalforsamlingen i et kapitalsselskab kan vælge en eller flere uafhængige erklæringsudbydere til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at ved ændringer vedrørende en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, finder § 148 tilsvarende anvendelse. Den foreslåede henvisning til § 148 vil medføre, at ændringer vedrørende uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, skal registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system eller anmeldes til styrelsen, jf. § 9. Hvis skiftet af uafhængig erklæringsudbyder sker inden hvervets udløb, skal der med registreringen eller anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets udløb.

Da det er generalforsamlingen, der har kompetencen til at afsætte en uafhængig erklæringsudbyder, vil begrundelsen fra selskabets centrale ledelsesorgan afhænge af de eventuelle begrundelser, der er fremført på generalforsamlingen som årsag til beslutningen. Er det den uafhængige erklæringsudbyder, der har valgt at fratæde inden hvervets udløb, vil det centrale ledelsesorgans begrundelse afhænge af den begrundelse, som den uafhængige erklæringsudbyder har angivet overfor selskabet.

Det må bero på de konkrete omstændigheder, når selskabet skal vurdere, hvad der i den givne situation vil være en fyldestgørende forklaring. Baggrunden for den gældende meddelelse om fratæden er at sikre, at et selskab altid har en lovpligtig revisor til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Til § 71

[nr. 01]

Efter det gældende § 11, stk. 1, 4. pkt., skal en virksomhed, der skal aflægge årsrapport i henhold til årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i sin ledelsesberetning medtage bæredygtighedsrapportering efter samme lovs § 99 a, registrere revisors navn i registreret.

Det foreslås i § 11, stk. 1, at indsætte et 5. pkt., hvorefter 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at hvis virksomheden har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil virksomheden skulle lade navnet på den uafhængige erklæringsudbyder optage i Erhvervsstyrelsens register.

[nr. 02]

Efter det gældende § 11, stk. 2, skal anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel revisor valgt af generalforsamlingen til revision af årsrapporten eller afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, registreres i Erhvervsstyrelsen. Hvis revisorskifte sker inden hvervets udløb, skal anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets ophør.

Det foreslås i § 11, stk. 2, at indsætte et 3. pkt., hvorefter 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel uafhængig erklæringsudbyder valgt af generalforsamlingen til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering vil skulle registreres i Erhvervsstyrelsen. Hvis skiftet af den uafhængige erklæringsudbyder sker inden hvervets udløb, vil anmeldelsen desuden skulle vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets ophør.

[nr. 03]

Efter den gældende § 11 a er bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet i en virksomhed omfattet af denne lov, og eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, ugyldige. Efter 2. pkt. gælder dette også aftaler, der begrænser valget af en eller flere revisorer, der skal udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 11 a, 2. pkt., at der efter »revisorer« indsættes »eller uafhængige erklæringsudbydere«.

Forslaget vil medføre, at bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere uafhængige erklæringsudbydere, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, og eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over uafhængige erklæringsudbydere, vil blive ugyldige.

[nr. 04]

Det fremgår af det gældende § 18, stk. 1, at for de virksomheder omfattet af denne lov, der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægge årsrapport, skal ledelsen give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen. Efter 2. pkt. fremgår, at 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en revisor, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 18, stk. 1, 2. pkt., at der efter »en revisor« indsættes »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget vil medføre, at hvis en virksomhed har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, vil ledelsen skulle give den uafhængige erklæringsudbyder de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen.

[nr. 05]

Det fremgår af det gældende § 18, stk. 2, at ledelsen skal give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, som revisor anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, har tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.

Det foreslås i § 18, stk. 2, at indsætte et 3. pkt., hvorefter 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at hvis virksomheden har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil ledelsen skulle give den uafhængige erklæringsudbyder adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og vil skulle sørge for, at den uafhængige erklæringsudbyder får de oplysninger og den bistand, som denne anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, vil have tilsvarende forpligtelser over for den uafhængige erklæringsudbyder i modervirksomheden.

[nr. 06]

Det fremgår af det gældende § 19, stk. 1, at en revisor kan afsættes af den, der har valgt revisoren. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 19, stk. 1, 4. pkt., at der efter »en revisor« indsættes »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder vil kunne afsættes af den, der har valgt den uafhængige erklæringsudbyder, ligesom den uafhængige erklæringsudbyder kun vil kunne afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Henvisningen til 3. pkt. vil medføre, at meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold

[nr. 07]

Det fremgår af det gældende § 19, stk. 2, at hvis en revisor fratræder, eller revisionen eller revisors udførelse af erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering ophører på anden måde, inden revisors hverv udløber, skal revisor straks meddele dette til Erhvervsstyrelsen. Meddelelsen skal vedlægges en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

Det foreslås i § 19, stk. 2, at indsætte et 3. pkt. hvorefter 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder straks vil skulle meddele til Erhvervsstyrelsen, hvis de fratræder eller erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering ophører på anden måde inden den uafhængige erklæringsudbyders hverv er udløbet. Desuden vil den uafhængige erklæringsudbyder skulle vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

[nr. 08]

Det fremgår af det gældende § 19, stk. 3, 1. pkt., at i en virksomhed, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan en revisor, herunder en revisor valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det foreslås i § 19, stk. 3, at der to steder efter »en revisor« indsættes »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Forslaget vil medføre, at en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, vil kunne afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan, jf. gældende 2. pkt. i § 19, stk. 3, anlægges af deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for uafhængige erklæringsudbydere efter i lov om uafhængige erklæringsudbydere, jf. lovforslagets § 33, og den foreslåede ændring af § 19, stk. 3, 2. pkt. i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. forslaget til § 71, nr. 8.

[nr. 9]

Det følger af gældende § 19, stk. 3, 2. pkt., at sag om aflæggelse af en revisor ved dom kan anlægges af deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Det foreslås i § 19, stk. 3, 2. pkt., at der efter »jf. revisorlovens § 32« indsættes »henholdsvis tilsynsmyndighed for uafhængige erklæringsudbydere, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere«.

Den foreslåede ændring er alene en præcisering af, at Erhvervsstyrelsen vil kunne anlægge sag om afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder i sin egenskab af tilsynsmyndighed for uafhængige erklæringsudbydere.

[nr. 10]

Efter det gældende § 19, stk. 4, skal sag om afsættelse af virksomhedens revisor efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren skal afsættes, til følge, fratræder revisoren, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratreden i styrelsens it-system.

Det foreslås at nyaffatte § 19, stk. 4.

Det foreslås i § 19, stk. 4, at sag om afsættelse af virksomhedens revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder skal afsættes, til følge, fratræder revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors eller uafhængige erklæringsudbyders fratreden i styrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at sag om afsættelse af en revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder vil skulle anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former, hvilket vil sige efter retsplejelovens regler om civile søgsmål. Den pågældende revisor eller uafhængige

erklæringsudbyder må anses for at have adgang til at intervenere i en sådan retssag efter reglerne herom i retsplejelovens kapitel 23.

Der er ikke fastsat en forældelsesfrist for et sagsanlæg, men almindelige regler om passivitet kan føre til, at adgangen til at anlægge sag fortabes ved passivitet.

Den valgte revisor eller uafhængige erklæringsudbyder vil kunne fortsætte som revisor under et sagsanlæg. Er konklusionen i en dom, at revisor eller den uafhængige erklæringsudbyder afsættes, fratræder revisor hhv. den uafhængige erklæringsudbyder, når dommen er endelig, hvilket vil sige, at ankefristen for dommen er udløbet, uden at påanke er sket. Retten vil samtidig skulle underrette Erhvervsstyrelsen og den afsatte revisor hhv. uafhængige erklæringsudbyder, såfremt en dom medfører revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afsættelse. Styrelsen vil herefter skulle registrere, at den pågældende revisor hhv. uafhængige erklæringsudbyder er fratrukket i styrelsens it-system.

Til § 72

[nr. 01]

Det fremgår af den gældende § 75 a, at hvis en erhvervsdrivende fond efter årsregnskabsloven har pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal bestyrelsen udpege en eller flere godkendte revisorer. Ved udpegningen finder § 69, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Bestemmelserne i § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 finder tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede efter 1. pkt.

Det foreslås i § 75 a, 1. pkt., at der efter »revisorer« indsættes »eller uafhængige erklæringsudbydere«.

Forslaget vil medføre, at bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond, der efter årsregnskabsloven har pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering vil kunne udpege en eller flere uafhængige erklæringsudbydere til at afgive erklæringen om fondens bæredygtighedsrapportering i stedet for at udpege en eller flere godkendte revisorer.

Forslaget er ikke til hinder for, at fondens bestyrelse kan vælge både en godkendt revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til i fællesskab at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det følger af henvisningen til § 69, stk. 1 og 2, i det gældende § 75 a, 2. pkt., at en eller flere uafhængige erklæringsudbydere vil skulle udpeges af fondens bestyrelse eller i henhold til fondens vedtægt. Den uafhængige erklæringsudbyder vil således blive udpeget for 1 år ad gangen på årsregnskabsmødet, jf. § 59, medmindre fondens vedtægt bestemmer andet. Udpeges den uafhængige erklæringsudbyder i henhold til vedtægten, må en sådan udpegningsret alene gælde op til 7 år fra udpegningen.

Efter det gældende § 75 a, 3. pkt., finder at § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 finder tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede uafhængige erklæringsudbydere.

Den foreslåede henvisning til § 13, stk. 1 og 2, vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder vil skulle registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. I tilfælde af et skifte af den uafhængige erklæringsudbyder inden hvervets udløb, eller hvis skiftet skyldes uoverensstemmelser mellem bestyrelsen og den uafhængige erklæringsudbyder, vil registreringen eller anmeldelsen skulle vedlægges en fyldestgørende forklaring fra bestyrelsen om årsagen til hvervets ophør.

Henvisningen til § 71 vil medføre, at den uafhængige erklæringsudbyder af medlemmerne af fondens ledelse vil kunne kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af fonden og, hvis fonden er en moderfond, dens koncern.

Den foreslåede henvisning til § 72 vil medføre, at reglerne i § 72 vil finde tilsvarende anvendelse vedrørende forhold, der angår en uafhængig erklæringsudbyder, der afgiver en erklæring om fondens bæredygtighedsrapportering. Efter § 72, stk. 1, skal ændringer vedrørende den uafhængige erklæringsudbyder registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 12, stk. 1. Efter § 72, stk. 2, kan en uafhængig erklæringsudbyder afsættes af den, der har udpeget den uafhængige erklæringsudbyder, eller af fondsmyndigheden, dvs. Erhvervsstyrelsen. Afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder før hvervets udløb kan kun ske, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. Efter § 72, stk. 3, skal den uafhængige erklæringsudbyder, hvis fratræden eller ophør sker på anden måde, inden erklæringsudbyderens hverv udløber, eller skiftet skyldes uoverensstemmelser mellem bestyrelsen og den uafhængige erklæringsudbyder, straks meddele dette til fondsmyndigheden og vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør.

Til § 73

[nr. 01]

Ifølge den gældende § 193 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, skal en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 193 a, stk. 1, afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter revisorloven vil en revisor kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c er opfyldt, og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 2.

Det foreslås, at der i § 193 a, stk. 2, efter »bæredygtighedsrapportering« indsættes: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator fremover vil kunne afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige udbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, på linje med revisorer. Det vil være en forudsætning for adgangen hertil, at både verifikatoren og den uafhængige erklæringsudbyder opfylder de foreslåede krav. For de nærmere betingelser vedrørende virksomheders akkreditering og registrering som uafhængig erklæringsudbyder samt personers godkendelse som verifikator til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder, henvises der til de foreslåede regler herom i lovforslagets kapitel 2.

Det foreslåede vil benytte en medlemsstatsoption i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre dele af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, 1. afsnit, for så vidt angår muligheden for, at også uafhængige erklæringsudbydere kan tillades at forsyne en virksomheds bæredygtighedsrapportering med den påkrævede erklæring, jf. § 193 a, stk. 1.

[nr. 02]

Ifølge den gældende § 193 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter Finanstilsynet bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Det foreslås at nyaffatte § 193 a, stk. 6, så Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet vil endvidere kunne fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.

Den nyaffattede bestemmelse vil videreføre Finanstilsynets nuværende hjemmel til at fastsætte bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, dog med den tilføjelse, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte tilsvarende bestemmelser for uafhængige erklæringsudbydere og visse andre ændringer.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil som hidtil svare til § 199, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af den finansielle revision i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Det foreslåede vil præcisere, at Finanstilsynets bemyndigelse omhandler fastsættelse af regler om gennemførelse af revisors, eller som noget nyt den uafhængige erklæringsudbyders, afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Gennemførelsen af erklæringsafgivelsen omfatter bl.a. de

arbejdshandlinger, der skal udføres som grundlag for revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Med det foreslåede vil betegnelsen »revisor« blive anvendt i tilknytning til gennemførelsen af erklæringens afgivelse, i stedet for »revisionen«. Der er alene tale om en sproglig ændring, som ikke vil medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om den interne revisions gennemførelse for så vidt angår bæredygtighedsrapportering. Dette omfatter bl.a. de arbejdshandlinger, som den interne revision skal gennemføre, samt regler om oprettelse, organisering, ledelse og uafhængighed af den interne revision. Det omfatter bl.a. også regler om funktionsadskillelse, adgang til oplysninger, udarbejdelse af en funktionsbeskrivelse for den interne revision, indgåelse af en samarbejdsaftale mellem den interne revision og afgiveren af erklæringen om bæredygtighedsrapportering og indberetning til Finanstilsynet ved en revisionschefs ansættelse eller fratræden samt ved beslutning om nedlæggelse af den interne revision.

Endelig vil det foreslåede medføre, at § 196 a, stk. 6, ophører som selvstændig hjemmel til at fastsætte bestemmelser om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Dette skyldes indsættelsen af § 333 p, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 26, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Ifølge § 333 p, nr. 8, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om den interne og eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer, hvilket omfatter fælles datacentraler. Bestemmelsen viderefører den hidtidige hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende den finansielle revision, jf. § 199, stk. 12, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, som blev ophævet, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Fastsættelse af regler om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler vedrørende systemer og forretningsgange, m.v., som er relateret til bæredygtighedsrapportering, vurderes også at kunne ske med hjemmel i § 333 p, nr. 8. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade bemyndigelsen hertil udgå i § 196 a, stk. 6. Det bemærkes, at gennemførelse af systemrevision i fælles datacentraler hverken efter gældende ret, eller med det foreslåede, vil kunne gennemføres af en uafhængig erklæringsudbyder, herunder for de eventuelle systemer og forretningsgange, m.v. hos datacentralen, som måtte understøtte virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

[nr. 03]

Efter § 195, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, skal den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 195, stk. 1, i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 193 a.

Det foreslås, at der i § 195, stk. 2, 1. pkt., efter »revisor« indsættes: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil medføre, at den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, i det mindste skal indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 193 a.

Det foreslåede er en konsekvens af, at uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering på linje med revisorer, jf. den foreslåede ændring af § 193 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 72, nr. 1.

Forslaget vil benytte en medlemsstatsoption i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre regnskabsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3. afsnit.

[nr. 04]

Det fremgår af den gældende § 199, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fastsætter regler om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Det foreslås i § 199, stk. 12, efter »dattervirksomheder« at indsætte », herunder bestemmelser om intern revision«.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, foruden bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders datter-virksomheder, vil kunne fastsætte bestemmelser om intern revision i de nævnte typer virksomheder.

Finanstilsynet vil bl.a. kunne fastsætte regler om de arbejdshandlinger, som den interne revision skal gennemføre, samt regler om oprettelse, organisering, ledelse og uafhængighed af den interne revision. Der vil bl.a. også kunne fastsættes regler om funktionsadskillelse, adgang til oplysninger, udarbejdelse af en funktionsbeskrivelse for den interne revision, indgåelse af en revisionsaftale mellem den interne og den eksterne revision og indberetning til Finanstilsynet ved en revisionschefs ansættelse eller fratreden samt ved beslutning om nedlæggelse af den interne revision.

Finanstilsynet har tidligere haft en udtrykkelig hjemmel til at fastsætte regler om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler, jf. den tidligere § 199, stk. 2, 2. pkt. Hele punktummet blev dog fejlagtigt ophævet i forbindelse med flytningen af den del af bemyndigelsen, som omhandler systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler til § 333 p, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Ophævelsen af bestemmelsen har ikke haft betydning for de bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af bestemmelsen, dvs. bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner og bekendtgørelse nr. 1581 af 22. december 2022 om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler m.fl. Det følger således af § 17, stk. 9, i lov nr. 481 af 22. maj 2024, at regler fastsat i medfør af § 199, stk. 12, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, forbliver i kraft, indtil reglerne ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af

§ 333 p, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved lovens § 1, nr. 26.

Til § 74

[nr. 01]

Ifølge den gældende § 154 a, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 154 a, stk. 1, afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter revisorlovens § 2 kan en revisor blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c er opfyldt og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Det foreslås, at der i § 154 a, stk. 2, efter »bæredygtighedsrapportering« indsættes: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator fremover vil kunne afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige udbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, på linje med revisorer. Det vil være en forudsætning for adgangen hertil, at både verifikatoren og den uafhængige erklæringsudbyder opfylder de foreslåede krav. For de nærmere betingelser vedrørende virksomheders akkreditering og registrering som uafhængig erklæringsudbyder samt personers godkendelse som verifikator til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder, henvises der til de foreslåede regler herom i lovforslagets kapitel 2.

Det foreslåede vil benytte en medlemsstatsoption i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre dele af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, 1. afsnit, for så vidt angår muligheden for, at også uafhængige erklæringsudbydere kan tillades at forsyne en virksomheds bæredygtighedsrapportering med den påkrævede erklæring, jf. § 154 a, stk. 1.

[nr. 02]

Ifølge den gældende § 154 a, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter Finanstilsynet bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Det foreslås at nyaffatte § 154 a, stk. 5, så Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet vil endvidere kunne fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.

Den nyaffattede bestemmelse vil videreføre Finanstilsynets nuværende hjemmel til at fastsætte bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, dog med den tilføjelse, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte tilsvarende regler for uafhængige erklæringsudbydere og visse andre ændringer.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil som hidtil svare til § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af den finansielle revision i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder, herunder bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Formuleringen om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler foreslås dog slettet, jf. lovforslagets § 73, nr. 4, og denne formulering vil heller ikke blive videreført i den foreslåede nyaffattelse af § 154 a, stk. 5, jf. nedenfor.

Det foreslåede vil præcisere, at Finanstilsynets bemyndigelse omhandler fastsættelse af regler om gennemførelse af revisors, eller som noget nyt den uafhængige erklæringsudbyders, afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Gennemførelsen af erklæringsafgivelsen omfatter bl.a. de arbejdshandlinger, der skal udføres som grundlag for revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Med det foreslåede vil ordet »revisor« blive anvendt i tilknytning til gennemførelsen af erklæringens afgivelse, i stedet for ordet »revisionen«. Der er alene tale om en sproglig ændring, som ikke vil medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om den interne revisions gennemførelse for så vidt angår bæredygtighedsrapportering. Dette omfatter bl.a. de arbejdshandlinger, som den interne revision skal gennemføre, samt regler om oprettelse, organisering, ledelse og uafhængighed af den interne revision. Det omfatter bl.a. også regler om funktionsadskillelse, adgang til oplysninger, udarbejdelse af en funktionsbeskrivelse for den interne revision, indgåelse af en samarbejdsaftale mellem den interne revision og afgiveren af erklæringen om bæredygtighedsrapportering og indberetning til Finanstilsynet ved en revisionschefs ansættelse eller fratræden samt ved beslutning om nedlæggelse af den interne revision.

Endelig vil det foreslåede medføre, at § 154 a, stk. 5, ophører som selvstændig hjemmel til at fastsætte bestemmelser om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Dette skyldes indsættelsen af § 333 p, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 26 i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Ifølge § 333 p, nr. 8, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om den interne og

eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer, hvilket omfatter fælles datacentraler. Bestemmelsen viderefører den hidtidige hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende regler om den finansielle revision, jf. § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 73, nr. 4. Fastsættelse af regler om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler vedrørende systemer og forretningsgange, m.v., relateret til bæredygtighedsrapportering, vurderes også at kunne ske med hjemmel i § 333 p, nr. 8. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade hjemmelen hertil udgå i § 154 a, stk. 5. Det bemærkes, at gennemførelse af systemrevision i fælles datacentraler hverken efter gældende ret, eller med det foreslåede, vil kunne gennemføres af en uafhængig erklæringsudbyder, herunder for de eventuelle systemer og forretningsgange, m.v. hos datacentralen, som måtte understøtte virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

[nr. 03]

Efter § 156, stk. 2, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, skal den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 156, stk. 1, i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 154 a.

Det foreslås, at der i § 156, stk. 2, 1. pkt., efter »revisor« indsættes: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil medføre, at den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, i det mindste skal indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 154 a.

Det foreslåede er en konsekvens af, at uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering på linje med revisorer, jf. den foreslåede ændring af § 154 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 73, nr. 1.

Forslaget vil benytte en medlemsstatsoption i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre regnskabsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3. afsnit.

[nr. 04]

Det fremgår af den gældende § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder, herunder bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Det foreslås, i § 160, stk. 10, at lade »og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler« udgå af bestemmelsen.

Det foreslåede vil medføre, at bemyndigelsen i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter til at fastsætte bestemmelser om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler, udgår.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i sammenhæng med § 1, nr. 28, i lov nr. 481 af 22. maj 2024, hvorved der blev indsat et nyt kapitel 19 c, i lov om finansiel virksomhed, om operatører af finansielle digitale infrastrukturer, hvilket omfatter fælles datacentraler. Reglerne trådte i stedet for det tidligere gældende regelsæt for fælles datacentraler, jf. det tidligere gældende afsnit X c i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om den interne og eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer, herunder for fælles datacentraler, følger nu af § 333 p, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Til § 75

[nr. 01]

Ifølge den gældende § 187 a, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, skal en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 187 a, stk. 1, afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Efter revisorlovens § 2 kan en revisor blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c er opfyldt og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Det foreslås, at der i § 187 a, stk. 2, efter »bæredygtighedsrapportering« indsættes: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslåede vil medføre, at en verifikator fremover vil kunne afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige udbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, på linje med revisorer. Det vil være en forudsætning for adgangen hertil, at både verifikatoren og den uafhængige erklæringsudbyder opfylder de foreslåede krav. For de nærmere betingelser vedrørende virksomheders akkreditering og registrering som uafhængig erklæringsudbyder samt personers godkendelse som verifikator til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, på vegne af en uafhængig erklæringsudbyder, henvises der til de foreslåede regler herom i lovforslagets kapitel 2.

Det foreslåede vil benytte en medlemsstatsoption i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre dele af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, 1. afsnit, for så vidt angår muligheden for, at også uafhængige erklæringsudbydere kan tillades at forsyne en virksomheds bæredygtighedsrapportering med den påkrævede erklæring, jf. § 187 a, stk. 1.

[nr. 02]

Ifølge den gældende § 187 a, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter Finanstilsynet bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Det foreslås at nyaffatte § 187 a, stk. 6, så Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet vil endvidere kunne fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.

Den nyaffattede bestemmelse vil videreføre Finanstilsynets nuværende hjemmel til at fastsætte bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, dog med den tilføjelse, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte tilsvarende bestemmelser for uafhængige erklæringsudbydere og visse andre ændringer.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil som hidtil svare til § 193, stk. 13, i lov om forsikringsvirksomhed, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af den finansielle revision i forsikringsselskaber og i forsikringsselskabers dattervirksomheder, herunder om intern revision.

Det foreslåede vil præcisere, at Finanstilsynets bemyndigelse omhandler fastsættelse af regler om gennemførelse af revisors, eller som noget nyt den uafhængige erklæringsudbyders, afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Gennemførelsen af erklæringsafgivelsen omfatter bl.a. de arbejdshandlinger, der skal udføres som grundlag for revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Med det foreslåede vil ordet »revisors« blive anvendt i tilknytning til gennemførelsen af erklæringens afgivelse, i stedet for ordet »revisionens«. Der er alene tale om en sproglig ændring, som ikke vil medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte bestemmelser om den interne revisions gennemførelse for så vidt angår bæredygtighedsrapportering. Dette omfatter bl.a. de arbejdshandlinger, som den interne revision skal gennemføre, samt regler om oprettelse, organisering, ledelse og uafhængighed af den interne revision. Det omfatter bl.a. også regler om funktionsadskillelse, adgang til oplysninger, udarbejdelse af en funktionsbeskrivelse for den interne revision, indgåelse af en samarbejdsaftale mellem den interne revision og afgiveren af erklæringen om bæredygtighedsrapportering og indberetning til Finanstilsynet ved en revisionschefs ansættelse eller fratreden samt ved beslutning om nedlæggelse af den interne revision.

Endelig vil det foreslåede medføre, at § 187 a, stk. 6, ophører som selvstændig hjemmel til at fastsætte bestemmelser om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Dette skyldes indsættelsen af § 333 p, i lov om

finansiell virksomhed, jf. § 1, nr. 26, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Ifølge § 333 p, nr. 8, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om den interne og eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer, hvilket omfatter fælles datacentraler. Bestemmelsen viderefører den hidtidige hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende regler om den finansielle revision, jf. § 193, stk. 13, i lov om forsikringsvirksomhed, som blev ophævet, jf. § 8, nr. 14, i lov nr. 481 af 22. maj 2024. Fastsættelse af regler om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler vedrørende systemer og forretningsgange, m.v., som er relateret til bæredygtighedsrapportering, vurderes også at kunne ske med hjemmel i § 333 p, nr. 8. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade bemyndigelsen hertil udgå i § 187 a, stk. 6. Det bemærkes, at gennemførelse af systemrevision i fælles datacentraler hverken efter gældende ret, eller med det foreslåede, vil kunne gennemføres af en uafhængig erklæringsudbyder, herunder for de eventuelle systemer og forretningsgange, m.v. hos datacentralen, som måtte understøtte virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

[nr. 03]

Efter § 189, stk. 2, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed, skal den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 189, stk. 1, i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 187 a.

Det foreslås, at der i § 189, stk. 2, 1. pkt., efter »revisor« indsættes: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.

Det foreslåede vil medføre, at den årsrapport, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, i det mindste skal indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 187 a.

Det foreslåede er en konsekvens af, at uafhængige erklæringsudbydere vil få mulighed for at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering på linje med revisorer, jf. den foreslåede ændring af § 187 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 74, nr. 1.

Forslaget vil benytte en medlemsstatsoption i bæredygtighedsdirektivet og gennemføre regnskabsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3. afsnit.

Til § 76

Det foreslås i § 76, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

§§ 73 og 74 kan ved en kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de færøske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>		<i>Lovforslaget</i>
		§ 68
		I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, som ændret ved lov nr. 735 af 13. juni 2023, § 79 i lov nr. 1535 af 12. december 2023 og lov nr. 480 af 22 maj 2024, foretages følgende ændringer:
<i>Årsregnskabsloven</i>		
§ 18. En virksomhed, der aflægger årsrapport efter reglerne i regnskabsklasse A, skal i det mindste udarbejde en årsrapport bestående af ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse og noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis. Hvis en godkendt revisor har underskrevet en påtegning eller erklæring til årsrapporten, skal påtegningen henholdsvis erklæringen indgå i denne. Reglerne i §§ 11-17 finder anvendelse.		
		1. I § 18 indsættes som <i>stk. 2</i> : » <i>Stk. 2.</i> Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

<p>§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 11. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.</p>		
<p><i>Stk. 2-12. ---</i></p>		
		<p>2. I § 99 a indsættes som <i>stk. 12</i>: »Stk. 12. § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«.</p>
<p>§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 11. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.</p>		
<p><i>Stk. 2-11. ---</i></p>		
		<p>3. I § 99 a indsættes som <i>stk. 13</i>: »Stk. 13. § 99 a finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som</p>

		defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«.
<p>§ 135 b. Kun revisorer, som er godkendt i henhold til revisorloven, kan afgive erklæringer på årsregnskaber og koncernregnskaber, som er omfattet af § 135, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, og afgive en udtalelse om ledelsesberetningen m.v., jf. § 135, stk. 7, 3. og 4. pkt. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en virksomhed, som er fritaget for revisionspligt efter § 135, stk. 1, 3. pkt., eller erklæringspligt efter § 135, stk. 5, vælger at lade sit årsregnskab revidere eller vælger at lade en revisor udføre andet arbejde, som medfører afgivelse af en erklæring til årsrapporten.</p>		<p>4. I § 135 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »koncernregnskaber«: », jf. dog stk. 2.«</p>
<p><i>Stk. 2. ---</i></p>		<p>5. I § 135 b indsættes som nyt stykke: »Stk. 2. Uanset stk. 1, 2. pkt., kan erklæringer om bæredygtighedsrapportering afgives gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere.« Stk. 2 bliver herefter stk. 3.</p>
<p>§ 135 c. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.</p>		
<p><i>Stk. 2.</i> Erklæring efter stk. 1 kan kun afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.</p>		<p>6. I § 135 c, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », og gennem uafhængige erklæringsudbydere, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere.«</p>

<p>§ 138. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D skal uden ugrundet ophold efter godkendelsen af årsrapporten indsende denne til Erhvervsstyrelsen, jf. § 3, stk. 1, og § 7. Årsrapporten skal være modtaget i styrelsen senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning, idet fristen dog er 4 måneder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D. Der kan ikke dispenseres fra disse frister, jf. dog §§ 140 og 141.</p>		
<p><i>Stk. 2.</i> Den indsendte årsrapport skal mindst indeholde de bestanddele, der er obligatoriske for hver regnskabsklasse, samt eventuel revisionspåtegning eller anden erklæring fra en revisor, jf. § 135, stk. 1 og 7, § 135 b, stk. 1, og § 135 c, stk. 1. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 2, stk. 2, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.</p>		<p>7. I § 138, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.</p>
<p><i>Stk. 3-8.</i> ---</p>		
<p>§ 159. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2, rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3, halvårsrapporter for statslige</p>		<p>8. I § 159, stk. 1, 1. pkt., udgår »fra en revisor«.</p>

<p>aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, som modtages med henblik på offentliggørelse. For virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for information i årsrapporter og delårsrapporter af Finanstilsynet, jf. § 161 a.</p>		
<p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>		
<p>§ 159 b. Erhvervsstyrelsen gennemfører en kontrol af modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov, med henblik på at kontrollere overholdelse af følgende:</p>		
<p><i>1-14) ---</i></p>		
<p>15) Regler udstedt i medfør af lovene og forordningerne i nr. 1-14.</p>		<p>9. I § 159 b, stk. 1, indsættes efter nr. 14 som nyt nummer: »15) Lov om uafhængige erklæringsudbydere.« Nr. 15 bliver herefter nr. 16.</p>
		<p>10. I § 159 b, stk. 1, nr. 15, der bliver nr. 16, ændres »nr. 1-14« til: »nr. 1-15.«</p>
<p>§ 160. Erhvervsstyrelsen kan af virksomheden, dens nuværende ledelse eller revisor eller dens tidligere ledelse eller revisor forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af den i § 159 b, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør.</p>		<p>11. I § 160 indsættes som <i>stk. 2</i>: »Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«</p>

<p>Endvidere kan Erhvervsstyrelsen af virksomheden, dens nuværende ledelse eller revisor eller dens tidligere ledelse eller revisor forlange de oplysninger, der er nødvendige for at konstatere, om årsrapporter, som er aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, er aflagt i overensstemmelse med standarderne, jf. § 137.</p>		
<p>§ 162. Medlemmerne af virksomhedens ledelse kan af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) indsende dokumenter rettidigt og i behørig stand i overensstemmelse med §§ 138-148 eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov, 2) efterkomme en anmodning om oplysning i henhold til § 160 eller 3) efterkomme et påbud givet af styrelsen i henhold til § 161, nr. 2 og 3. 		
<p><i>Stk. 2.</i> Virksomhedens revisor kan ligeledes pålægges tvangsbøder, hvis han eller hun undlader at give oplysning i henhold til § 160.</p>		
<p><i>Stk. 3.</i> Tvangsbøder tilfalder statskassen.</p>		<p>12. I § 162, indsættes efter stk. 2, som nyt stykke: »Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis den uafhængige erklæringsudbyder, som har afgivet virksomhedens erklæring om bæredygtighedsrapportering, undlader at give oplysning i henhold til § 160.« Stk. 3 bliver herefter stk. 4.</p>
		§ 69

		I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1219 af 31. august 2022, som ændret ved § 342 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 og § 2 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:
	<i>Revisorloven</i>	
§ 18 a. Fratræder en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende revisor pligt til at give en tiltrædende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.		1. I § 18 a indsættes efter »en tiltrædende revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.
§ 19 ---		
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Er der efter stk. 2 valgt flere revisorer til at afgive en revisionspåtegning, skal disse revisorer nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen og angive årsagen til uenigheden.		2. I § 19, stk. 3, indsættes som 4. pkt.: »2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis der er valgt en revisor og en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.«
Stk. 4. ---		
Stk. 5. Andre erklæringer med sikkerhed end revisionspåtegninger, jf. § 1, stk. 2, skal underskrives af den eller de revisorer, der er valgt til at udføre opgaven, eller, hvor en revisionsvirksomhed er valgt, af den eller de		3. I § 19, stk. 5, indsættes som 3. pkt.: »Uanset 2. pkt. kan en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgives sammen med en verifikator, der på vegne af en valgt uafhængig erklæringsudbyder

<p>revisorer, der har forestået og har det endelige ansvar for opgaven. Erklæringen kan afgives sammen med andre end revisorer.</p>	<p>udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p>§ 30. Straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på revisorer. For så vidt angår disses medarbejdere, finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Uanset bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e kan revisor i en dattervirksomhed videregive oplysninger til koncernrevisor i en modervirksomhed.</p>	<p>4. I § 30, <i>stk. 2</i>, indsættes som <i>4. pkt.</i>: »3. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en uafhængig erklæringsudbyder er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p>§ 31. Virksomheder af interesse for offentligheden skal etablere et revisionsudvalg, jf. dog <i>stk. 5, 6, 9 og 10</i>. Udvalget udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse, der ikke samtidig indgår i virksomhedens direktion, eller tilsynsråd eller af personer, der er valgt på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ som medlem af udvalget. Udvalgets formand vælges af udvalgets medlemmer, af bestyrelsen, af tilsynsrådet eller årligt på virksomhedens generalforsamling. Ved stemmelighed afgøres valget ved lodtrækning. Flertallet af udvalgets medlemmer, herunder formanden, skal være uafhængige, medmindre udvalget alene udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse eller tilsynsråd. Mindst 1 medlem skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision. Udvalgets medlemmer skal samlet set have kompetencer af relevans for virksomhedens sektor.</p>	

<i>Stk. 2. ---</i>		
<p><i>Stk. 3. Revisionsudvalgets opgaver skal i det mindste bestå af følgende:</i></p> <p>1-3) ---</p> <p>4) At overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden.</p> <p>5) At kontrollere og overvåge den eller de valgte revisorer eller revisionsvirksomheders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden og godkende den eller de valgte revisorer levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i forordningen.</p> <p>6) ---</p>		<p>5. I § 31, stk. 3, nr. 4, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering afgives af en uafhængig erklæringsudbyder.«</p> <p>6. I § 31, stk. 3, nr. 5, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»Er en uafhængig erklæringsudbyder valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, finder kontrollen og overvågningen efter 1. pkt. anvendelse på den uafhængige erklæringsudbyders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 28-30 i lov om uafhængige erklæringsudbydere.«</p>
<i>Stk. 4-10. ---</i>		
<p>§ 32 a. Erhvervsstyrelsen nedsætter et revisorråd, som rådgiver styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder efter § 32, stk. 3 og 4. Revisorrådet bistår endvidere styrelsen i forhold til reglerne om eksamen for statsautoriserede revisorer m.v., jf. § 33. Revisorrådet rådgiver endvidere Finanstilsynet om de for-</p>		

hold, som er nævnt i 1. pkt., når tilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af § 32, stk. 7.		
<i>Stk. 2.</i> Revisorrådet består af 1 formand, 1 medlem fra Erhvervsstyrelsen og 10 andre medlemmer, hvoraf 4 medlemmer skal være repræsentanter for revisorbranchen og 6 medlemmer skal være repræsentanter for investorerne og regnskabsbrugerne. Et flertal af rådets medlemmer, herunder formanden, må ikke være godkendte revisorer eller være ansat hos eller drive revisionsvirksomhed sammen med godkendte revisorer.		7. I § 32 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »10 andre« til: »12 andre« og efter »for revisionsbranchen« indsættes: », 2 medlemmer skal være repræsentanter for uafhængige erklæringsudbydere«
<i>Stk. 3-5. ---</i>		
		§ 70
		I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 og § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 [CSRD], foretages følgende ændringer:
<i>Selskabsloven</i>		
§ 149 a. Har et kapitalselskab efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer. Beslutningen kan træffes med simpelt stemmeflertal efter § 105. § 10, § 144, stk. 2, og § 149 finder tilsvarende anvendelse.		1. I § 149 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registre ret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere«.

<p><i>Stk. 2.</i> En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p>2. I § 149 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Ved ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til stk. 1, finder § 148 tilsvarende anvendelse.</p>	<p>3. I § 149 a, stk. 3, indsættes efter »revisor«: »eller uafhængig erklæringsudbyder«.</p>
<p>§ 149 b. I kapitalsekskaber, der ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, men som efter årsregnskabsloven har pligt til at foretage bæredygtighedsrapportering, har aktionærer, som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af selskabets kapitalandele, ret til at få optaget et forslag på dagsordenen til selskabets generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten gøres i givet fald tilgængelig for generalforsamlingen.</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
<p></p>	<p>4. I § 149 b indsættes som nyt stykke: »Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis selskabet har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til at afgive erklæring om selskabets bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p></p>	

		§ 71
		I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 2 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, § 3 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 og § 4 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:
	<i>Lov om erhvervsdrivende virksomheder</i>	
<p>§ 11. Medlemmerne af ledelsen i en virksomhed, der er omfattet af denne lov, skal registreres i Erhvervsstyrelsen. Det skal ligeledes registreres, hvem der er tegningsberettiget for virksomheden. Desuden optages oplysning om virksomhedens navn, adresse, hjemstedskommune, formål og regnskabsår. Skal virksomheden aflægge årsrapport i henhold til årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i sin ledelsesberetning medtage bæredygtighedsrapportering efter samme lovs § 99 a, optages tillige revisors navn i registret.</p>		<p>1. I § 11, stk. 1, indsættes som 5. pkt.: »4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel revisor valgt af generalforsamlingen til revision af årsrapporten eller til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal registreres i Erhvervsstyrelsen. Hvis revisorskifte sker inden hvervets udløb, skal anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets ophør.</p>		<p>2. I § 11, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: »1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p>§ 11 a. Bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der</p>		<p>3. I § 11 a, 2. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere«.</p>

<p>skal revidere årsregnskabet i en virksomhed omfattet af denne lov, og eventuelle supplementer for disse, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, er ugyldige. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på aftaler, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.</p>		
<p>§ 18. For de virksomheder omfattet af denne lov, der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægge årsrapport, skal ledelsen give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en revisor, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.</p>		<p>4. I § 18, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Ledelsen skal give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, som revisor anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, har tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.</p>		<p>5. I § 18, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: »1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p>§ 19. En revisor kan afsættes af den, der har valgt revisoren. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. 1.-3. pkt. finder tilsvarende</p>		<p>6. I § 19, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.</p>

<p>anvendelse for en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.</p>		
<p><i>Stk. 2.</i> Fratræder revisor, eller ophører revisionen eller revisors udførelse af erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering på anden måde, inden revisors hverv udløber, skal revisor straks meddele dette til Erhvervsstyrelsen. Meddelelsen skal vedlægges en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelser eller ophøret er sket inden hvervets udløb.</p>		<p>7. I § 19, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: »1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p><i>Stk. 3.</i> I en virksomhed, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan en revisor, herunder en revisor valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.</p>		<p>8. To steder i § 19, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »en revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.</p>
		<p>9. I § 19, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »jf. revisorlovens § 32«: », henholdsvis tilsynsmyndighed for uafhængige erklæringsudbydere, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Sag om afsættelse af virksomhedens revisor efter stk. 3 anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren skal afsættes, til følge, fratræder revisoren, når dommen er endelig. Retten underretter</p>		<p>10. I § 19, stk. 4, affattes således: »Stk. 4. Sag om afsættelse af virksomhedens revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder efter stk. 3</p>

<p>samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratreden i styrelsens it-system.</p>	<p>anlægges mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder skal afsættes, til følge, fratræder revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren eller den uafhængige erklæringsudbyder om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors eller uafhængige erklæringsudbyders fratreden i styrelsens it-system.«</p>
	<p>§ 72</p>
	<p>I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, som ændret ved § 11 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 3 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, § 2 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 og § 5 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:</p>
<p><i>lov om erhvervsdrivende fonde</i></p>	
<p>§ 75 a. Har en erhvervsdrivende fond efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal bestyrelsen udpege en eller flere godkendte revisorer. Ved udpegningen finder § 69, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Bestemmelserne i § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 finder tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede efter 1. pkt.</p>	<p>1. I § 75 a, 1. pkt., indsættes efter »revisorer«: »eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere«.</p>

		§ 73
		I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, som ændret bl.a. ved § 335 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 og § 7 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 1 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende æn- dringer:
		<i>Lov om finansiel virksomhed</i>
		§ 193 a. ---
Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bære- dygtighedsrapportering.		1. I § 193 a, stk. 2, indsættes efter »bæ- redygtighedsrapportering«: », eller gen- nem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrø- rende bæredygtighedsrapportering«.
		<i>Stk. 3-5. ---</i>
Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmel- ser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.		2. § 193 a, stk. 6, affattes således: »Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter be- stemmelser om gennemførelse af revi- sors eller den uafhængige erklæringsud- byders afgivelse af erklæringer om bæ- redygtighedsrapportering. Finanstilsy- net kan endvidere fastsætte bestemmel- ser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.
		§ 195. ---
Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestand- dele samt den fulde revisionspåtegning eller		3. I § 195, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæ- ringsudbyder«.

anden erklæring fra revisor, jf. § 193 a. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 190, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.		
<i>Stk. 3-4. ---</i>		
§ 199. ---		
<i>Stk. 2-11. ---</i>		
<i>Stk. 12.</i> Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder, i forsikringsholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder.		4. I § 199, stk. 12, indsættes efter »dattervirksomheder«: », herunder bestemmelser om intern revision«.
<i>Stk. 13. ---</i>		
		§ 74
		I lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, jf. lovbeholdning nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 10 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter</i>		
§ 154 a. ---		

<p><i>Stk. 2.</i> Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.</p>		<p>1. I § 154 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.</p>
<p><i>Stk. 3-4.</i> ---</p>		
<p><i>Stk. 5.</i> Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.</p>		<p>2. § 154 a, stk. 5, affattes således: »Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p>§ 156. ---</p>		
<p><i>Stk. 2.</i> Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele og den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 154 a. Ønsker fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 153, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.</p>		<p>3. I § 156, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængige erklæringsudbyder«.</p>
<p><i>Stk. 3-4.</i> ---</p>		
<p>§ 160. ---</p>		

<i>Stk. 2-9. ---</i>		
<i>Stk. 10.</i> Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder, herunder bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.		
		4. I § 160, stk. 10, udgår »og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler«.
<i>Lov om forsikringsvirksomhed</i>		§ 75
§ 187 a. ---		I lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed, som ændret ved § 9 i lov nr. 1546 af 12. december 2023 og § 11 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 8 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 4 i lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:
<i>Stk. 2.</i> Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.		
<i>Stk. 3-5.</i> ---		

<p><i>Stk. 6.</i> Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.</p>	<p>1. I § 187 a, stk. 2, indsættes efter »bæredygtighedsrapportering«: », eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering«.</p>
<p>§ 189. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele og den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor, jf. § 187 a. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 186, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet årsrapport.</p>	<p>2. § 187 a, stk. 6, affattes således: »Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisors eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.«</p>
<p><i>Stk. 3-4.</i> ---</p>	
	<p>3. I § 189, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »revisor«: »eller en uafhængig erklæringsudbyder«.</p>